

‘ABDU’L-BAHÁ

Puheita Pariisissa

Suomen Bahá’íden Kansallinen Henkinen Neuvosto

Suomen bahá’í-yhteisö

Helsinki, 1984

Esipuhe

Paljon on kirjoitettu ‘Abdu’l-Bahán, ‘Abbás Effendin Euroopan vierailusta. Ollessaan Pariisissa, Avenue de Camoens 4:ssä hän piti joka aamu lyhyitä ”puheita” niille, jotka kerääntyivät sinne innokkaina kuulemaan hänen opetuksiaan.

Nämä kuulijat olivat useiden kansallisuuksien ja ajatussuuntien edustajia, oppineita ja oppimattomia, erilaisten uskonnollisten lahkosten jäseniä, teosofejia ja agnostikkoja, materialisteja ja spiritualisteja, jne.

‘Abdu’l-Bahá puhui persiaksi, mikä sitten käännettiin ranskaksi. Näistä puheista molemmat tyttäreni, ystäväni ja minä teimme muistiinpanoja.

Monet ystävät pyysivät meitä julkaisemaan nämä muistiinpanot englanniksi, mutta me epäröimme. Kun lopulta 'Abdu'l-Bahá itse pyysi meitä tekemään sen, me tietysti suostuimme – vaikkakin meistä tuntui, että kynämme on ”liian heikko sellaista korkeaa sanomaa varten”.

Vaatimattomassa englanninkielisessä käännöksessämme olemme pyrkineet säilyttämään sen luonnollisen yksinkertaisuuden, jonka tulkki niin taitavasti toi esille ranskankielellä.

Sara Louisa Blomfield

Rose Ellinor Cecilia Blomfield

Mary Esther Blomfield

Beatrice Marion Platt

Mont Pélerin, Vevey – Tammikuussa 1912

1. Velvollisuus osoittaa ystävällisyyttä ja myötätuntoa vieraita ja muukalaisia kohtaan

Lokakuun 16. ja 17. päivänä 1911

Kun ihminen kääntää kasvonsa Jumalan puoleen, hän näkee auringonpaistetta kaikkialla. Kaikki ihmiset ovat hänen veljiään. Älkää antako sovinnaisuuden aiheutta sitä, että näytätte kylmiltä ja epäystävällisiltä tavatessanne muukalaisia muista maista. Älkää katselko heitä ikään kuin epäillen, että he ovat pahantekijöitä, varkaita ja moukkia. Teistä tuntuu välttämättömältä olla hyvin varovaisia, olla saattamatta itseänne alttiiksi vaaralle solmia tuttavuutta tuollaisten, ehkäpä vastenmielisten, ihmisten kanssa.

Pyydän, älkää ajatelko vain itseänne. Olkaa ystävällisiä muukalaisille, tulevatpa he Turkista, Japanista, Persiasta, Venäjältä, Kiinasta tai mistä muusta maailman maasta tahansa.

Auttakaa heitä kotiutumaan: ottakaa selville, missä he asuvat, kysykää, voitteko mitenkään auttaa heitä, yrittäkää tehdä heidän elämänsä hiukan onnellisemmaksi.

Tällä tavoin, vaikka toisinaan se, mitä aluksi epäilitte, olisikin totta, tehkää kaikkenne ollaksenne heille ystävällisiä – tämä ystävällisyys auttaa heitä tulemaan paremmiksi.

Miksi, itse asiassa, ulkomaalaisia pitäisi kohdella muukalaisina?

Antakaa niiden, jotka tapaavat teidät, tietää – teidän itsenne sitä heille kuuluttamatta – että te todellakin olette bahá'íta.

Toteuttakaa Bahá'u'lláhin opetusta, opetusta ystävällisyydestä kaikkia kansakuntia kohtaan. Älkää tyytykö siihen, että osoitatte ystävällisyyttä yksistään sanoissa; tuntekaa sydämissänne palavaa

rakkautta kaikkia kohtaan, jotka kulkevat polkunne poikki.

Oi te länsimaalaiset! Olkaa ystävällisiä niille, jotka idän maista tulevat asumaan keskuuteenne. Unohtakaa sovinnaisuutenne keskustellessanne heidän kanssaan, he eivät ole siihen tottuneet. Idän kansoista sovinnainen käyttäytyminen tuntuu kylmältä, epäystävälliseltä. Olkoon käytöksenne mieluimminkin myötätuntoista. Osoittakaa, että olette täynnä yleismaailmallista rakkautta. Kun tapaatte persialaisen tai jonkun muun muukalaisen, puhukaa hänelle kuin ystävälle; jos hän näyttää yksinäiseltä, yrittäkää auttaa häntä, palvelkaa häntä auliisti; jos hän on surullinen, lohduttakaa häntä; jos hän on köyhä, avustakaa häntä; jos häntä sorretaan, auttakaa häntä vapautumaan; jos hän on kurjuudessa, lohduttakaa häntä. Näin tekemällä osoitatte, ettette ainoastaan sanoissa vaan teoissa ja todellisuudessa pidätte kaikkia veljinänne.

Mitä hyödyttää olla sitä mieltä, että yleismaailmallinen ystävyys on hyvä? Mitä hyödyttää puhua ihmisrodun yhteistunnosta suurenmoisena aatteena? Ellei näitä ajatuksia siirretä tekojen maailmaan, ne ovat hyödyttömiä.

Vääryys maailmassa jatkaa olemassaoloaan juuri siitä syystä, että ihmiset yksinomaan puhuvat ihanteistaan eivätkä yritä niitä käytännössä toteuttaa. Jos sanojen asemesta olisi tekoja, maailman kurjuus hyvin pian muuttuisi hyvinvoinniksi.

Ihminen, joka tekee paljon hyvää, muttei puhu siitä, on tiellä täydellisyyttä kohti.

Ihminen, joka on suorittanut pienen hyvän työn, ja suurentele sitä puhuessaan, on hyvin vähäarvoinen.

Jos minä rakastan teitä, ei minun alinomaa tarvitse puhua rakkaudestani – tiedätte sen sanoittakin. Jos minä taas en teitä rakasta, senkin tiedätte – ettekä uskoisi minua, vaikka tuhansin sanoin teille vakuuttaisin rakastavani teitä.

Ihmiset vakuuttavat hyvyyttään, käyttäen monen monia hienoja sanoja, koska toivovat, että heitä pidettäisiin suurempina ja parempina kuin heidän lähimmäisiään, ja etsivät täten mainetta maailman silmissä. Ne, jotka eniten hyvää tekevät, puhuvat teoistaan vähiten.

Jumalan lapset tekevät työnsä kerskaamatta, totellen Hänen lakejaan.

Toivon, että te tulette aina karttamaan sortoa ja vainoa, että tulette lakkaamatta työskentelemään, kunnes oikeudenmukaisuus vallitsee joka maassa, että säilytätte sydämenne puhtaina ja toimitte oikeudenmukaisesti.

Tätä vaatii teiltä Jumalan läheisyyden saavuttaminen, ja tätä minä teiltä odotan.

2. Ajatuksen voima ja arvo riippuu sen ilmenemisestä toiminnassa

Lokakuun 18. päivänä 1911

Ihmisen todellisuus on hänen ajatuksensa, ei hänen aineellinen ruumiinsa. Ajatusvoima ja animaallinen voima käyvät käsi kädessä. Vaikka ihminen onkin osa eläinkuntaa, hänellä on ajattelun voima, joka on suurempi kuin muilla luoduilla.

Jos ihmisen ajatus jatkuvasti pyrkii taivaallisia asioita kohti, hänestä tulee pyhimyksen kaltainen. Jos taas hänen ajatuksensa ei kohoa korkeuksiin vaan suuntautuu alaspäin ja keskittyy tämän maailman asioihin, hän muuttuu yhä materialistisemmaksi ja päätyy lopulta tilaan, joka on vain hiukan pelkän eläimen tilaa parempi.

Ajatukset voidaan jakaa kahteen luokkaan:

(1) ajatus, joka kuuluu yksinomaan ajatuksen maailmaan, ja

(2) ajatus, joka ilmaisee itsensä toiminnassa.

Jotkut miehet ja naiset ylpeilevät korkealentoisilla ajatuksillaan, mutta elleivät nämä ajatukset saavuta toiminnan tasoa, ne jäävät hyödyttömiksi: ajatuksen voima on riippuvainen sen ilmenemisestä tekoina. Filosofin ajatus saattaa kuitenkin, edistyksen ja kehityksen maailmassa, muuntautua muiden ihmisten toiminnaksi silloinkin, kun nämä filosofit ovat itse kykenemättömiä tai haluttomia toteuttamaan omassa elämässään korkeita ihanteitaan. Tähän ryhmään kuuluu filosofien enemmistö, sillä heidän opetuksensa ovat paljon heidän omien tekojensa yläpuolella. Tämä on ero niiden filosofien välillä, jotka ovat henkisiä opettajia, ja niiden, jotka ovat pelkkiä filosofeja: henkinen opettaja on ensimmäisenä noudattamassa omia opetuksiaan, hän tuo toiminnan maailmaan henkiset käsityksensä ja ihanteensa. Hänen jumalalliset ajatuksensa esitetään selvinä maailmalle. Hänen ajatuksensa on hän itse, eikä häntä voida siitä erottaa. Kun me tiedämme jonkun filosofin korostavan oikeudenmukaisuuden tärkeyttä ja suurenmoisuutta ja näemme hänen sitten rohkaisevan vallan-ahnetta kuningasta sorrossa ja tyranniassa, käsitämme nopeasti, että tämä filosofi kuuluu ensimmäiseen ryhmään: hän ajattelee taivaallisia ajatuksia, mutta ei toteuta käytännössä vastaavia taivaallisia hyveitä.

Tällainen on mahdotonta henkisille filosofeille, sillä he ilmaisevat aina korkeat ja jalot ajatuksensa teoissa.

3. Jumala on ylhäinen ja sääliväinen lääkäri, joka yksin antaa todellisen parannuksen

Lokakuun 19. päivänä 1911

Kaikki todellinen parannus tulee Jumalalta. Sairauteen on kaksi syytä, toinen on aineellinen, toinen henkinen. Jos sairaus on ruumiillista, tarvitaan aineellista parannusta, jos taas sielullista, tarvitaan henkistä parannusta.

Vain siinä tapauksessa, että taivaallinen siunaus on kanssamme, kun meitä parannetaan, meistä voi tulla terveitä, sillä lääke on vain ulkonainen ja näkyvä keino, jonka avulla saavutamme taivaallisen parannuksen. Jos henkeä ei paranneta, ruumiin paraneminen ei ole minkään arvoista. Kaikki on Jumalan kädessä, ja ilman Häntä ei meissä voi olla terveyttä.

On ollut monia, jotka ovat loppujen lopuksi itse kuolleet siihen tautiin, jota he erikoisalanaan ovat tutkineet. Esimerkiksi Aristoteles, joka erikoistui ruoansulatuksen tutkimiseen, kuoli vatsasairauteen. Avicenna oli sydäntautien spesialisti, mutta kuoli sydäntautiin. Jumala on se ylhäinen sääliväinen lääkäri, jolla yksin on voima antaa todellinen parannus.

Kaikki luodut ovat riippuvaisia Jumalasta, näyttäköön heidän tietonsa, voimansa ja riippumattomuutensa miten suurelta tahansa.

Katsokaa maailman mahtavia kuninkaita, sillä heillä on kaikki se valta maailmassa, mitä ihminen voi heille antaa, ja kuitenkin kuoleman kutsuessa heidän on toteltava aivan kuten tottelevat talonpojat heidän porteillaan.

Katsokaa myös eläimiä: kuinka avuttomia ne ovatkaan näennäisessä voimassaan! Sillä elefanttia, eläimistä kookkainta, kiusaa kärpänen, eikä leijona voi päästä eroon kalvavasta madosta. Yksinpä ihminenkin, luotujen olentojen korkein muoto, tarvitsee monenlaista voidakseen elää: ensiksikin hän tarvitsee ilmaa, ja jos hän muutamaksi minuutiksi lakkaa sitä saamasta, hän kuolee. Ihminen on myös riippuvainen vedestä, ruoasta, vaateuksesta, lämmöstä ja monista muista asioista. Kaikkialla häntä ympäröivät vaarat ja vaikeudet, joita hänen fyysinen ruumiinsa ei yksinään pysty torjumaan. Jos ihminen katselee maailmaa ympärillään, hän huomaa, kuinka kaikki luodut ovat luonnon laeista riippuvaisia ja ovat niiden vankeina.

Ainoastaan ihminen on henkisellä voimallaan pystynyt vapauttamaan itsensä, kohoamaan aineen maailman yläpuolelle ja tekemään siitä palvelijansa.

Ilman Jumalan apua ihminen on samanlainen kuin tuhoutuvat eläimet. Mutta Jumala on antanut hänelle sellaisen suurenmoisen kyvyn, että hän saattaa aina suunnata katseensa ylöspäin ja vastaanottaa muiden lahjojen mukana Hänen jumalallisen armonsa suoman parannuksen.

Mutta voi! Ihminen ei ole kiitollinen tästä äärimmäisestä hyvästä, vaan uinuu välinpitämättömyyden unessa, välittämättä siitä suuresta armosta, jota Jumala on häntä kohtaan osoittanut, kääntäen kasvonsa pois valosta ja kulkien tietää pimeydessä.

Harras rukoukseni on, että te ette ole tällaisia, vaan että pidätte kasvonne kiinteästi suunnattuina valoa kohti, niin että voitte olla kuin sytytetyt soihdut elämän pimeillä tienoilla.

4. Idän ja lännen kansojen yhdistymisen tarpeellisuus

Perjantaina, lokakuun 20. päivänä 1911

‘Abdu’l-Bahá sanoi:

Ennen, aivan kuten nykyään, henkisen totuuden aurinko on aina loistanut idän taivaalta.

Aabraham ilmestyi idässä. Idässä nousi Mooses johtamaan ja opettamaan ihmisiä. Itäisellä taivaanrannalla nousi Herra Kristus. Muhammed lähetettiin idän kansalle. Báb nousi itäisessä Persian maassa. Bahá’u’lláh eli ja opetti idässä. Kaikki suuret henkiset opettajat ovat nousseet idän maailmassa. Mutta vaikka Kristuksen aurinko kohosi idässä, sen kirkkaus valaisi länttä. Siellä sen kirkkauden säteily nähtiin selvemmin. Hänen opetuksensa jumalallinen valo loisti suuremmalla voimalla läntisessä maailmassa, missä se on edennyt nopeammin kuin syntymämaassaan.

Tällä hetkellä itä tarvitsee aineellista edistystä ja länsi henkistä ihannetta. Lännen olisi hyvä etsiä valaistusta idästä ja antaa idälle tieteellinen tietonsa. Tämä lahjojen vaihtaminen on välttämätöntä.

Idän ja lännen täytyy yhdistyä ja antaa toisilleen sitä, mitä puuttuu. Tästä yhdistymisestä kohoaa todellinen sivistys, jossa henkeä ilmennetään ja toteutetaan aineessa.

Kansojen näin saadessa lahjoja toisiltaan vallitsee niiden välillä mitä suurin sopusointu, kaikki ihmiset yhdistyvät, saavutetaan suuren täydellisyyden tila, luodaan yhteinen perusta, ja niin tästä maailmasta tulee kirkas kuvastin, jossa Jumalan ominaisuudet heijastuvat.

Meidän kaikkien, idän ja lännen kansojen yhdessä, täytyy yötä päivää pyrkiä täysin sydämin ja sieluin saavuttamaan tämä korkea ihanne: lujittamaan ykseys maan kaikkien kansojen kesken. Silloin jokainen sydän uudistuu, kaikkien silmät avautuvat, meille annetaan ihmeellinen voima, ja ihmiskunnan onni tulee turvatuksi.

Meidän täytyy rukoilla, että Persia pystyy Jumalan anteliaisuuden avulla vastaanottamaan lännen aineellisen ja älyllisen sivistyksen ja Jumalan armosta omasta puolestaan antamaan henkisen valonsa. Idän ja lännen yhdistyneet kansat onnistuvat antaumuksellisella tarmokkaalla työllään saavuttamaan tämän päämäärän, sillä Pyhän Hengen voima on auttava heitä.

Teidän olisi tutkittava huolellisesti Bahá’u’lláhin opetusten periaatteita kutakin erikseen, kunnes sekä mielenne että sydämenne ne ymmärtävät ja käsittävät. Silloin teistä tulee valon vakaita seuraajia, todella henkisiä, Jumalan taivaallisia satureita, jotka pystyvät sekä hankkimaan että levittämään todellista sivistystä Persiassa, Euroopassa ja kaikkialla maailmassa.

Tämä on se paratiisi, joka on tuleva maan päälle, kun koko ihmiskunta on kokoontunut ykseyden katoksen suojaan Kunnian valtakunnassa.

5. Jumala käsittää kaiken, häntä ei voida käsittää

Perjantai-iltana, lokakuun 20. päivänä 1911

‘Abdu’l-Bahá sanoi:

Joka päivä Pariisissa pidetään lukemattomia kokouksia eri tarkoituksissa: keskustellaan politiikasta, kaupasta, kasvatuksesta, taiteesta, tieteestä ja monista muista aiheista.

Kaikki nuo kokoukset ovat hyviä, mutta tämä seurue on koolla kääntääkseen kasvonsa Jumalan puoleen, oppiakseen kuinka parhaiten voidaan työskennellä ihmiskunnan hyväksi, saadakseen selville, kuinka ennakkoluulot voidaan poistaa ja rakkauden ja yleismaailmallisen veljeyden siemen kylvää ihmisen sydämeen.

Jumala hyväksyy kokouksemme tarkoituksen ja antaa meille siunauksensa.

Vanhassa Testamentissa luemme Jumalan sanoneen: ”Tehkäämme ihminen omaksi kuvaksemme.” Evankeliumissa Kristus sanoi: ”Minä olen Isässä ja Isä on Minussa.”^① Koraanissa Jumala sanoo: ”Ihminen on Minun salaisuuteni ja Minä olen hänen salaisuutensa.” Bahá’u’lláh kirjoittaa, että Jumala sanoo: ”Sydämesi on kotini; pyhitä se, jotta voisin siihen laskeutua. Henkesi on ilmaisemiseni sija; puhdistä se ilmaukselleni.”

Kaikki nämä pyhät sanat osoittavat meille, että ihminen on tehty Jumalan kuvaksi. Kuitenkin Jumalan perusolemus on ihmiselle käsittämätön, sillä rajallinen ymmärtäminen ei voi saavuttaa tätä rajatonta mysteeriä. Jumala sisältää kaiken, Häntä ei kukaan voi sisältää. Se mikä sisältää, on suurempi kuin se mikä sisällytetään. Kokonaisuus on suurempi kuin sen osat.

Asiat, joita ihmiset ymmärtävät, eivät voi olla heidän ymmärtämiskykynsä ulkopuolella. Siispä ihmissydämen on mahdotonta tajuta Jumalan Majesteettiuden luonnetta. Mielikuvituksemme voi kuvitella ainoastaan sen, mitä se pystyy luomaan.

Ymmärtämisen kyky on asteeltaan erilainen luomakunnan eri kerroksissa. Kivikunta, kasvikunta ja eläinkunta eivät yksikään pysty tajuamaan oman kerroksensa yläpuolella olevaa. Mineraali ei voi käsittää kasvin kasvuvoimaa. Puu ei voi ymmärtää eläimen liikkumiskykyä eikä se myöskään voi tajuta, mitä merkitsee näkö-, kuulo- tai hajuaistin omistaminen. Nämä kaikki kuuluvat fyysiseen luomakuntaan.

Ihminenkin on osa tätä luomakuntaa, mutta minkään alemman luomakunnan kerroksen ei ole mahdollista ymmärtää, mitä ihmismieleessä tapahtuu. Eläin ei voi tajuta inhimillisen olennon älykkyyttä, se tietää ainoastaan sen, mitä se eläimen aisteillaan havaitsee. Se ei voi kuvitella mitään abstraktista. Eläin ei voisi oppia tietämään, että maa on pyöreä ja että se kiertää auringon ympäri, eikä millainen sähkölennättimen rakenne on. Tämä on mahdollista ainoastaan ihmiselle. Ihminen on luomakunnan korkein luomus, kaikista olennoista lähinnä Jumalaa.

Kaikki ylempänä olevat luomakunnan tasot ovat käsittämättömät alemmalla tasolla olevalle. Kuinka siis voisi olla mahdollista, että luotu olento, ihminen, ymmärtäisi kaikkivaltiaasta kaiken Luojaa.

Se mitä kuvittelemme, ei ole Jumalan todellisuus. Hän, tuntematon, käsittämätön, on korkealla ihmisen korkeimmankin mielikuvan yläpuolella.

Kaikki luodut olennot ovat riippuvaisia jumalallisesta anteliaisuudesta. Jumalallinen armo antaa itse elämänkin. Samoin kuin auringon valo loistaa koko maailmaan, samoin rajattoman Jumalan armo vuodatetaan kaikille luoduille. Samoin kuin aurinko kypsyttää maan hedelmät ja antaa elämää ja lämpöä kaikille eläville olennoille, samoin paistaa Totuuden aurinko kaikkiin sieluihin täyttäen ne jumalallisen rakkauden ja ymmärryksen tulella.

Ihmisen korkeammasta asemasta muun luodun maailman rinnalla todistaa myös se, että ihmisellä on sielu, jossa jumalallinen henki asustaa. Alempien olentojen sielut ovat olemukseltaan alempiarvoiset.

Ei siis ole epäilystäkään siitä, että kaikista luoduista olennoista ihminen on lähinnä Jumalan olemusta ja saa sen vuoksi runsaammin jumalallista anteliaisuutta.

Kivikunnalla on olemassaolokyky. Kasvilla on olemassaolo- ja kasvukyky. Eläimillä kasvun ja olemassaolon lisäksi on kyky liikkua ympäriinsä ja kyky käyttää aisteja. Ihmiskunnassa näemme kaikki alempien maailmojen ominaisuudet ja monia muita niiden lisäksi. Ihminen on kaikkien häntä ennen luotujen olentojen summa, sillä ne kaikki sisältyvät häneen.

Ihmiselle on annettu erityisenä lahjana äly, jonka avulla hän pystyy vastaanottamaan suuremman määrän jumalallista valoa. Täydellinen ihminen on kuin kirkkaaksi hiottu kuvastin, joka heijastaa Totuuden aurinkoa ilmaisten Jumalan ominaisuudet.

Herra Kristus sanoi: ”Se joka on nähnyt Minut, on nähnyt Isän” – Jumalan ilmaistuna ihmisessä.

Aurinko ei jätä paikkaansa taivaalla laskeutuakseen kuvastimeen, sillä nousemisen ja laskeutumisen, tulemisen ja menemisen toiminnat eivät kuulu rajattomalle. Ne ovat rajallisten olentojen toimintoja. Jumalan Ilmaisijassa, täydellisesti hiotussa kuvastimessa, ilmenevät jumalalliset ominaisuudet muodossa, jonka ihminen pystyy tajuamaan.

Tämä on niin yksinkertaista, että kaikki voivat sen ymmärtää, ja minkä me pystymme ymmärtämään, se meidän täytyy ehdottomasti hyväksyä.

Meidän Isämme ei aseta meitä vastuuseen sellaisten opinkappaleiden hylkäämisestä, joita emme pysty joko uskomaan tai ymmärtämään, sillä Hän on aina rajattoman oikeudenmukainen lapsiaan kohtaan.

Tämä esimerkki on kuitenkin niin johdonmukainen, että sen helposti voivat käsittää kaikki, jotka haluavat sitä harkita.

Tulkoon jokainen teistä loistavaksi lampuksi, jonka liekkiä on Jumalan rakkaus. Palakoon sydämissänne ykseyden säteily. Valaiskoon silmiänne Totuuden auringon kirkkaus.

Pariisin kaupunki on hyvin kaunis. Nykyisestä maailmasta olisi mahdotonta löytää kaikessa aineellisessa kehityksessä sivistyneempää ja paremmin varustautunutta kaupunkia. Mutta henkinen valo ei ole pitkään aikaan loistanut Pariisille: kaupungin henkinen kehitys on suuresti jäljessä sen aineellisesta sivistyksestä. Tarvitaan äärimmäisen korkea voima herättämään tämä kaupunki henkisen totuuden todellisuuteen ja puhaltamaan elämän henkeä sen uinuvaan sieluun. Teidän täytyy kaikkien yhdessä työskennellä Pariisin herättämiseksi, sen ihmisten hengen elvyttämiseksi tuon Korkeimman voiman avulla.

Kun vaiva on vähäinen, pieni lääkintä riittää parantamaan sen, mutta kun vähäisestä vaivasta kehittyy vakava sairaus, on Jumalallisen Parantajan käytettävä hyvin voimakasta parannuskeinoa. On joitakin puita, jotka kukkivat ja kantavat hedelmää viileässä ilmanalassa, ja toisia, jotka tarvitsevat auringon kuumimpia säteitä kehittyäkseen täydelliseen kypsyyteen. Pariisi on yksi niistä puita, joiden henkiseen kehitykseen tarvitaan Jumalan pyhän voiman suurta liekehtivää aurinkoa.

Pyydän teitä kaikkia, joka ainoaa teistä, tarkasti seuraamaan pyhissä opetuksissa ilmenevää totuuden valoa. Silloin Jumala on vahvistava teitä Pyhällä Hengellään, niin että pystytte selviytymään vaikeuksista ja hävittämään ennakkoluulot, jotka aiheuttavat hajaannusta ja vihaa ihmisten keskuudessa. Antakaa sydämenne täyttyä Jumalan suuresta rakkaudesta. Antakaa kaikkien tuntoa tuota rakkaus. Sillä jokainen ihminen on Jumalan palvelija, ja kaikki ovat oikeutetut osaan jumalallista anteliaisuutta.

Osoittakaa erityisesti niille, joiden ajatukset ovat aineellisia ja taantumuksellisia, äärimmäistä rakkautta ja kärsivällisyyttä, täten voittaen heidät ystävällisyytenne säteilyllä toveruuden ykseyteen.

Jos te olette uskollisia suurelle työllenne ja horjumatta seuraatte Pyhää totuuden aurinkoa, yleismaailmallisen veljeyden siunattu päivä on valkeneva tälle kauniille kaupungille.

6. Sodan säälittävät syyt ja jokaisen velvollisuus ponnistella rauhan hyväksi

Lokakuun 21. päivänä 1911

‘Abdu’l-Bahá sanoi:

Toivon, että olette kaikki onnellisia ja voitte hyvin. Minä en ole onnellinen vaan hyvin surullinen. Uutiset Bengasin taistelusta tekevät sydämeni murheelliseksi. Ihmettelen sitä raakuutta, mitä vieläkin on maailmassa ihmisten keskuudessa. Kuinka on mahdollista, että ihmiset taistelevat aamusta iltaan, tappavat toinen toisiaan ja vuodattavat lähimmäistensä verta? Entä mikä on heidän tavoitteensa? Saada haltuunsa palanen maata. Kun eläimet taistelevat, niilläkin on välitön ja paljon

järjellisempi syy hyökkäyksiinsä. Kuinka kauheaa onkaan, että ihmiset, jotka ovat korkeampaa luomakuntaa, alentuvat tappamaan ja aiheuttamaan kurjuutta lähimmäisilleen vain omistaakseen palan maata.

Luoduista korkein taistelemassa voittaakseen omakseen aineista halvinta: maata! Maa ei kuulu yhdelle kansalle vaan kaikille ihmisille. Tämä maa ei ole ihmisen koti vaan hänen hautansa. Haudoistaan nämä ihmiset taistelevat. Tässä maailmassa ei ole mitään niin kammottavaa kuin hauta, lahoavien ihmisruumiiden asumus.

Olkoon valloittaja kuinka suuri tahansa, saattakoon hän orjuuteen kuinka monta maata tahansa, sittenkään hän ei pysty pitämään omanaan kuin yhden vähäisen osan näistä tuhotuista maista – hautansa. Jos tarvitaan lisää maata kansan olojen parantamiseen ja sivistyksen levittämiseen (raakojen tapojen korvaamiseen oikeudenmukaisilla laeilla), olisi varmasti mahdollista rauhanomaisin keinoin laajentaa aluetta tarvittavassa määrin.

Mutta sota on tehty ihmisten kunnianhimon tyydyttämiseksi. Joidenkin harvojen maallisen hyödyn tähden kauhea kurjuus kohtaa lukemattomia koteja ja särkee satojen miesten ja naisten sydämet.

Kuinka monet lesket surevat miehiään, kuinka monia kertomuksia raa'asta julmuudesta kuulemme! Kuinka monet orvoiksi jääneet lapset itkevät kaatuneita isiään, kuinka monet naiset surevat surmattuja poikiaan!

Mikään ei ole niin sydäntäsärkevää ja niin hirvittävää kuin ihmisen raakuuden purkautuminen.

Velvoitan teitä jokaista keskittämään sydämenne ajatukset rakkauteen ja sopusointuun. Kun ajatus sodasta syttyy, vastustakaa sitä voimakkaammalla ajatuksella rauhasta. Vihamielinen ajatus on tuhottava vahvemmallalla ajatuksella rakkaudesta. Ajatukset sodasta aiheuttavat kaiken harmonian, hyvinvoinnin, rauhallisuuden ja tyytyväisyyden tuhoutumisen.

Ajatukset rakkaudesta rakentavat veljeyttä, rauhaa, ystävyyttä ja onnellisuutta.

Kun maailman sotilaat paljastavat miekkansa tappaakseen, Jumalan sotilaat tarttuvat toisiaan kädestä. Siten saattaa ihmisen raakuus täysin kadota, sillä Jumalan armo tekee työtä sydämeltään puhtaiden ja sielultaan vilpittömien välityksellä. Älkää pitkö maailmanrauhaa ihanteena, joka on mahdoton saavuttaa.

Mikään ei ole mahdotonta Jumalan hyvyydelle.

Jos kaikesta sydämestänne toivotte ystävyyttä maailman jokaisen rodun kanssa, ajatuksenne – henkinen ja myönteinen – leviää. Siitä tulee toistenkin toivomus, joka vahvistumistaan vahvistuu, kunnes se saavuttaa kaikkien ihmisten mielen.

Älkää vaipuko epätoivoon. Työskennelkää vakaasti. Vilpittömyys ja rakkaus voittavat vihan. Miten paljon näennäisesti mahdotonta onkaan näinä aikoina tapahtuva. Kiinnittäkää kasvonne

järkkymättömästi Maailman valoa kohti. Osoittakaa rakkautta kaikille. ”Rakkaus on Pyhän Hengen henkäys ihmissydämessä.” Rohkaiskaa mielenne. Jumala ei koskaan hylkää lapsiaan, jotka ponnistelevat, tekevät työtä ja rukoilevat. Täyttäköön sydämenne voimakas toivo siltä, että rauha ja sopusointu valtaavat tämän sotivan maailman. Silloin menestys kruunaa yrityksenne, ja yleismaailmallisen veljeyden mukana tulee Jumalan valtakunta tuoden rauhan ja hyväntahtoisuuden.

Tässä huoneessa on tänä päivänä monen rodun edustajia, on ranskalaisia, amerikkalaisia, englantilaisia, saksalaisia, italialaisia, veljiä ja sisaria, jotka kohtaavat ystävydessä ja sopusoinnussa. Antakoon tämä kokous aavistuksen siitä, mitä tässä maailmassa todella tapahtuu, kun kaikki Jumalan lapset ymmärtävät, että he ovat saman puun lehtiä, saman puutarhan kukkia, saman meren pisaroita, saman Isän poikia ja tyttäriä – Isän, jonka nimi on rakkaus.

7. Totuuden aurinko

Lokakuun 22. päivänä 1911

‘Abdu’l-Bahá sanoi:

On ihana päivä. Aurinko paistaa kirkkaasti maan päälle antaen valoa ja lämpöä kaikille olennoille. Myös Totuuden aurinko paistaa, antaen valoa ja lämpöä ihmisten sieluille. aurinko antaa elämän kaikkien maan päällä elävien olentojen ruumiille. Ilman sen lämpöä niiden kasvu surkastuisi, niiden kehitys pysähtyisi, ne kuihtuisivat ja kuolisivat. Aivan samoin ihmiset tarvitsevat Totuuden aurinkoa vuodattamaan säteitään heidän sieluunsa, kehittämään, kasvattamaan ja kannustamaan heitä. Mitä aurinko on ihmisen ruumiille, sitä Totuuden aurinko on hänen sielulle.

Ihminen on ehkä saavuttanut korkean tason aineellisessa kehityksessään, mutta ilman totuuden valoa hänen sielunsa surkastuu ja nälkiintyy. Toisella ei ehkä ole aineellisia lahjoja, hän saattaa olla yhteiskunnallisten portaiden alimmalla askelmalla, mutta saatuaan Totuuden auringon lämpöä hänen sielunsa on suuri ja hänen henkinen ymmärryksensä valaistunut.

Eräs kreikkalainen filosofi, joka eli kristinuskon nuoruuden päivinä ja joka oli täynnä kristillistä voimaa, vaikkakaan ei tunnustautunut kristityksi, kirjoitti näin: ”Minä uskon, että uskonto on todellisen sivistyksen ehdoton perusta.” Sillä ellei kansakunnan moraalista luonnetta – samoin kuin sen älyä ja kykyä – kasvateta, sivistyksellä ei ole lujaa perustaa.

Koska uskonto teroittaa mieliin moraalialia, se on todellisinta filosofiaa, ja sen varaan rakennetaan ainoa kestävä sivistys. Esimerkkinä tästä tämä filosofi viittaa aikansa kristittyihin, joiden moraalialia oli hyvin korkealla tasolla. Hänen käsityksensä pitää yhtä totuuden kanssa, sillä kristinuskon sivistys oli parhainta ja valistuneinta maailmassa. Kristillistä opetusta valaisi jumalallinen Totuuden aurinko, sen vuoksi sen seuraajia opetettiin rakastamaan kaikkia veljinä, olemaan pelkäämättä mitään, kuolemaakaan. Heitä opetettiin rakastamaan lähimmäistään niin kuin itseään ja unohtamaan omat itsekkäät pyyteensä ponnisteltaessa ihmiskunnan parhaaksi. Kristuksen uskonnon loistavana

päämääränä oli vetää kaikkien ihmisten sydämet lähemmäksi Jumalan säteilevää totuutta.

Jos Herran Kristuksen seuraajat olisivat jatkuvasti seuranneet näitä periaatteita järkähtämättömän uskollisesti, ei kristillisen sanoman uudistaminen olisi ollut tarpeen, ei olisi ollut välttämätöntä herättää Hänen kansaansa, sillä suuri ja loistava sivistys vallitsisi nyt maailmassa ja taivaan valtakunta olisi tullut maan päälle.

Mutta mitä onkaan sen sijaan tapahtunut? Ihmiset käänsivät kasvonsa pois Mestarinsa jumalallisesti valaistuista ohjeista, ja talvi laskeutui heidän sydämiinsä. Sillä niin kuin ihmisruumiin elämä riippuu auringon säteistä, niin eivät myöskään taivaalliset hyveet kasva sielussa ilman Totuuden auringon säteilyä.

Jumala ei jätä lapsiaan ilman lohdutusta vaan talven pimeyden peittäessä heidät Hän lähettää jälleen sanansaattajansa, profeettansa, uudistamaan siunatun kevään. Totuuden aurinko ilmestyy taas maailman taivaanrannalle paistaen niiden silmiin, jotka nukkuvat, herättäen heidät katselemaan uuden aamunkoiton loistoa. Silloin ihmiskunnan puu jälleen kukkii ja kantaa vanhurskauden hedelmiä kansakuntien parantamiseksi. Koska ihminen on sulkenut korvansa Totuuden äänelle ja silmänsä Pyhälle valolle ja hylännyt Jumalan lain, on sodan ja sekasorron, levottomuuden ja kurjuuden pimeys autioittanut maan. Rukoilen, että te kaikki yritätte tuoda joka ainoan Jumalan lapsen Totuuden auringon kirkkauteen, niin että sen loiston läpitunkevat säteet voivat haihduttaa pimeyden ja sen armollinen lämpö voi sulattaa talven karuuden ja kylmyyden.

8. Totuuden valo loistaa nyt itään ja länteen

Maanantaina, lokakuun 23. päivänä 1911

Kun ihminen on jostakin paikasta löytänyt elämäniloa, hän palaa samalle paikalle löytääkseen lisää iloa. Kun ihminen on löytänyt kultaa kaivoksesta, hän palaa uudelleen tuolle kaivokselle kaivaakseen lisää kultaa.

Tämä on osoitus siitä sisäisestä pakotteesta ja luonnollisesta vaistosta, jonka Jumala on ihmiselle antanut, ja siitä elinvoimasta, joka on synnynnäinen hänessä.

Länsi on aina saanut henkistä valaistusta idästä. Valtakunnan laulu kuullaan ensin idässä, mutta lännessä ääni soi täyteläisempänä kuunteleville korville.

Herra Kristus nousi kirkkaan tähden tavoin idän taivaalle, mutta Hänen opetuksensa valo loisti täydellisempänä lännessä, missä Hänen vaikutuksensa on juurtunut lujemmin ja Hänen asiansa levinnyt laajemmalle kuin Hänen syntymämaassaan.

Kristuksen laulun ääni on kaikunut läntisen maailman kaikissa maissa ja tunkeutunut ihmisten sydämiin.

Lännen ihmiset ovat horjumattomia, ja perusta, jolle he rakentavat, on kalliota. He ovat järkkymättömiä eivätkä unohda helposti.

Länsi on kuin luja, voimakas kasvi. Kun sade lempeänä lankeaa antaakseen sille ravintoa ja kun aurinko paistaa sille, se kukkii määrääkseen ja tuottaa hyvän hedelmän. On kauan siitä, kun Kristuksen heijastama Totuuden aurinko valoi hohdettaan länteen, sillä ihmisen syntisyys ja unohtavaisuus ovat peittäneet Jumalan kasvot. Mutta nyt, ylistys olkoon Jumalalle, Pyhä Henki puhuu jälleen maailmalle! Rakkauden, viisauden ja voiman tähtisikermä loistaa taas jumalalliselta taivaanrannalta antaakseen iloa kaikille, jotka kääntävät kasvonsa Jumalan valon puoleen. Bahá'u'lláh on repinyt ennakkoluulon ja taikauskon verhon, joka tukahdutti ihmisten sieluja. Rukoilkaamme Jumalaa, että Pyhän Hengen henkäys jälleen antaisi toivoa ja virkistystä ihmisille herättäen heissä halun tehdä Jumalan mukaan. Saakoon jokaisen ihmisen sydän ja sielu uutta elämänvoimaa! Silloin he kaikki uudesti syntyneinä riemuitsevat.

Silloin ihmiskunta saa pukeutua uuteen vaatteeseen Jumalan rakkauden loisteessa, ja silloin on oleva uuden luomakunnan aamunkoitto. Silloin on Kaikkein armollisimman armo sadekuuron kaltaisena lankeava koko ihmiskunnalle, ja kaikki tulevat heräämään uuteen eloon.

Minun harras toivoni on, että te kaikki ponnistlette ja teette työtä tämän loistavan päämäärän saavuttamiseksi, että te olette uskollisia ja rakastavia työntekijöitä rakennettaessa uutta henkistä sivistystä, Jumalan valittuja, jotka auliisti ja iloisesti totellen panevat täytäntöön Hänen kaikkein korkeinta suunnitelmaansa. Menestys on totisesti lähellä, sillä Jumaluuden lippu on kohotettu korkealle ja Jumalan vanhurskauden aurinko ilmestyy taivaanrannalle kaikkien ihmisten nähtäväksi.

9. Kaikenkäsittävä rakkaus

Lokakuun 24. päivänä, 1911

Eräs intialainen sanoi 'Abdu'l-Bahälle:

”Päämääränäni elämässä on välittää, siinä määrin kuin minun on mahdollista, Krishnan sanomaa maailmalle.”

'Abdu'l-Bahá sanoi: Krishnan sanoma on rakkauden sanoma. Kaikki Jumalan profeetat ovat tuoneet rakkauden sanoman. Koskaan ei kukaan ole ajatellut, että sota ja viha ovat hyviä. Kaikki ovat yhtä mieltä siitä, että rakkaus ja ystävällisyys ovat parhaat.

Rakkaus ilmaisee todellisuutensa teoissa, ei pelkästään sanoissa. Sanat yksinään ovat tehottomat. Jotta rakkaus voisi ilmaista voimansa, sillä on oltava kohde, välikappale ja vaikutin.

On monia tapoja ilmaista rakkautta: on rakkautta perhettä, maata ja rotua kohtaan, on poliittista innostusta, on myös yhteisöön kohdistuvaa palvelevaa rakkautta. Kaikki ovat tapoja osoittaa rakkauden voimaa. Ilman tällaisia muotoja rakkautta ei nähtäisi, ei kuultaisi, ei tunnettaisi – se jäisi

kokonaan osoittamatta ja ilmaisematta. Vesi osoittaa voimansa eri tavoin: sammuttamalla janon, saamalla siemenen kasvamaan jne. Hiili ilmiasee yhden ominaisuutensa kaasupalona, kun taas yksi sähköön ominaisuuksista ilmenee sähkövalona. Ellei olisi kaasua eikä sähköä, maailman yöt olisivat pimeät. On siis välttämätöntä, että on välikappale ja vaikutin rakkauden ilmaisemiseksi, että on kohde ja ilmaisutapa.

Meidän on löydettävä tapa, jonka avulla voimme levittää rakkautta ihmislasten keskuuteen.

Rakkaus on rajatonta, rajoittamatonta ääretöntä. Aineelliset asiat ovat rajalliset, rajoitetut, äärelliset. Ette voi riittävässä määrin ilmaista rajatonta rakkautta rajallisin tavoin.

Täydellinen rakkaus tarvitsee epätavallista välikappaleen, joka on täysin vapaa kaikenlaisista kahleista. Rakkaus perhettä kohtaan on rajoittunutta, sukulaisuussiteet eivät ole vahvimmat siteet. Useinkin saman perheen jäsenet ovat erimielisiä ja jopa vihaavat toisiaan.

Isänmaanrakkaus on rajoitettua: omaan maahan kohdistuva rakkaus, joka synnyttää vihaa kaikkia muita kohtaan, ei ole täydellistä rakkautta. Saman maan kansalaisetkaan eivät ole vapautuneet keskinäisistä riidoista.

Rakkaus rotua kohtaan on rajoitettua: tämä aikaansaa jonkinlaista yhteenkuuluvuutta, mutta se on riittämätöntä. Rakkauden on oltava vailla rajoja!

Oman rotumme rakastaminen saattaa merkitä kaikkien muiden vihaamista, ja usein samankaan rodun jäsenet eivät pidä toisistaan.

Poliittiseen rakkauteen liittyy usein viha toista puoluetta kohtaan. Tämä rakkaus on hyvin rajoitettua ja epävarmaa.

Yhteisöä kohtaan tunnettu rakkaus on sekin ailahtelevaa. Usein syntyy kilpailua, joka johtaa kateuteen ja lopuksi viha syrjäyttää rakkauden.

Joitakin vuosia sitten Turkin ja Italian välillä vallitsi poliittinen yhteisymmärrys. Nyt ne ovat sodassa keskenään.

Kaikki nämä rakkauden siteet ovat epätäydellisiä. On selvää, että rajoitetut aineelliset siteet eivät riittävässä määrin pysty ilmaisemaan kaikenkäsittävää rakkautta.

Ihmiskuntaa kohtaan tunnettua epätavallista rakkautta eivät rajoita mitkään näistä epätäydellisistä, puolittain itsekkäistä siteistä. Tämä on ainoa täydellistä rakkautta, joka on mahdollista koko ihmiskunnalle ja joka voidaan saavuttaa vain Jumalallisen Hengen voiman avulla. Mikään maallinen voima ei voi synnyttää kaikenkäsittävää rakkautta.

Yhdistykööt kaikki tämän rakkauden jumalallisen voiman avulla! Pyrkikööt kaikki kasvamaan Totuuden auringon valossa, ja heijastaessaan tätä loistavaa rakkautta kaikille ihmisille yhdistykööt heidän sydämensä niin, että he saavat aina asustaa rajattoman rakkauden hohteessa.

Muistakaa nämä sanat, jotka puhun teille tänä lyhyenä aikana, jonka olen teidän keskuudessanne täällä Pariisissa. Vakavasti minä kehotan teitä: älkää antako tämän maailman aineellisten asioiden kahlehtia sydäntänne. Velvoitan teitä: älkää levätkö tyytyväisinä välinpitämättömyyden vuoteilla, aineen vankeina, vaan nouskaa ja vapauttakaa itsenne sen kahleista.

Eläinkunta on aineen vankina, ihmiselle Jumala on antanut vapauden. Eläin ei voi paeta luonnonlakia, jota vastoin ihminen saattaa ohjailla sitä, koska hän sisältää luonnon ja voi sen tähden nousta luonnon yläpuolelle.

Valaisemalla ihmisen älyä Pyhän Hengen voima on antanut ihmiselle mahdollisuuden keksiä keinot, joiden avulla hän voi taivuttaa monet luonnon lait omaan tahtoonsa. Hän lentää ilman halki, purjehtii merellä ja liikkuu veden alla.

Kaikki tämä osoittaa, miten ihmisen älylle on annettu mahdollisuus vapauttaa ihminen luonnon rajoituksista ja ratkaista monia sen salaisuuksista. Ihminen on jossain määrin murtautunut aineen kahleet.

Pyhä Henki antaa ihmiselle suurempiakin kykyjä kuin nämä, jos hän vain tavoittelee henkisiä asioita ja pyrkii saattamaan sydämensä sopusointuun jumalallisen rajattoman rakkauden kanssa.

Kun rakastat perheesi jäsentä tai maanmiestäsi, olkoon rakkautesi rajattoman rakkauden säteilyä. Rakasta Jumalassa ja Jumalan vuoksi! Kenessä tahansa havaitset Jumalan ominaisuuksia, rakasta häntä, olkoon hän omaa perhettäsi tai toista. Säteile rajattoman rakkauden valoa jokaiselle, jonka tapaat, olkoon hän omasta maastasi, omaa rotuasi, omaa poliittista puoluetta, tai mistä tahansa muusta kansakunnasta, mitä tahansa rotua tai poliittista ajatussuuntaa. Taivas auttaa teitä työssänne maailman hajaantuneiden kansakuntien kokoamiseksi ykseyden kaikkivaltiaan katoksen suojaan.

Te olette Jumalan palvelijoita, jotka asutte Hänen läheisyydessään, Hänen jumalallisia auttajiaan, palvelleen koko ihmiskuntaa! Jokaista ihmistä! Älkää koskaan unohtako tätä.

Älkää sanoko: hän on italialainen, tai ranskalainen, tai amerikkalainen, tai englantilainen. Muistakaa ainoastaan, että hän on Jumalan poika, Kaikkein korkeimman palvelija, ihminen. Kaikki ovat ihmisiä. Unohtakaa kansallisuudet. Jumalan edessä kaikki ovat samanarvoisia.

Älkää muistako omia rajoituksianne. Jumalan apu annetaan teille. Unohtakaa itsenne. Jumalan apu tulee varmasti osaksenne.

Kun pyydätte Jumalan armoa vahvistamaan teitä, tulee voimanne kymmenkertaiseksi.

Katsokaa minua: Olen hyvin heikko, mutta minulle on annettu voima tulla luoksenne. Olen köyhä Jumalan palvelija, jolle on annettu mahdollisuus tuoda tämä sanoma teille. En ole keskuudessanne kauan. Koskaan ei saa ajatella omaa heikkoutta. Rakkauden Pyhän Hengen voima antaa hyvyn opettaa. Ajatus omasta heikkoudestamme toisi vain toivottomuuden. Meidän on katsottava kaikkia

maallisia ajatuksia korkeammalle, irrottauduttava kaikista aineellisista aatteista, kaivattava henkisiä asioita, kiinnitettävä silmämme Kaikkivaltiaan loputtomaan runsaaseen armoon – Kaikkivaltiaan, joka täyttää sielumme iloisen palvelun riemulla toteuttaessamme Hänen käskyään ”rakastakaa toinen toistanne”.

10. ‘Abdu’l-Bahán vankeus

Avenue de Camoens 4

Keskiviikkona, lokakuun 25. päivänä 1911

Olen syvästi pahoillani siitä, että olen antanut teidän odottaa tänä aamuna, mutta lyhyessä ajassa minun on tehtävä niin paljon Jumalan rakkauden asian puolesta.

Ette kai pane pahaksenne, vaikka olettekin saaneet hiukan odottaa nähdäksenne minut? Minä olen odotellut vuosikausia vankilassa voidakseni nyt tulla teitä tapaamaan.

Ennen kaikkea, Jumala olkoon ylistetty, sydämemme ovat aina sopusoinnussa ja samaan päämäärään pyrkien lähenevät Jumalan rakkautta. Eivätkö toiveemme, sydämemme, henkemme olekin Valtakunnan anteliaisuuden avulla yhdistetyt samoin sitein? Emmekö rukoilekin kaikkien ihmisten sopusointuisen yhdistymisen puolesta? Emmekö siis aina ole yhdessä?

Tullessani eilisiltana kotiin herra Dreyfusin luota olin hyvin väsynyt – kuitenkin en nukkunut, vaan makasin valveilla ajatellen.

Sanoin: Oi Jumalani, täällä minä olen Pariisissa. Mitä on Pariisi ja kuka minä olen? Koskaan en uneksintukaan, että vankilani pimeydestä voisin milloinkaan tulla luoksenne, vaikka en – tuomiotani minulle luettaessa – tuota tuomiota uskonut.

Minulle sanottiin, että ‘Abdu’l-Hamíd oli määrännyt minut ikuiseen vankeuteen, ja minä sanoin: ”Se on mahdotonta! En tule aina olemaan vanki. Jos ‘Abdu’l-Hamíd olisi kuolematon, tuollainen tuomio voitaisiin mahdollisesti toteuttaa. On varmaa, että jonakin päivänä olen vapaa. Ruumiini voi jonkin aikaa olla vankina, mutta ‘Abdu’l-Hamídilla ei ole mitään valtaa henkeeni nähden – sen täytyy jäädä vapaaksi – sitä ei yksikään ihminen voi vangita.”

Vapauduttuani Jumalan voiman avulla vankilastani saan täällä tavata Jumalan ystäviä, ja olen Hänelle kiitollinen.

Levittäkäämme Jumalan asiaa, jonka vuoksi olen kärsinyt vainoa.

Mikä etuoikeus meille onkaan, että saamme tavata täällä vapaudessa. Kuinka suuri onni meille onkaan, että Jumala on päättänyt, että saamme yhdessä työskennellä Valtakunnan tulemiseksi.

Oletteko ilahtuneita tavatessanne tällaisen vieraan, joka on vapautunut vankilastaan tuodakseen tämän loistavan Sanoman teille? Hänet, joka ei koskaan olisi voinut kuvitellakaan tällaista tapaamista mahdolliseksi. Jumalan armon, Hänen ihmeellisen voimansa ansiosta minä, joka olin tuomittu eliniäkseni vankeuteen erääseen kaukaiseen Idän kaupunkiin, olen nyt täällä Pariisissa keskustelemassa kanssanne.

Tästä lähtien olemme aina yhdessä, sydämemme, sielumme ja henkemme, ponnistellen työssämme eteenpäin siksi kunnes kaikki ihmiset ovat kokoontuneet Valtakunnan katoksen suojaan, laulaen lauluja rauhasta.

11. Jumalan suurin lahja ihmiselle

Torstaina, lokakuun 26. päivänä 1911

Jumalan suurin lahja ihmiselle on älyn eli ymmärryksen lahja.

Ymmärrys on se voima, jonka avulla ihminen hankkii tietonsa luomakunnan monista kerroksista ja olemassaolon eri tasoista, samoin kuin paljosta siitä mikä on näkymätöntä.

Omistaessaan tämän lahjan ihminen on, omassa itsessään, aikaisempien luotujen summa. Hän pystyy pääsemään kosketukseen noiden luomakunnan kerrosten kanssa. Ja tämän lahjan avulla hän voi usein, tieteellisen tietonsa avulla, saavuttaa profeetallisen näkemyksen.

Äly on todellakin Jumalallisen Anteliaisuuden kallisarvoisin lahja ihmiselle. Luotujen joukossa ainoastaan ihmisellä on tämä ihmeellinen kyky.

Koko ihmistä edeltänyttä luomakuntaa sitoo luonnon ankara laki. Suuri aurinko, tähtien lukemattomat joukot, valtameret ja meret, vuoret, joet, puut ja kaikki eläimet, suuret ja pienet, eivät yksikään voi olla seuraamatta luonnon lakia.

Ainoastaan ihminen on vapaa, ja ymmärryksensä eli älynsä avulla hän on pystynyt alistamaan hallintaansa joitakin noista luonnonlaeista ja käyttämään niitä omiin tarpeisiinsa. Älynsä avulla hän on keksinyt laitteita, joilla hän kulkee suurten mantereiden poikki pikajunissa ja ylittää laajoja valtameriä laivoissa, sekä kalan tavoin matkustaa veden alla sukellusveneissä ja lintuja jäljitellen lentää ilman halki ilmalaivoissa.

Ihminen on onnistunut käyttämään sähköä monin tavoin – valona, käyttövoimana, viestien lähettämiseen maan äärestä toiseen – ja sähköön avulla hän voi jopa kuulla äänen monen mailin päästä.

Tämän ymmärryksen eli älyn lahjan avulla hän on myös pystynyt käyttämään auringon säteitä ihmisten ja esineiden ja jopa kaukaisten taivaankappaleidenkin kuvaamiseen.

Me huomaamme, miten monin lukemattomin tavoin ihminen on pystynyt taivuttamaan luonnonvoimat tahtoonsa.

Kuinka murheellista onkaan nähdä, miten ihminen on käyttänyt Jumalan hänelle antamaa lahjaa sota-aseiden kehittämiseen, rikkoen Jumalan käskyn ”älä tapa” ja uhmaten Kristuksen määräystä ”rakastakaa toinen toistanne”.

Jumala antoi tämän voiman ihmiselle, jotta sitä käytettäisiin sivistyksen edistämiseksi, ihmiskunnan parhaaksi, lisäämään rakkautta, sopusointua ja rauhaa. Mutta ihminen käyttää tätä lahjaa mieluummin tuhoamiseen kuin rakentamiseen, epäoikeudenmukaisuuteen ja sortoon, vihaan ja epäsopuun ja hävittämiseen, lähimmäistensä tuhoon – lähimmäisten, joita hänen, kuten Kristus on käskennyt, pitäisi rakastaa niin kuin itseään.

Toivon, että te käytätte omaa ymmärrystänne edistääksenne ihmiskunnan ykseyttä ja rauhaa, antaaksenne valistusta ja sivistystä ihmisille, synnyttääksenne rakkautta kaikissa ympärillänne ja saadaksenne aiaan yleismaailmallisen rauhan.

Tutkikaa tieteitä, hankkikaa yhä lisää tietoa. Aivan varmasti ihminen voi oppia elämänsä loppuun saakka! Käyttäkää tietoa ainoastaan toisten hyväksi; siten saattaa sota loppua tämän kauniin maan kamaralta, ja rauhan ja sopusoinnun loistava rakennus voidaan pystyttää. Pyrkikää siihen, että teidän korkeat ihanteenne voivat toteutua Jumalan valtakunnassa maan päällä niin kuin ne taivaassa toteutuvat.

12. Pilvet jotka kätkevät totuuden auringon

Avenue de Camoens 4

Perjantai-iltana, lokakuun 27. päivänä 1911

Päivä on kaunis, ilma on puhdas, aurinko paistaa eikä sumu eivätkä pilvet himmennä sen loistoa.

Nämä kirkkaat säteet tunkeutuvat kaupungin kaikkiin osiin – samoin valaiskoon Totuuden aurinko ihmisten mielet.

Kristus sanoi: ”He näkevät Ihmisen Pojan tulevan taivaan pilvien päällä.”^② Bahá’u’lláh sanoi: ”Kun Kristus tuli ensi kerran, hän tuli pilvien päällä.”^③ Kristus sanoi, että hän oli tullut taivaasta, että hän oli tullut Jumalasta, vaikka hän syntyi Mariasta, äidistään. Mutta on selvää, että julistaessaan tulleensa taivaasta Kristus ei tarkoittanut tätä sinistä taivaanlakea, vaan puhui Jumalan valtakunnan taivaasta ja laskeutui tästä taivaasta pilvien päällä. Samoin kuin pilvet peittävät auringon paisteen, samoin ihmismaailman pilvet kätkevät ihmissilmältä Kristuksen jumaluuden kirkkauden.

Ihmiset sanoivat: ”Hän on Nasaretista, syntynyt Mariasta. Me tunnemme hänet ja me tunnemme hänen veljensä. Mitä hän oikein tarkoittaa? Mitä hän sanoo? Ettäkö hän tuli Jumalasta?”

Kristuksen ruumis syntyi nasaretilaisesta Mariasta, mutta henki oli Jumalasta. Hänen ruumiilliset kykynsä olivat rajoitetut, mutta hänen henkensä voima oli valtava, rajaton, mittaamaton.

Ihmiset kysyivät: ”Miksi hän sanoo, että hän on Jumalasta?” Jos he olisivat ymmärtäneet Kristuksen todellisuuden, he olisivat tienneet, että hänen ruumiinsa oli se pilvi, joka kätki Hänen jumaluutensa. Maailma näki vain Hänen ihmismuotonsa, ja sen tähden ihmetteli, miten Hän olisi voinut ”tulla alas taivaasta”.

Bahá'u'lláh sanoi: ”Samoin kuin pilvet kätkevät katseiltamme auringon ja taivaan, samoin Kristuksen ihmisyyys kätki ihmisiltä Hänen todellisen jumalallisen luonteensa.”

Toivon, että te käännytte avoimin silmin Totuuden auringon puoleen katselematta maallisia asioita, niin että sydämenne ei kiintyisi tämän maailman arvottomiin ja katoaviin nautintoihin. Antakaa tuon auringon suoda teille voimaansa; silloin eivät ennakkoluulojen pilvet peitä silmiltänne Hänen valoaan. Silloin on aurinko teille pilvetön.

Hengittäkää puhtauden ilmaa. Pääsköön jokainen teistä osalliseksi taivaan valtakunnan jumalallisista armolahjoista. Älköön maailma olko teille este, joka kätkee totuuden silmiltänne, kuten Kristuksen ihmisruumis kätki Hänen jumaluutensa Hänen aikansa ihmisiltä. Suotakoon teille Pyhän Hengen selvänäköisyys, niin että sydämenne kirkastuvat ja te voitte tuntea Totuuden auringon loistavan kaikkien aineellisuuden pilvien läpi ja Hänen kirkkautensa täyttävän maailmankaikkeuden.

Älkää antako ruumiillisuuden himmentää hengen taivaallista valoa, niin että saatte Jumalan armosta astua Jumalan lasten kanssa Hänen ikuiseen valtakuntaansa.

Tätä minä rukoulen teidän kaikkien puolesta.

13. Uskonnolliset ennakkoluulot

Lokakuun 27. päivänä 1911

Bahá'u'lláhin opetuksen perusta on ihmiskunnan ykseys, ja Hänen suurin toiveensa oli, että rakkaus ja hyvätahto asustaisivat ihmisten sydämissä.

Koska Hän kehotti ihmisiä vapautumaan kiistasta ja eripuraisuudesta, minä tahdon selittää teille kansojen välisen levottomuuden perussyitä. Pääasiallinen syy on se, että uskonnolliset johtajat ja opettajat esittävät uskonnon väärässä valossa. He opettavat seuraajiaan uskomaan, että heidän oma uskontomuotonsa on ainoa, joka on Jumalalle mieleinen ja että kaikkien muiden vakaumusten seuraajat Kaikkirakastava Isä on tuominnut ja on ottanut heiltä pois armonsa ja suosionsa. Tästä syntyy kansojen kesken paheksuntaa, halveksuntaa, väittelyjä ja vihaa. Jos nämä uskonnolliset ennakkoluulot voitaisiin pyyhkäistä pois, kansat piankin nauttisivat rauhasta ja sopusoinnusta.

Olin kerran Tiberiaassa, missä juutalaisilla on temppeli. Asuin talossa aivan temppeliä vastapäätä ja siellä näin ja kuulin erään rabbin puhuvan juutalaisseurakunnalleen, ja näin hän puhui:

”Oi juutalaiset, te totisesti olette Jumalan kansa! Kaikki muut rodut ja uskonnot ovat saatanasta. Jumala on luonut teidät Aabrahamin jälkeläisiksi, ja hän on antanut siunaustensa sataa päällenne. Teille Jumala lähetti Mooseksen, Jaakobin, Joosefin sekä monet muut suuret profeetat. Nämä profeetat, joka ainoa heistä, olivat teidän rotuanne.”

”Oi juutalaiset, te totisesti olette Jumalan kansa! Kaikki muut rodut ja uskonnot ovat saatanasta. Jumala on luonut teidät Aabrahamin jälkeläisiksi, ja hän on antanut siunaustensa sataa päällenne. Teille Jumala lähetti Mooseksen, Jaakobin, Joosefin sekä monet muut suuret profeetat. Nämä profeetat, joka ainoa heistä, olivat teidän rotuanne.

Teidän vuoksenne Jumala mursi Faaraon vallan ja antoi Punaisen Meren kuivua. Teille Hän myös lähetti ylhäältä mannaa ravinnoksenne ja kivisestä kalliosta hän antoi teille vettä sammuttamaan janoanne. Te olette totisesti Jumalan valittu kansa, te olette ylempänä maan kaikkia muita rotuja. Tämän vuoksi kaikki muut rodut ovat Jumalalle vastenmieliset ja Hän on ne tuominut. Totisesti te tulette hallitsemaan maailmaa ja kukistamaan sen, ja kaikista ihmisistä tulee teidän orjianne.

Älkää saastuttako itseänne seurustelemalla ihmisten kanssa, jotka eivät ole teidän uskontoanne, älkää ystävystykö sellaisten ihmisten kanssa.”

Kun rabbi oli lopettanut kaunopuheisen esityksensä, hänen kuulijansa olivat täynnä iloa ja tyytyväisyyttä. On mahdotonta kuvailla teille heidän onneaan.

Voi! Tällaiset harhaanjohdetut ovat niitä, jotka ovat syynä eripuraisuuteen ja vihaan maapallolla. Vielä nykyäänkin on miljoonia, jotka palvovat epäjumalia, ja maailman suuret uskonnot ovat sodassa keskenään. Kristityt ja muhamettilaiset ovat tuhannen kolmensadan vuoden ajan riidelleet, vaikka vain vähäisin ponnistuksin heidän erimielisyytensä ja riitansa voitaisiin välttää, ja rauha ja sopu voisivat vallita heidän välillään, ja maailma voisi olla levollinen.

Koraanissa luemme, kuinka Muhammed puhui seuraajilleen, sanoen:

”Miksi te ette usko Kristukseen ettekä evankeliumiin? Miksi ette tunnusta Moosesta ja profeettoja, sillä varmasti Raamattu on Jumalan kirja? Totisesti Mooses oli ylevä profeetta ja Jeesus oli täynnä Pyhää Henkeä. Hän tuli maailmaan Jumalan voiman kautta, syntyneenä Pyhästä Hengestä ja siunatusta Neitsyt Mariasta. Maria, Hänen äitinsä, oli pyhimys taivaasta. Hän vietti päivänsä temppelissä rukouksessa, ja ravinto lähetettiin hänelle ylhäältä. Hänen isänsä Sakarias tuli hänen luokseen ja kysyi häneltä, mistä ruoka tuli, ja Maria vastasi: Ylhäältä. Jumala totisesti korotti Marian kaikkien muiden naisten yläpuolelle.”

Näin Muhammed opetti kansalleen Jeesuksesta ja Mooseksesta, ja hän moitti heitä siitä, etteivät he uskoneet näihin suuriin opettajiin, ja hän opetti heille totuuden ja suvaitsevaisuuden oppeja. Jumala lähetti Muhammedin tekemään työtä kansan keskuudessa, joka oli villiä ja sivistymätöntä

muistuttaen petoja. Heiltä puuttui täydellisesti ymmärrys, eikä heillä ollut rakkauden, myötätunnon eikä säälin tunteita. Naiset olivat niin alhaisessa asemassa ja niin halveksittuja, että mies saattoi haudata tyttärensä elävänä ja hän piti niin monta vaimoa orjanaan kuin häntä miellytti.

Näiden puoleksi eläimellisten ihmisten pariin Muhammed lähetettiin tuomaan jumalallista sanomaansa. Hän opetti ihmisille, että epäjumalien palvonta oli väärää, mutta että heidän tulisi kunnioittaa Kristusta, Moosesta ja profeettoja. Hänen vaikutuksensa alaisina heistä tuli valistuneempi ja sivistyneempi kansa, ja he nousivat siitä alhaisesta asemasta, missä he olivat olleet Hänen tullessaan. Eikö tämä ollut hyvä teko ja kaiken ylistyksen, kunnioituksen ja rakkauden arvoista?

Katsokaa Herran Kristuksen evankeliumia ja ymmärtäkää, miten suurenmoinen se on. Kuitenkaan ihmiset eivät vielä nykyäänkään pysty ymmärtämään sen verratonta kauneutta, ja he tulkitsevat väärin sen viisauden sanoja.

Kristus kielsi sodan! Kun opetuslapsi Pietari, aikoessaan puolustaa Herraansa, sivalsi ylimmäisen papin palvelijalta korvan, Kristus sanoi hänelle: ”Pistä miekkasi tuppeen.”⁽⁴⁾ Mutta huolimatta Herran suoranaisestä määräyksestä – Herran, jota he sanovat palvelevansa – ihmiset yhä väittelevät, käyvät sotaa ja tappavat toisiaan, ja Hänen neuvonsa ja opetuksensa näyttävät kokonaan unohtuneen.

Mutta älkää tämän tähden syyttäkö mestareita ja profeettoja heidän seuraajiensa pahoista teoista. Jos papit, opettajat ja ihmiset viettävät elämää, joka on vastoin sitä uskontoa, jota he väittävät seuraavansa, onko tämä Kristuksen tai toisten opettajien syytä?

Islamin kansaa opetettiin ymmärtämään, että Kristus tuli Jumalasta ja syntyi Hengestä ja että kaikkien ihmisten tulee ylistää Häntä. Mooses oli Jumalan profeetta ja ilmaisi omana aikanaan ja sille kansalle, jonka luokse Hänet lähetettiin, Jumalan kirjan.

Muhammed tunnusti Kristuksen suurenmoisen ylevyyden ja Mooseksen ja profeettojen suuruuden. Jos vain koko maailma tunnustaisi Muhammedin ja kaikkien taivaasta lähetettyjen opettajien suuruuden, kiista ja epäsopu pian häviäisivät maan päältä ja Jumalan valtakunta tulisi ihmisten keskuuteen.

Ne islamilaiset, jotka ylistävät Kristusta, eivät niin tehdessään tule nöyryytetyiksi.

Kristus oli kristittyjen profeetta, Mooses juutalaisten – miksi eivät kunkin profeetan seuraajat tunnustaisi ja kunnioittaisi myös muita profeettoja? Jos ihmiset voisivat vain oppia keskinäistä suvaitsevaisuutta, ymmärtämystä ja veljellistä rakkautta, maailman ykseys piankin olisi vakiinnutettu tosiasia.

Bahá'u'lláh kulutti koko elämänsä tämän rakkauden ja ykseyden opin opettamiseen. Poistakaamme siis itsestämme kaikki ennakkoluulo ja suvaitsemattomuus ja pyrkikäämme koko sydämeistämme ja sielustamme aikaansaamaan ymmärtämystä ja ykseyttä kristittyjen ja muhamettilaisten kesken.

14. Jumalan lahjat ihmiselle

Avenue de Camoens 4

Lokakuun 27. päivänä 1911

Jumala yksin määrää kaikesta ja on kaikkivoipa. Minkä vuoksi Hän sitten lähettää palvelijoilleen koettelemuksia?

Ihmisen koettelemukset ovat kahdenlaisia:

(1) Seurauksia hänen omista teoistaan. Jos ihminen syö liikaa, hän pilaa ruoansulatuksensa, jos hän nauttii myrkkyä, hän sairastuu tai kuolee. Jos ihminen pelaa uhkapeliä, hän menettää rahansa, jos hän juo liikaa, hän menettää tasapainonsa. Kaikki nämä kärsimykset ihminen aiheuttaa itse. Sen vuoksi on selvää, että jotkut surut ovat seurausta omista teoistamme.

(2) On toisiakin kärsimyksiä, jotka kohtaavat Jumalan uskollisia. Ajatelkaa niitä suuria kärsimyksiä, joita Kristus ja Hänen apostolinsa kestivät.

Ne, jotka kärsivät eniten, saavuttavat suurimman täydellisyyden.

Niiden, jotka vakuuttavat tahtovansa kärsiä suuresti Kristuksen tähden, täytyy todistaa vilpittömyytensä. Ne, jotka ilmaisevat haluavansa tehdä suuria uhrauksia, voivat todistaa sanojensa totuuden vain teoillaan. Job todisti vilpittömyyttään rakkaudessaan Jumalaa kohtaan olemalla uskollinen suuressa koettelemuksessaan samoin kuin menestyksen aikana. Eivätkö Kristuksen apostolit, jotka kestivät lujina koettelemuksensa ja kärsimyksensä, todistaneet uskollisuuttaan? Eikö heidän kestävyytensä ollut paras todiste?

Nämä surut ovat nyt päättyneet.

Kaifas vietti huoletonta ja onnellista elämää kun taas Pietarin elämä oli täynnä surua ja koettelemusta; kumpaa näistä kahdesta on enemmän kadehtiminen? Varmastikin me valitsisimme Pietarin nykyisen aseman, sillä hän on saanut iankaikkisen elämän kun taas Kaifas on saanut ikuisen häpeän. Pietarin vastoinikäymiset koettelivat hänen vilpittömyyttään. Koettelemukset ovat Jumalan lahjoja, joista meidän tulisi Häntä kiittää. Suru ja murhe eivät kohtaa meitä sattumalta; jumalallinen armo lähettää ne meille tekemään meistä täydellisempiä.

Ollessaan onnellinen ihminen saattaa unohtaa Jumalansa, mutta kun murhe tulee ja surut valtaavat hänet, hän muistaa Isänsä, joka on taivaassa ja joka pystyy vapauttamaan hänet hänen alennuksestaan.

Ihmiset, jotka eivät kärsi, eivät saavuta minkäänlaista täydellisyyttä. Sellainen kasvi, jota puutarhurit eniten karsivat, kantaa kesän tullen kauneimmat kukat ja runsaimmat hedelmät.

Maamies kyntää maan aurallaan, ja tuosta maasta nousee täyteläinen runsas sato. Mitä enemmän ihmistä kuristetaan, sitä suurempi on hänen osoittamiensa henkisten hyveiden sato. Sotilaasta ei tule hyvää kenraalia, ennen kuin hän on ollut rintamalla tuimimmassa taistelussa ja saanut syvimät haavat.

Jumalan profeettojen rukouksena on aina ollut ja yhä on: Oi Jumala, haluan antaa henkeni Sinun polullasi! Tahdon vuodattaa vereni Sinun vuoksesi antaa suurimman uhrin.

15. Erilaisuuden kauneutta ja sopusointua

Lokakuun 28. päivänä 1911

Kaiken luoja on yksi Jumala.

Tästä samasta Jumalasta koko luomakunta puhkesi olevaisuuteen, ja Hän on se ainoa päämäärä, jota kohden kaikki luonnossa kaipaa. Tämä käsitys ilmenee Kristuksen sanoissa, kun Hän lausui: ”Minä olen alfa ja omega, alku ja loppu.” Ihminen on luomakunnan summa, ja Täydellinen Ihminen on Luojan täydellisen ajatuksen – Jumalan Sanan – ilmaus.

Katselkaa luotujen olentojen maailmaa, sitä miten vaihtelevia ja erilaisia niiden lajit ovat, ja kuitenkin niillä on sama alkuperä. Kaikki erot, joita näemme, johtuvat ulkonaisesta muodosta ja väristä. Tämä lajien erilaisuus on havaittavissa kaikkialla luonnossa.

Katsokaa kaunista puutarhaa, joka on täynnä kukkia, pensaita ja puita. Jokaisella kukalla on oma viehätyksensä, erikoislaatuinen kauneutensa, oma suloinen tuoksunsa ja kaunis värinsä. Entä puut, kuinka erilaisia ne ovatkaan kooltaan, kasvultaan ja lehdistöltään, ja miten monenlaisia hedelmiä ne tuottavatkaan! Kuitenkin kaikki nämä kukat, pensaat ja puut puhkeavat samasta maaperästä, sama aurinko paistaa niille ja samat pilvet antavat niille sadetta.

Samoin on ihmiskunnan laita. Se muodostuu monista roduista ja sen kansat ovat väritään erilaisia: valkoisia, mustia, keltaisia, ruskeita ja punaisia – mutta kaikki ne ovat lähtöisin samasta Jumalasta ja kaikki ovat Hänen palvelijoitaan. Tällä erilaisuudella ihmislasten keskuudessa ei valitettavasti ole samaa vaikutusta kuin sillä on kasvimaailmassa, jossa ilmenevä henki on sopusointuisempi. Ihmisten keskuudessa vallitsee vihamielinen erilaisuus, ja juuri tämä aiheuttaa sotaa ja kaunaa maailman kansakuntien kesken.

Erot, jotka johtuvat vain verestä, saavat ihmiset myös tuhoamaan ja surmaamaan toisiaan. Voi että näin yhäkin pitää olla! Katselkaamme me mieluummin sitä kauneutta, mikä erilaisuudessa ilmenee, sopusoinnun kauneutta, ja ottakaamme opiksemme kasvimaailmasta. Jos näkisitte puutarhan, jossa kaikki kasvit olisivat samanlaiset muodoltaan, väritään ja tuoksultaan, se ei teistä näyttäisi lainkaan kauniilta vaan pikemminkin yksitoikkoiselta ja ikävältä. Puutarha, josta silmä nauttii ja joka tekee sydämen iloiseksi, on puutarha, jossa erisävyiset, erimuotoiset ja erituoksuiset kukat kasvavat vier

vieressä, ja juuri värien iloiset vastakohdat saavat aikaan viehätyksen ja kauneuden. Samoin on puiden laita. Hedelmätarha, joka on täynnä hedelmäpuita, tuottaa suurta iloa, samoin pensasviljelmä, jossa on monenlaatuista pensaita. Nimenomaan monilajisuus ja vaihtelevuus luovat puutarhan viehätyksen; jokainen kukka, jokainen puu, jokainen hedelmä, sen lisäksi että on itsessään kaunis, korostaa vastakohtaisuudellaan toisten ominaisuuksia ja saa joka ainoan kasvin erikoislaatuisen suloisuuden paremmin esille.

Näin pitäisi olla myös ihmislasten keskuudessa. Ihmisperheessä vallitsevan erilaisuuden pitäisi aikaansaada rakkautta ja sopusointua kuten tapahtuu musiikissa, missä monet erilaiset sävelet sekoittuvat muodostaen täydellisen soinnun. Jos tapaatte erirotuisia ja erivärisiä ihmisiä, älkää suhtautuko heihin epäluuloisesti älkääkä vetäytykö sovinnaisuuden kuoreen, vaan olkaa päinvastoin iloisia ja osoittakaa heille ystävällisyyttä. Ajatelkaa heitä erivärisinä ruusuina, jotka kasvavat ihmiskunnan kauniissa puutarhassa, ja iloitkaa saadessanne olla heidän keskuudessaan.

Älkää myöskään, tavatessanne henkilöitä joiden mielipiteet eroavat omista mielipiteistänne, kääntäkö kasvojanne pois heistä. Kaikki etsivät totuutta, ja on monta tietä, jotka siihen johtavat. Totuudessa on monta puolta, mutta kuitenkin se aina ja ikuisesti on yksi.

Älkää antako mielipide-erojen tai ajatusten erilaisuuden vieroittaa teitä lähimmäisistänne älkääkä antako niiden sydämissänne muodostua väittelyn, vihan tai taistelun syyksi.

Etsikää mielummin ahkerasti totuutta ja tehkää kaikista ihmisistä ystäviänne.

Talo rakennetaan monista kivistä, mutta jokainen kivi on niin suuressa määrin toisista riippuvainen, että jos yksikin kivi poistetaan, koko rakennus kärsii siitä, jos yksikin kivi on viallinen, rakennus on epätäydellinen.

Bahá'u'lláh on piirtänyt ykseyden ympyrän. Hän on laatinut suunnitelman kaikkien kansojen yhdistämiseksi ja niiden kaikkien kokoamiseksi yleismaailmallisen ykseyden katoksen suojaan. Tämä on jumalallisen anteliaisuuden työtä, ja meidän kaikkien täytyy sydämestämme ja sielustamme ponnistella kunnes olemme saaneet keskuuteemme ykseyden todellisuuden. Siinä määrin kuin me teemme työtä, siinä määrin me saamme voimaa. Unohtakaa kaikki ajatukset omasta itsestänne ja pyrkikää ainoastaan olemaan kuuliaisia ja nöyriä Jumalan tahdolle. Vain täten meistä tulee Jumalan valtakunnan kansalaisia ja vain täten me saavutamme iankaikkisen elämän.

16. Kristuksen tulemista koskevien ennustusten todellinen merkitys

Lokakuun 30. päivänä 1911

Raamatussa on ennustuksia Kristuksen tulemisesta. Juutalaiset odottavat yhä Messiaan tuloa ja rukoilevat Jumalaa päivin ja öin kiiruhtamaan Hänen saapumistaan.

Kun Kristus tuli, he tuomitsivat ja surmasivat Hänet sanoen: ”Tämä ei ole se, jota me odotamme. Tietäkää, että Messiaan saapuessa merkit ja ihmeet todistavat, että Hän totisesti on Kristus. Me tiedämme nuo merkit ja edellytykset, ja ne eivät ole esiintyneet. Messias on ilmestynyt tuntemattomasta kaupungista. Hän on istuva Daavidin valtaistuimella, ja katso, Hän on tuleva terämiekka kädessään ja rautaruoskalla Hän on hallitseva. Hän on täyttävä profeettojen lain, Hän on valloittava idän ja lännen ja Hän on saattava kunniaan valitun kansansa, juutalaiset. Hän on tuova mukanaan rauhan hallituksen, jonka aikana yksinpä eläinten ja ihmisten välinen vihollisuus lakkaa. Sillä katso, susi ja karitsa juovat samasta lähteestä ja leijona ja peura lepäävät samalla laitumella, käärme ja hiiri asustavat samassa pesässä ja kaikki Jumalan luodut elävät rauhassa.”

Juutalaisten mielestä Jeesus Kristus ei täyttänyt yhtäkään näistä edellytyksistä, sillä heidän silmänsä olivat sidotut eivätkä he voineet nähdä.

Jeesus tuli Nasaretista, ei suinkaan tuntemattomasta paikasta. Kädessään Hän ei kantanut miekkaa, ei edes sauvaakaan. Hän ei istunut Daavidin valtaistuimella, Hän oli köyhä mies. Hän uudisti Mooseksen lain ja rikkoi sapatin päivän. Hän ei valloittanut itää eikä länttä vaan oli itse roomalaisten lakien alainen. Hän ei ylentänyt juutalaisia vaan opetti tasa-arvoisuutta ja veljeyttä ja soimasi kirjanoppineita ja fariseuksia. Hän ei tuonut rauhan hallitusta, sillä Hänen elinaikanaan epäoikeudenmukaisuus ja julmuus saavuttivat sellaiset mittasuhteet, että Hän itsekin joutui niiden uhriksi ja kuoli häpeällisen kuoleman ristillä.

Näin juutalaiset ajattelivat ja puhuivat, sillä he eivät ymmärtäneet kirjoituksia eivätkä niitä loistavia totuuksia, jotka kirjoituksiin sisältyivät. Kirjaimen he osasivat ulkoa, mutta elämääntavasta hengestä he eivät ymmärtäneet sanaakaan.

Kuunnelkaa, niin minä ilmaisen teille niiden merkityksen. Vaikka Jeesus tulikin Nasaretista, joka oli tunnettu paikka, tuli Hän myös taivaasta. Hänen ruumiinsa syntyi Mariasta, mutta Hänen henkensä tuli taivaasta. Miekka, jota Hän kantoi, oli Hänen kielensä miekka, jolla Hän erotti hyvät pahoista, totuudelliset väärämielisistä, uskolliset uskottomista ja valon pimeydestä. Hänen sanansa oli todellakin terävä miekka! Valtaistuini, jolla Hän istui, on iankaikkinen valtaistuin, jolla Kristus ikuisesti hallitsee, taivaallinen – ei maallinen – valtaistuin, sillä maan asiat katoavat, mutta taivaalliset eivät katoa. Hän tulkitsi uudelleen Mooseksen lain ja täydensi sitä, ja Hän täytti profeettojen lain. Hänen sanansa valloitti idän ja lännen. Hänen valtakuntansa on iankaikkinen. Hän ylensi ne juutalaiset, jotka tunsivat Hänet. He olivat alhaissyntyisiä miehiä ja naisia, mutta yhteys Häneen teki heistä ylhäisiä ja antoi heille ikuista arvokkutta. Eläimet, joiden tuli elää toistensa kanssa, tarkoittivat eri lahkoja ja rotuja, joide nyt, oltuaan aikaisemmin sodassa, tuli elää rakkaudessa ja sovussa juoden yhdessä elämän vettä Ikuisesta lähteestä, Kristuksesta.

Täten kaikki henkiset ennustukset, jotka koskivat Kristuksen tulemistakin, olivat täyttyneet, mutta juutalaiset sulkivat silmänsä, jotta eivät näkisi, ja korvansa, jotta eivät kuulisi, ja Kristuksen Jumalallinen Todellisuus kulki heidän keskuudessaan heidän Häntä kuulematta, rakastamatta ja tunnustamatta.

On helppo lukea pyhiä kirjoituksia, mutta ainoastaan puhtaan sydämen ja puhtaan mielen avulla voi ymmärtää niiden todellisen merkityksen. Pyytäkäämme Jumalaa auttamaan meitä, niin että pystymme ymmärtämään pyhät kirjat. Rukoilkaamme näkeviä silmiä ja kuulevia korvia ja sydämiä, jotka kaipaavat rauhaa.

Jumalan ikuinen armo on mittaamaton. Aina Hän on valinnut joitakin sieluja, joille on vuodattanut sydämensä jumalallisen armolahjan, joiden mielet Hän on kirkastanut taivaallisella valolla, joille Hän on paljastanut pyhät mysteeriot ja joiden katseen edessä Hän on säilyttänyt kirkkaana totuuden kuvastimen. Nämä ovat Jumalan opetuslapsia, eikä Hänen hyvyydellään ole mitään rajoja. Te, jotka olette Kaikkein korkeimman palvelijoita, voitte myös olla opetuslapsia. Jumalan aarreadit ovat rajattomat.

Henki, jota pyhien kirjoitusten kautta vuodatetaan, on ravintoa jokaiselle nälkäiselle. Jumala, joka on antanut ilmoituksensa profetoilleen, antaa varmasti runsaudesta jokapäiväisen leivän kaikille niille, jotka Häneltä uskollisesti pyytävät.

17. Pyhä henki on välittävä voima jumalan ja ihmisen välillä

Avenue de Camoens 4

Lokakuun 31. päivänä 1911

Jumalallinen Todellisuus on käsittämätön, rajaton, ikuinen, kuulematon ja näkymätön.

Luomakuntaa sitoo luonnon laki, se on rajallinen ja kuoleva.

Rajattoman Todellisuuden ei voida sanoa kohoavan tai laskeutuvan. Se on ihmisymmärryksen yläpuolella eikä sitä voida kuvailla käsitteillä, joita käytetään luodun maailman ilmiöistä.

Niinpä ihminen välttämättä tarvitsee sitä ainoata voimaa, jonka avulla hän pystyy vastaanottamaan apua Jumalalliselta todellisuudelta, sillä ainoastaan tämä voima voi saattaa hänet yhteyteen kaiken elämän alkulähteen kanssa.

Tarvitaan välittäjää saattamaan kaksi äärimmäisyyttä kosketukseen toistensa kanssa. Rikkaus ja köyhyys, hyvinvointi ja puutteenalaisuus: ilman välittävää voimaa ei vastakohtaparien välillä voisi olla minkäänlaista yhteyttä.

Niin siis voimme sanoa, että Jumalan ja ihmisen välillä täytyy olla välittäjä, ja tämä välittäjä on Pyhä Henki, joka saattaa luodun maan yhteyteen tuon ”Käsittämättömän”, tuon Jumalallisen todellisuuden kanssa.

Jumalallista todellisuutta voidaan verrata aurinkoon ja Pyhää Henkeä auringon säteisiin. Kuten auringon säteet tuovat auringon valoa ja lämpöä maahan antaen elämää kaikille luoduille, samoin

”ilmaisijat” tuovat Jumalallisen todellisuuden auringolta Pyhän Hengen voiman antamaan valoa ja elämää ihmisten sieluihin.

Katsokaahan, välittäjä on välttämätön auringon ja maan välillä; aurinko ei laskeudu maahan eikä maa nouse aurinkoon. Tämän yhteyden luovat auringon säteet, jotka tuovat valoa ja lämpöä ja kuumuutta.

Pyhä Henki on Totuuden auringon valo, joka rajattomassa voimassaan tuo elämää ja valaistusta koko ihmiskunnalle, vuodattaen jumalallista säteilyä kaikkiin sieluihin, tuoden Jumalan armon siunaukset koko maailmalle. Ilman auringon säteitä, jotka toimivat lämmön ja valon välittäjinä, maa ei voisi hyötyä auringosta.

Aivan samoin on Pyhä Henki ihmisen elämän todellinen peruste. Ilman Pyhää Henkeä ihmisellä ei olisi ymmärrystä, hän ei pystyisi hankkimaan tieteellistä tietoaan, jonka avulla hän on saavuttanut suuren valtansa vaikuttaa muuhun luomakuntaan. Pyhän Hengen valaistus antaa ihmiselle kyvyn ajatella ja mahdollisuuden tehdä keksintöjä, joiden avulla hän taivuttaa luonnonlait omaan tahtoonsa.

Jumalan profeettojen välityksellä Pyhä Henki opettaa ihmiselle henkisiä hyveitä ja antaa hänelle mahdollisuuden saavuttaa ikuisen elämän.

Kaikki nämä siunaukset Pyhä Henki tuo ihmiselle.

Sen vuoksi voimme ymmärtää, että Pyhä Henki on välittäjä Luojan ja luotujen välillä. Auringon valo ja lämpö tekevät maan hedelmälliseksi ja synnyttävät elämää kaikessa mikä kasvaa, Pyhä Henki taas elvyttää ihmisten sielut.

Suuret apostolit, Pyhä Pietari ja evankelista Pyhä Johannes, olivat alunperin yksinkertaisia vaatimattomia työmiehiä, jotka uurastivat jokapäiväisen leipänsä edestä. Pyhän Hengen voiman kautta heidän sielunsa kirkastuivat ja he saivat Herran Kristuksen ikuiset siunaukset.

18. Ihmisen kaksi luontoa

Marraskuun 1. päivänä 1911

Tämä päivä on Pariisissa ilon päivä Täällä juhlitaan ”pyhäinpäivää”. Miksi teidän mielestänne näitä ihmisistä nimitettiin pyhiksi? Tällä sanalla on erittäin todellinen merkitys. Pyhä on se, joka viettää puhdasta elämää, joka on vapautunut kaikista inhimillisistä heikkouksista ja puutteellisuuksista.

Ihmisessä on kaksi luontoa: hänen henkinen eli korkeampi luontonsa ja hänen aineellinen eli alempi luontonsa. Toisessa hän lähestyy Jumalaa, toisessa hän elää yksinomaan maailmalle. Merkkejä näistä molemmista luonnoista on havaittavissa ihmisessä. Aineellisessa olemuksessaan hän ilmaisee valhetta, julmuutta ja epäoikeudenmukaisuutta, jotka kaikki syntyvät hänen alemmasta luonnostaan. Hänen jumalallisen luontonsa ominaisuudet tulevat näkyviin rakkaudessa, armeliaisuudessa, ystävällisyydessä, totuudessa ja oikeudenmukaisuudessa, jotka kaikki ovat hänen korkeamman

luontonsa ilmennyksiä. Jokainen hyvä tapa, jokainen jalo ominaisuus kuuluu ihmisen henkiseen luontoon, jota vastoin kaikki hänen puutteellisuutensa ja syntiset tekonsa syntyvät hänen aineellisesta luonnostaan. Jos ihmisen jumalallinen luonto vallitsee hänen aineellista luontoaan, hän on pyhimys.

Ihmisellä on kyky tehdä hyvää ja tehdä paha. Mikäli hänen kykynsä tehdä hyvää on vallitsevana ominaisuutena ja hänen taipumuksensa tehdä väärin häviävät, silloin häntä todellakin voidaan nimittää pyhimykseksi. Jos taas käy päinvastoin ja hän hylkää Jumalan tien ja antaa huonojen himojensa voittaa itsensä, silloin hän ei ole eläintä parempi.

Pyhimykset ovat ihmisiä, jotka ovat vapautuneet aineen maailmasta ja ovat voittaneet synnin. He elävät maailmassa, mutta eivät ole maailmasta, sillä heidän ajatuksensa ovat jatkuvasti hengen maailmassa. He viettävät elämänsä pyhyudessa ja heidän tekonsa osoittavat rakkautta, oikeudenmukaisuutta ja hurskautta. He saavat valonsa korkeudesta, he ovat kuin kirkkaat ja loistavat lamput maan pimeydessä. Nämä ovat jumalan pyhimyksiä. Apostolit, jotka olivat Jeesuksen Kristuksen opetuslapsia, olivat aivan muiden ihmisten kaltaisia. He samoin kuin heidän lähimmäisensä olivat kiintyneet maailman asioihin ja kukin ajatteli vain omaa etuaan. He tiesivät vain vähän oikeudenmukaisuudesta, eivätkä jumalalliset täydellisyydet ilmentyneet heidän keskuudessaan. Mutta kun he seurasivat Kristusta ja uskoivat Häneen, heidän tietämättömyytensä väistyi ymmärryksen tieltä, julmuus muuttui oikeudenmukaisuudeksi, vääräys totuudeksi, pimeys valkeudeksi. He olivat olleet maailmallisia, heistä tuli henkisiä ja jumalallisia. He olivat olleet pimeyden lapsia, heistä tuli Jumalan poikia, heistä tuli pyhimyksiä! Pyrkikää sen vuoksi seuraamaan heidän jälkiään – luopuen kaikesta maailmallisesta ja ponnistellen hengen valtakunnan saavuttamiseksi.

Rukoilkaa Jumalaa vahvistamaan teitä jumalallisissa hyveissä, niin että olisitte tässä maailmassa kuin enkelit ja kuin valon majakat ilmaisemassa Valtakunnan mysteereitä niille, joilla on ymmärtäväinen sydän.

Jumala lähetti profeettansa maailmaan opettamaan ja valistamaan ihmistä, selittämään hänelle Pyhän Hengen voiman salaisuudet, tekemään hänet kykeneväksi heijastamaan valoa, jotta hän vuorostaan olisi opastuksen lähteenä toisille. Jumala on antanut meille taivaalliset kirjat, Raamatun, Koraanin ja muut pyhät kirjoitukset, oppaiksi jumalallisten hyveiden, rakkauden, oikeudenmukaisuuden ja rauhan poluille.

Tämän vuoksi minä sanon teille, että teidän pitäisi pyrkiä noudattamaan näiden siunattujen kirjojen neuvoja ja muovata elämänne siten, että voisitte teille annettuja esikuvia seuraamalla itse tulla Kaikkein Korkeimman pyhimyksiksi.

19. Aineellinen ja henkinen kehitys

Marraskuun 2. päivänä 1911

‘Abdu’l-Bahá sanoi:

Kuinka kaunis ilma onkaan tänään! Taivas on selkeä, aurinko paistaa, ja tämä saa ihmisen sydämen iloiseksi.

Tällainen kirkas ja kaunis ilma antaa ihmiselle uutta intoa ja voimaa, ja jos hän on ollut sairaana, hän tuntee taas sydämessään iloista toivoa terveyden palaamisesta. Kaikki nämä luonnon lahjat liittyvät ihmisen fyysiseen olemukseen, sillä ainoastaan hänen ruumiinsa voi vastaanottaa aineellisia hyvyyskysä.

Jos ihminen menestyy liikeyrityksissään, taiteessaan tai ammatissaan, hän pystyy lisäämään aineellista hyvinvointiaan ja suomaan ruumiilleen sitä joutilaisuutta ja mukavuutta, josta ruumis nauttii. Nykyään me näemme kaikkialla, miten ihminen ympäröi itsensä kaikenlaisilla uudenaikaisilla mukavuuksilla ja ylellisyyksillä eikä kiellä olemuksensa fyysiseltä eikä aineelliselta puolelta mitään. Mutta varokaa, ettette ruumiinne tarpeita liian vakavasti ajatellessanne unohda sielun tarpeita, sillä aineelliset edut eivät ylennä ihmisen henkeä. Täydellisyys maallisissa asioissa ilahduttaa ihmisen ruumista, mutta se ei millään tavoin kirkasta hänen sieluaan.

Voi olla niinkin, että ihminen, jolla on kaikki aineellinen hyvä ja jota modernin sivistyksen suoma suurin mahdollinen mukavuus ympäröi, jää vaille mitä tärkeintä Pyhän Hengen lahjaa.

Tietysti on hyvää ja ansiokasta kehittyä aineellisesti, mutta älkäämme niin tehdessämme lyökö laimin tärkeämpää henkistä kehitystä, älkäämme ummistako silmiämme jumalalliselle valolle, joka loistaa keskuudessamme.

Ainoastaan kehittymällä niin henkisesti kuin aineellisestikin voimme todenteolla edistyä ja tulla täydellisiksi olennoiksi. Kaikki suuret opettajat ovat ilmestyneet nimenomaisesti tuodakseen tätä henkistä elämää ja valoa maailmaan. He tulivat, jotta Totuuden aurinko voitaisiin ilmaista, jotta se voisi loistaa ihmisten sydämissä ja jotta ihmiset voisivat sen ihmeellisen voiman avulla saavuttaa iankaikkisen elämän.

Kun Herra Kristus saapui, Hän säteili kaikille ympärillään Pyhän Hengen valoa, ja Hänen opetuslapsistaan ja kaikista, jotka vastaanottivat Hänen valonsa, tuli kirkastettuja henkisiä olentoja.

Tätä valoa ilmaisemaan Bahá’u’lláh syntyi ja tuli maailmaan. Hän opetti ihmisille ikuista totuutta ja vuodatti jumalallisen valon säteitä kaikkialle maailmaan.

Katsokaa, kuinka ihminen hylkää tämän valon. Hän kulkee yhä pimeyden polkuaan, ja hajaannus ja riidat ja raivoiset sodat vallitsevat edelleenkin.

Hän käyttää aineellista edistystä tyydyttääkseen sodanhaluaan ja valmistaa tuhoisia aseita ja koneita hävittääkseen lähimmäisensä.

Mutta ponnistelkaamme mielummin saavuttaaksemme henkistä edistystä, sillä tämä on ainoa tie todelliseen kehitykseen, joka tulee Jumalalta ja on ainoata jumalallista kehitystä.

Rukoilen teidän jokaisen puolesta, jotta saisitte Pyhän Hengen lahjoja. Silloin te tulette todellakin kirkastetuiksi ja kehitytte lakkaamatta eteenpäin ja ylöspäin kohti Jumalan valtakuntaa. Silloin ovat sydämenne valmiit ottamaan vastaan ilosanoman, silmäanne avautuvat ja te näette Jumalan kunnian. Teidän korvanne avautuvat ja te kuulette Valtakunnan kutsun, ja kaunopuheisin kielin te kutsutte ihmisiä jumalallisen voiman ja Jumalan rakkauden ymmärtämiseen.

20. Aineen ja sielun kehittyminen

Marraskuun 3. päivänä 1911

Pariisissa alkaa olla kylmä, niin kylmä, että minun on pian lähdettävä pois. Mutta teidän rakkautesenne lämpö pidättää minua yhä täällä. Mikäli niin on Jumalan tahto, toivon voivani vielä vähän aikaa viipyä keskuudessanne. Ruumiillinen kylmyys tai kuumuus ei voi vaikuttaa henkeen, sillä henkeä lämmittää Jumalan rakkauden tuli. Kun me tämän ymmärrämme, me alamme ymmärtää jotakin elämästämme tulevassa maailmassa.

Jumala on hyvydessään antanut siitä meille esimakua täällä, on antanut meille joitakin todisteita siitä erosta, joka on ruumiin, sielun ja hengen välillä.

Näemme, että kylmyys, kuumuus, kärsimys ja niin edelleen, vaikuttavat vain ruumiiseen. Ne eivät kosketa sielua.

Kuinka usein näemmekään ihmisen, joka on köyhä, sairas, kurjasti pukeutunut ja vailla minkäänlaista toimeentulomahdollisuutta, mutta kuitenkin henkisesti vahva. Mitä tahansa hänen ruumiinsa saakin kärsiä, hänen henkensä on vapaa ja terve. Toisaalta taas, kuinka usein näemmekään rikkaan miehen, ruumiillisesti vahvana ja terveenä, mutta sielultaan kuolemansairaana.

Ymmärtävälle mielelle on aivan ilmeistä, että ihmisen henki suuresti eroaa hänen fyysisestä ruumiistaan.

Henki on muuttumaton, häviämätön. Sielun edistyminen ja kehittyminen, sielun ilo ja suru, ovat riippumattomat fyysisestä ruumiista.

Jos ystävä aiheuttaa meille iloa tai surua, jos rakkaus osoittautuu todeksi tai vääräksi, vaikuttaa tämä sieluun. Jos rakkaamme ovat meistä kaukana, sielu murehtii, ja sielun suru ja huoli voivat vaikuttaa ruumiiseen.

Niinpä jos henkeä ravitsevat pyhät hyveet, ruumis on iloinen. Jos sielu lankeaa syntiin, ruumis kärsii kidutusta.

Kun löydämme totuutta, lujuuutta, uskollisuutta ja rakkautta, olemme onnellisia, mutta jos me kohtaamme valhetta, uskottomuutta ja petosta, olemme onnettomia.

Kaikki nämä koskettavat sielua eivätkä ole ruumiillisia sairauksia. Niinpä on ilmeistä, että sielulla samoin kuin ruumiilla, on oma yksilöllisyytensä. Mutta jos ruumis kokee muutoksen, tämän ei tarvitse vaikuttaa sieluun. Kun rikotte lasin, johon aurinko paistaa, lasi särkyy, mutta aurinko paistaa yhä. Jos tuhotaan häkki, jonka sisällä on lintu, lintu ei vahingoitu. Jos lamppu särkyy, voi liekki yhä palaa kirkkaana.

Samaa voidaan sanoa ihmisen hengestä. Vaikka kuolema tuhoaa hänen ruumiinsa, ei se pysty vaikuttamaan hänen henkeensä. Henki on ikuinen, iankaikkinen, sekä syntymätön että kuolematon.

Mitä taas tulee ihmisen sieluun kuoleman jälkeen, niin se jää sille puhtauden asteelle, jolle se on ruumiillisen elämän aikana kehittynyt, ja vapauduttuaan ruumiista se pysyy Jumalan armon valtameressä.

Siitä hetkestä, jolloin sielu jättää ruumiin ja saapuu taivaalliseen maailmaan, sen kehitys on henkistä. Tuo kehitys on Jumalan lähenemistä.

Aineellisessa luomakunnassa kehitys tapahtuu siirtymisenä täydellisyyden asteesta toiseen. Kivennäinen siirtyy kivennäistäydellisyyksineen kasviin, kasvi siirtyy täydellisyyksineen eläinmaailmaan ja siitä edelleen ihmiskunnan maailmaan. Tämä maailma on täynnä näennäisiä ristiriitaisuuksia; kussakin näistä luomakunnan asteista (kivi-, kasvi- ja eläinkunnassa) elämä on omalla asteellaan. Vaikkakin maa ihmiseen verrattuna näyttää olevan kuollut, se kuitenkin elää ja sillä on oma elämänsä. Tässä maailmassa kaikki elävät ja kuolevat, ja elävät jälleen toisissa elämän muodoissa, mutta hengen maailmassa on aivan toisin. Sielu ei kehity lainalaisesti asteelta toiselle, se vain kasvaa lähemmäksi Jumalaa, Jumalan armon ja anteliaisuuden avulla.

Harras rukoukseni on, että me kaikki saamme olla Jumalan valtakunnassa ja Häntä lähellä.

21. Henkiset kokoukset pariisissa

Marraskuun 4. päivänä 1911

Nykyään saa kaikkialla Euroopassa kuulla kokouksista ja neuvostoista, ja kaikenlaisia yhdistyksiä muodostetaan. On yhdistyksiä, joita kiinnostavat kauppa, tiede ja politiikka, ja on monia muita. Kaikki nämä ovat aineellisia tarkoituspäitä varten, aineellisen maailman edistyksen ja kehityksen ollessa niiden tavoitteena. Mutta harvoin niitä koskettaa henkisen maailman tuulahdus. Ne näyttävät olevan tietämättömiä jumalallisesta äänestä, välinpitämättömiä Jumalaa koskevissa asioissa. Mutta tämä kokous Pariisissa on todella henkinen kokous. Jumalallinen henkäys puhalttaa keskuudessanne, Valtakunnan valo loistaa kaikissa sydämissä. Jumalan taivaallinen rakkaus on voimana keskuudessanne, ja janoisin sieluin te otatte vastan ilosanoman suuresta riemusta.

Yksimielisinä te kaikki olette kokoontuneet tänne, sydän sydäntä lähellä, sielut tulvillaan jumalallista rakkautta, tehden työtä maailman yhdistymisen hyväksi ja sitä kaivaten.

Totisesti tämä joukko on henkinen! Se on kuin kaunis tuoksuva puutarha! Taivaallinen aurinko vuodattaa siihen kultaisia säteitään ja sen lämpö tunkeutuu jokaiseen odottavaan sydämeen sitä ilahduttaen. Kristuksen rakkaus, joka ylittää kaiken tiedon, on keskuudessanne, Pyhä Henki on teidän apunanne.

Päivä päivältä tämä joukko kasvaa ja tulee voimallisemmaksi, kunnes sen henki vähitellen valtaa koko maailman.

Pyrkikää koko sydämestänne olemaan Jumalan armon alttiita kanavia. Sillä minä sanon teille, että Hän on valinnut teidät olemaan rakkautensa sanansaattajina kaikkialla maailmassa, henkisten lahjojensa tuojina ihmisille, ykseyden ja sopusoinnun välittäjinä maailmassa. Kiittäkää kaikesta sydämestänne Jumalaa siitä, että sellainen etuoikeus on teille annettu. Sillä kokonainen elämä, joka on pyhitetty kiitokselle, ei ole liian pitkä Jumalan kiittämiseksi sellaisesta suosionosoituksesta.

Kohottakaa sydämenne nykyhetken yläpuolelle ja katsokaa luottavaisin silmin tulevaisuuteen. Tänään siemen on kylvetty, jyvä putoaa maahan. Mutta katso: päivä on tuleva, jolloin siitä nousee loistava puu, jonka oksat ovat täynnä hedelmiä. Riemuitkaa ja olkaa iloisia siitä, että tämä päivä on koittanut. Yrittäkää ymmärtää sen voima, sillä se on todella ihmeellinen. Jumala on kruunannut teidät kunnialla ja teidän sydämiinne Hän on laskenut loistavan tähden. Totisesti sen valo on kirkastava koko maailman!

22. Kahdenlaista valoa

Marraskuun 5. päivänä 1911

Tänään ilma on synkkä ja harmaa. Idässä on jatkuvaa auringonpaistetta, tähdet eivät koskaan ole piilossa ja on vain vähäisiä pilviä. Valo nousee aina idästä ja levittää hohteensa länteen.

On kahdenlaista valoa. On auringon näkyväistä valoa, jonka avulla voimme havaita meitä ympäröivän maailman kauneuden. Ilman tätä emme voisi nähdä mitään.

Vaikka tämä valo tekee esineet meille näkyviksi, se ei kuitenkaan voi antaa meille kykyä huomata niitä tai ymmärtää niiden erilaista viehättävyyttä, sillä tällä valolla ei ole ymmärrystä eikä tietoisuutta. Meille antaa tietoa ja ymmärrystä älyn valo, ja ilman tätä valoa ruumiilliset silmämme olisivat hyödyttömät.

Tämä älyn valo on korkein olemassa oleva valo, sillä se on syntynyt jumalallisesta valosta.

Älyn valo auttaa meitä ymmärtämään ja käsittämään kaiken olevaisen, mutta ainoastaan jumalallinen valo voi antaa meille kyvyn nähdä näkymättömät asiat ja löytää totuudet, jotka vasta tuhansien

vuosien päästä tulevat maailmalle näkyviksi.

Juuri tämä jumalallinen valo antoi profeetoille kyvyn kahta tuhatta vuotta aikaisemmin nähdä, mitä oli tapahtuva. Ja tänä päivänä me näemme heidän näkyjensä toteutumisen. Tätä valoa meidän siis tulee yrittää etsiä, sillä se on suurempi kuin mikään toinen.

Tämän valon avulla Mooses pystyi näkemään ja ymmärtämään jumalallisen ilmestyksen ja kuulemaan taivaallisen äänen, joka puhui hänelle palavasta pensaasta.⁽⁵⁾

Tästä valosta puhuu myös Muhammed sanoessaan: ”Alláh on taivaiden ja maan valo.”

Etsikää kaikesta sydämeštänne tätä taivaallista valoa, niin että saatte kyvyn ymmärtää todellisuudet, että saatte tietää Jumalan salatut asiat ja että kätketyt tie avautuvat silmienne eteen.

Tätä valoa voidaan verrata kuvastimeen, ja samoin kuin kuvastin heijastaa kaiken, mitä sen edessä on, samoin tämä valo näyttää henkemme silmille kaiken, mitä Jumalan valtakunnassa on, ja paljastaa asioiden todellisuudet. Tämän säteilevän valon avulla pyhien kirjoitusten koko henkinen tulkinta on tullut selkeäksi, Jumalan maailmankaikkeuden salaisuudet on tehty ilmeisiksi, ja me olemme saaneet kyvyn ymmärtää ihmisen jumalallisen tarkoituksperän.

Rukoilen, että Jumala armossaan valaisee sydämenne ja sielunne loistavalla valollaan. Silloin on jokainen teistä säteilevä kuin kirkas tähti maailman pimeillä tienoilla.

23. Henkinen kaipaus lännessä

Marraskuun 6. päivänä 1911

‘Abdu’l-Bahá sanoi:

Te olette erittäin tervetulleita! Idän maista minä olen saapunut länteen ollakseni vähän aikaa kanssanne. Idässä sanotaan usein, että lännen ihmiset ovat vailla henkisyttä, mutta sitä minä en ole havainnut. Kiitos Jumalan, minä näen ja tunnen, että läntisten kansojen keskuudessa on paljon henkistä kaipausta ja että joissakin tapauksissa heidän henkinen havaintokykynsä on jopa terävämpi kuin heidän itäisten veljiensä. Jos idässä annettua opetusta olisi velvollisuudentuntoisesti levitetty lännessä, nykypäivän maailma olisi paljon valistuneempi.

Vaikkakin kaikki suuret henkiset opettajat ovat aikaisempina aikoina ilmaantuneet idässä, siellä yhä on monia, joilta henkisyys puuttuu kokonaan. Hengen asioissa nämä ihmiset ovat yhtä kuolleita kuin kivi, eivätkä he toivokaan olevansa toisenlaisia, sillä he pitävät ihmistä vain korkeampana eläinmuotona ja arvelevat, että Jumalan asiat eivät kuulu ihmiselle.

Mutta ihmisen pyrkimyksen pitäisi kohota tätä korkeammalle. Alati hänen pitäisi katsoa itsensä yläpuolelle, alati ylöspäin ja eteenpäin kunnes hän Jumalan armon kautta voi saapua taivaan

valtakuntaan. Toisaalta taas on ihmisiä, joiden silmät ovat avoinna näkemään vain aineellisen edistyksen ja kehityksen aineen maailmassa. Nämä ihmiset tutkivat mieluummin yhtäläisyyttä oman ruumiinsa ja apinan ruumiin välillä kuin mietiskelevät oman henkensä ja Jumalan hengen loistavaa yhteyttä. Tämä on todellakin kummallista, sillä muistuttaahan ihminen alempaa luomakuntaa vain fyysisesti. Älynä puolesta hän on täysin erilainen.

Ihminen kehittyy jatkuvasti. Hänen tietonsa piiri on alati laajeneva ja hänen henkinen toimintansa virtaa pitkin monia ja vaihtelevia uomia. Katsokaa, mitä ihminen on saavuttanut tieteen alalla, tarkastelkaa hänen monia löytöjään ja lukemattomia keksintöjään ja hänen syvällistä luonnon lakien ymmärtämystään.

Taiteen maailmassa on aivan samoin. Ja tämä ihmisen kykyjen ihmeellinen kehitys käy ajan kuluessa nopeammaksi ja nopeammaksi. Jos viimeisten tuhannen viidensadan vuoden löydöt, keksinnöt ja aineelliset saavutukset koottaisiin yhteen, huomaisitte, että viimeisen sadan vuoden aikana on tapahtunut suurempaa edistymistä kuin on tapahtunut edellisten tuhannen neljänsadan vuoden aikana. Sillä nopeus, jolla ihminen kehittyy, kasvaa vuosisata vuosisadalta.

Älyn voima on Jumalan suurimpia lahjoja ihmiselle. Se juuri tekee ihmisestä eläintä korkeamman olennon. Sillä vuosisata vuosisadalta, aikakausi aikakaudelta ihmisen älykkyys kasvaa ja käy terävämmäksi, kun taas eläimen äly säilyy samana. Eläimet eivät tänä päivänä ole yhtään älykkäämpimpiä kuin ne olivat tuhat vuotta sitten. Tarvitaanko tämän suurempaa todistusta osoittamaan ihmisen ja eläinkunnan erilaisuutta? Tuo erilaisuus on totisesti päivänselvä.

Mitä taas tulee henkisiin täydellisyyksiin, niin ne ovat ihmisen perintöoikeus ja kuuluvat koko luomakunnassa yksinomaan hänelle. Ihminen on todellisuudessa henkinen olento, ja vain hengessä eläessään hän on todella onnellinen. Tämä henkinen kaipuu ja tämä henkinen tajunta kuuluvat kaikille ihmisille yhtäläisesti, ja luja vakaumukseni on, että länsimaisessa ihmisessä on suurta henkistä kaipausta.

Palavana rukouksenani on, että idän tähti vuodattaisi loistavia säteitään läntiseen maailmaan, ja että lännen ihmiset nousisivat voimakkaasti, vakavasti ja rohkeasti auttamaan idässä olevia veljiään.

24. Pariisilaisessa studiossa pidetty puhe

Marraskuun 6. päivänä 1911

Tämä on todellinen bahá'í-talo. Aina kun tällainen talo tai kokouspaikka perustetaan, siitä tulee kaupunkinsa tai maansa kehityksen tärkeimpiä edistäjiä. Se rohkaisee oppineisuuden ja tieteen kasvua, ja se tunnetaan voimakkaan henkisyytensä vuoksi ja sen rakkauden vuoksi, jota se levittää kansojen keskuuteen.

Tällaisen kokouspaikan perustamista seuraa aina hyvin suuri menestys. Ensimmäinen bahá'í-yhdyskunta, joka oli Teheranissa, oli suuresti siunattu! Yhdessä vuodessa se oli kasvanut niin nopeasti, että sen jäsenten lukumäärä oli lisääntynyt alkuperäisestä lukumäärästään yhdeksänkertaiseksi. Nykyään kaukaisessa Persiassa on monia tuollaisia yhdyskuntia, joissa Jumalan ystävät tapaavat toisensa täydellisessä ilossa, rakkaudessa ja yhteenkuuluvaisuudessa. He opettavat Jumalan asiaa, kasvattavat tietämättömiä ja liittävät sydämet yhteen veljellisessä ystävyudessa. He auttavat köyhiä ja tarvitsevia ja antavat heille heidän jokapäiväisen leipänsä. He rakastavat sairaita ja huolehtivat näistä, ja he ovat toivon ja lohdun sanansaattajia murheellisille ja sorretuille.

Oi te täällä Pariisissa! Ponnistelkaa niin, että teidänkin kokouksistanne tulee tällaisia ja että ne kantavat vieläkin suurempia hedelmiä.

Oi Jumalan ystävät! Jos te luotatte Jumalan sanaan ja olette vahvoja, jos te noudatatte Bahá'u'lláhin määräyksiä hoitaa sairaita, nostaa langenneita, huolehtia köyhistä ja tarvitsevista, antaa turvaa puutteessaoleville, suojata sorrettuja, lohduttaa murheellisia ja rakastaa koko sydämestänne ihmiskunnan maailmaa, niin, sen teille sanon, tämä kokouspaikka on ennen pitkää näkevä ihanan sadon. Päivä päivältä on jokainen jäsen kehittyvä ja tuleva yhä henkisemmäksi. Mutta teillä on oltava vankka perusta ja jokaisen jäsenen on selvästi ymmärrettävä päämääränne ja tavoitteenne. Niiden tulee olla seuraavat:

1. Osoittaa myötätuntoa ja hyväntahtoisuutta koko ihmiskunnalle.
2. Suorittaa palveluksia ihmiskunnalle.
3. Pyrkiä ohjaamaan ja valistamaan niitä, jotka ovat pimeydessä.
4. Olla ystävällisiä jokaiselle ja osoittaa rakkautta jokaista elävää sielua kohtaan.
5. Olla nöyrä suhteessa Jumalaan, rukoilla Häntä uskollisesti, jotta päivä päivältä kasvatte Häntä lähemmäksi.
6. Olla niin uskollisia ja vilpittömiä kaikissa toimissa, että jokainen jäsen tunnetaan rehellisyyden, rakkauden, uskon, ystävällisyyden, anteliaisuuden ja rohkeuden ominaisuuksien ruumiillistumana, olla vapautuneita kaikesta siitä, mikä ei ole Jumalasta, olla taivallisen hengen viehättämiä, olla pyhä sielu, niin että maailma saa tietää, että bahá'í on täydellinen olento.

Pyrkikää saavuttamaan tämä näissä kokouksissa. Silloin te, Jumalan ystävät, todella kokoonnutte yhteen suuresti iloiten! Auttakaa toinen toistanne, olkaa kuin yksi ihminen, saavutettuanne täydellisen ykseyden.

Rukoilen Jumalaa, että te joka päivä kehitytte henkisyysessä, että Jumalan rakkaus tulee entistä ilmeisemmäksi teissä, että sydäntenne ajatukset puhdistuvat ja että kasvonne aina ovat kääntyneinä Jumalan puoleen. Lähestykää te kaikki ykseyden kynnystä ja astukaa Valtakuntaan. Olkoon teistä

jokainen kuin liekehtivä soihtu, jonka Jumalan rakkauden tuli on sytyttänyt ja joka palaa kirkkaana.

25. Bahá'u'lláh

Marraskuun 7. päivänä 1911

‘Abdu’l-Bahá sanoi:

Tänään kerron teille Bahá'u'lláhista. Kolmantena vuonna sen jälkeen, kun Báb oli ilmaissut lähetystehtävänsä, Bahá'u'lláh, jota fanaattiset mullahit syyttivät siitä, että Hän uskoi uuteen oppiin, pidätettiin ja heitettiin vankilaan. Seuraavana päivänä useat hallituksen ministerit ja muut vaikutusvaltaiset miehet saivat aikaan sen, että Hänet vapautettiin. Myöhemmin Hänet vangittiin uudelleen ja papit tuomitsivat Hänet kuolemaan. Kuvernööri epäröi panna täytäntöön tätä tuomiota, sillä hän pelkäsi vallankumousta. Papit pitivät kokouksen moskeijassa, jonka edustalla oli mestauspaikka. Kaikki kaupungin väki kerääntyi suurin joukoin moskeijan edustalle. Kirvesmiehet toivat sahansa ja vasaransa, teurastajat tulivat veitsineen, muurarit ja rakennusmiehet kantoivat olkapäillään lapioitaan. Kaikki nämä ihmiset olivat raivostuneitten mullahien kiihottamina innokkaat saamaan osansa Bahá'u'lláhin surmaamisesta koituvasta kunniaista. Moskeijan sisälle olivat kokoontuneet uskonoppineet. Bahá'u'lláh seisoi heidän edessään ja vastasi kaikkiin heidän kysymyksiinsä suurella viisaudella. Varsinkin johtavan viisaan Bahá'u'lláh vaiensi täydellisesti, sillä Hän kumosi kaikki tämän väitteet.

Näistä papeista kahden välillä syntyi väittely joidenkin Bábin kirjoituksissa esiintyneiden sanojen merkityksestä. Syyttäen Bábia epätarkkuudesta he haastoivat Bahá'u'lláhin puolustamaan Bábia, mikäli Hän siihen pystyisi. Nämä papit kokivat täydellisen nöyryytyksen, sillä koko neuvoston edessä Bahá'u'lláh todisti, että Báb oli täysin oikeassa ja että syytös oli tehty tietämättömyydestä.

Nämä häviölle joutuneet alkoivat nyt kiduttaa Bahá'u'lláhia ruoskien Hänen jalkapohjiaan ja entistäkin enemmän raivoissaan veivät Hänet mestauspaikalle moskeijan muurien eteen, missä harhaanjohdettu kansa odotti Hänen tuloaan.

Mutta vieläkin kuvernööri pelkäsi myöntyä pappien vaatimukseen mestata Hänet. Tajutessaan, mihin vaaraan kunnianarvoisa vanki oli joutunut, hän lähetti joitakin miehiä vankia vapauttamaan. Nämä onnistuivat yrityksessään murtautuen moskeijan muurien läpi ja vieden Bahá'u'lláhin näin syntyneen aukon kautta turvaan, mutta ei vapauteen, sillä kuvernööri siirsi vastuun omilta hartioiltaan lähettämällä Hänet Teheraniin. Täällä Hänet teljettiin maanlaiseen tyrmään, mihin päivänvalo ei koskaan näkynyt. Hänen kaulaansa kiinnitettiin raskas kahle, joka satoi Hänet yhteen viiden muun Bábin seuraajan kanssa. Nämä kahleet lukittiin yhteen vahvoilla, hyvin painavilla pulteilla ja ruuveilla. Hänen vaatteensa revittiin riekaleiksi, samoin Hänen fetsi-päähineensä. Tällaisessa kammottavassa tilassa Häntä pidettiin neljä kuukautta.

Tänä aikana yksikään Hänen ystävistään ei päässyt käymään Hänen luonaan.

Eräs vankilan virkailijoista yritti myrkyttää Hänet, mutta myrkky ei tehonnut, vaikkakin se aiheutti Hänelle suurta kärsimystä.

Jonkin ajan kuluttua hallitus vapautti Hänet ja karkotti Hänet ja Hänen perheensä maanpakoon Baghdadiin, minne Hän jäi yhdeksitoista vuodeksi. Tänä aikana Hän sai kärsiä ankaria vainoja, sillä Hänen vihostensa vihamielisyys ympäröi Häntä lakkaamatta.

Bahá'u'lláh kesti kaikki onnettomuudet ja kidutukset suurella rohkeudella ja lujuudella. Useinkaan Hän ei aamulla ylösnoustessaan tiennyt, eläisikö Hän auringonlaskuun saakka. Tänä aikana, joka päivä, papit tulivat ja esittivät Hänelle kysymyksiä uskonnosta ja metafysiikasta.

Lopulta Turkin kuvernööri karkotti Hänet Konstantinopoliin, mistä Hänet lähetettiin Adrianopoliin. Adrianopolissa Hän oli viisi vuotta. Lopuksi Hänet lähetettiin St. Jean d'Acren⑥ kaukaiseen vankilalinnoitukseen. Siellä Hänet suljettiin linnakkeen sotilaallisen osan vankilaan, missä Häntä pidettiin erittäin tarkan vartioinnin alaisena. Sanat eivät riittäisi kuvaamaan kaikkia niitä koettelemuksia, jotka Hänen oli kestävä, ja kaikkea sitä kurjuutta, mitä Hän vankilassa kärsi. Siitä huolimatta Bahá'u'lláh juuri tästä vankilasta kirjoitti kaikille Euroopan monarkeille, ja nämä kirjeet, yhtä lukuunottamatta, lähetettiin postin välityksellä.

Kirje shaahi Násiri'd-Dinille annettiin persialaisen bahá'ín, Mírzá Badí' Khurásánin huostaan, joka otti tehtäväkseen jättää sen shaahin omiin käsiin. Tämä urhea nuorukainen odotti Teheranin läheisyydessä hetkeä, jolloin shaahi kulkisi ohitse, sillä shaahi aikoi matkustaa tuota tietä kesäpalatsiinsa. Rohkea sanansaattaja seurasi shaahia hänen palatsiinsa ja odotteli useita päiviä tiellä palatsin portin läheisyydessä. Hänet nähtiin odottamassa aina samassa paikassa tien varressa, kunnes ihmiset allkoivat ihmetellä, miksi hän oli siinä. Vihdoin shaahi kuuli hänestä ja käski palvelijoihinsa tuoda hänet eteensä.

”Oi shaahin palvelijat! Tuon kirjeen, joka minun on luovutettava shaahin omiin käsiin”, Badí' sanoi. Ja sitten Badí' sanoi shaahille: ”Tuon teille kirjeen Bahá'u'lláhilta.”

Badí' vangittiin heti. Ja ne, jotka tahtoivat saada tietoja, jotka auttaisivat heitä entistä enemmän vainoamaan Bahá'u'lláhia, esittivät hänelle kysymyksiään. Badí' ei vastannut sanallakaan. Silloin he kiduttivat häntä, mutta yhä hän vaiken! Kolmen päivän kuluttua he surmasivat hänet epäonnistuttuaan yrityksissään saada hänet puhumaan. Nämä julmat ihmiset valokuvasivat hänet, kun häntä kidutettiin.⑦

Shaahi antoi Bahá'u'lláhin kirjeen papeille, jotta nämä selittäisivät sen hänelle. Joidenkin päivien kuluttua papit kertoivat shaahille, että kirje oli poliittiselta viholliselta. Shaahi vihastui ja sanoi: ”Ei tämä ole mikään selitys. Minä maksan teille siitä, että luette kirjeeni ja vastaatte niihin. Siispä totelkaa!

Shaahi Násiri'd-Dinille lähetetyn kirjeen henki ja merkitys oli lyhyesti seuraavanlainen: ”Nyt kun on koittanut aika, jona Jumalan kirkkauden asia on ilmaantunut, pyydän, että Minun sallitaan saapua Teheraniin ja vastata kaikkiin kysymyksiin, joita papit tahtovat Minulle esittää.”

”Kehotan Teitä vakavasti irrottautumaan valtakuntanne maallisesta loistosta. Muistakaa kaikkia niitä suuria kuninkaita, jotka ovat eläneet ennen Teitä. Heidän loistonsa on kadonnut!”

Kirje oli kirjoitettu erittäin kauniilla tyyllillä, ja se jatkui varoittaen kuningasta ja kuvaten hänelle Bahá'u'lláhin valtakunnan tulevaa voittokulkua niin itäisessä kuin läntisessä maailmassa.

Shaahi ei kiinnittänyt tämän kirjeen varoitukseen mitään huomiota vaan eli entiseen tapaansa kuolemaansa saakka.

Vaikka Bahá'u'lláh olikin vankilassa, Pyhän Hengen suuri voima oli Hänen kanssaan.

Kukaan muu vankilassa oleva ei olisi voinut olla Hänen kaltaisensa. Huolimatta kaikista vaikeuksista, joita Hän kärsi, Hän ei koskaan valittanut.

Majesteettillisen arvokkaasti Hän aina kieltäytyi tapaamasta kuvernööriä tai muita kaupungin vaikutusvaltaisia henkilöitä.

Vaikka vartiointi oli hellittämättömän tiukkaa, Hän tuli ja meni niin kuin Hän tahtoi. Hän kuoli talossa, joka oli noin kolmen kilometrin päässä St. Jean d'Acren kaupungista.

26. Hyvät ajatukset täytyy toteuttaa teoissa

Marraskuun 8. päivänä 1911

Kaikkialla maailmassa kuulee ihmisten ylistävän kauniita lausuntoja ja ihailevan jaloja elämänohjeita. Kaikki sanovat rakastavansa sitä mikä on hyvää, ja vihaavansa kaikkea mikä on paha. Vilpittömyyttä on ihailtava kun taas valehteleminen on halveksittavaa. Uskollisuus on hyve ja petos on häpeä ihmiskunnalle. On siunauksellista ilahduttaa ihmisten sydämiä ja väärin olla tuskan aiheuttajana. Olla hyvä ja armollinen on oikein kun taas vihaaminen on synnillistä. Oikeudenmukaisuus on jalo ominaisuus ja epäoikeudenmukaisuus paha. Ihmisen velvollisuus on olla sääliväinen eikä vahingoittaa ketään sekä karttaa kateutta ja pahansuopaisuutta kaikin tavoin. Viisaus on ihmisen kunnia, ei tietämättömyys; valo, ei pimeys. On hyvä kääntää kasvonsa Jumalan puoleen ja typerää olla välittämättä Hänestä. Velvollisuutemme on ohjata ihmistä ylöspäin eikä johdattaa häntä harhaan ja siten olla syynä hänen alennukseensa. On lukuisia muita tällaisia esimerkkejä.

Mutta kaikki nämä lausumat ovat pelkkiä sanoja, ja me näemme vain harvoja niistä toteutettavan tekojen maailmassa. Päinvastoin huomaamme, että intohimot ja itsekkyytensä tempaavat ihmiset mukaansa, jokaisen ajatellessa vain sitä, mikä häntä itseään hyödyttää, vaikka se merkitsee hänen veljensä tuhoa. Kaikki he haluavat kiihkeästi hankkia itselleen omaisuutta vähääkään välittämättä toisten hyvinvoinnista. Heitä kiinnostaa vain heidän oma rauhansa ja mukavuutensa, jota vastoin heidän lähimmäistensä tila ei heitä lainkaan askarruta.

Valitettavasti tämä on tie, jota useimmat ihmiset kulkevat.

Mutta bahá'ít eivät saa menetellä näin. Heidän täytyy kohota tämän tilan yläpuolelle. Tekojen täytyy merkitä heille enemmän kuin sanojen. Teoissaan heidän tulee olla armollisia eikä ainoastaan sanoissaan. Heidän täytyy kaikissa tilanteissa vahvistaa teoillaan se, mitä he sanoillaan julistavat. Heidän tekojensa täytyy todistaa heidän uskollisuudestaan ja heidän toimiensa täytyy ilmaista jumalallista valoa.

Antakaa tekojenne äänekkäästi julistaa maailmalle, että te todellakin olette bahá'íta, sillä teot puhuvat maailmalle ja saavat aikaan ihmiskunnan edistymisen.

Jos olemme todellisia bahá'íta, puhuminen on tarpeetonta. Meidän tekomme auttavat maailmaa eteenpäin, levittävät sivistystä, auttavat tiedettä edistymään ja saavat taiteet kehittymään. Ilman toimintaa ei aineen maailmassa voida mitään saavuttaa, eivätkä sanat yksinään vie ihmistä eteenpäin hengen valtakunnassa. Jumalan valitut eivät ole saavuttaneet pyhyyttä pelkästään kauniilla puheilla, vaan uutтерan palvelun täyttämällä kärsivällisellä elämällä he ovat tuoneet valoa maailmaan.

Siispä ponnistelkaa, että tekonne päivä päivän jälkeen olisivat kauniita rukouksia. Kääntykää Jumalan puoleen ja yrittäkää aina tehdä, mikä on oikeata ja jaloa. Tehkää köyhät rikkaiksi, nostakaa langenneet, lohduttakaa murheellisia, tuokaa parannusta sairaille, rohkaiskaa pelokkaita, vapauttakaa sorretut, antakaa toivoa toivottomille, suojelkaa puutteenalaisia.

Tämä on todellisen bahá'ín työtä ja tätä häneltä odotetaan. Jos pyrimme tekemään kaiken tämän, olemme todellisia bahá'íta, mutta jos jätämme tämän tekemättä, emme ole valon seuraajia eikä meillä ole mitään oikeutta tähän nimeen.

Jumala, joka näkee kaikki sydämet, tietää, missä määrin elämämme on sanojemme toteuttamista.

27. Vedellä ja tulella kastamisen todellinen merkitys

Marraskuun 9. päivänä 1911

Pyhän Johanneksen evankeliumin mukaan Kristus on sanonut: ”Jos joku ei synny vedestä ja hengestä, ei hän voi päästä sisälle Jumalan valtakuntaan.”^⑧ Papit ovat selittäneet tämän tarkoittavan, että kaste on välttämätön pelastuksen saavuttamiseksi. Toisessa evankeliumissa sanotaan: ”Hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä ja tulella.”^⑨

Täten kasteen vesi ja tuli merkitsevät samaa! Ei voi olla niin, että ”vesi”, josta puhutaan, on aineellista vettä, sillä se on täysin ”tulen” vastakohta, ja toinen tuhoaa toisen. Kun Kristus evankeliumissa puhuu ”vedestä”, Hän tarkoittaa sitä mikä saa aikaan elämän, sillä ilman vettä ei yksikään olento maailmassa voi elää. Kaiken, niin kivennäisen, kasvin, eläimen kuin ihmisenkin olemassaolo on riippuvainen vedestä. Niin, viimeisimmät tieteelliset keksinnöt todistavat meille, että myös kivennäisessä on jonkinlaista elämää ja että sekin tarvitsee vettä olemassaoloon varten.

Vesi on elämän perussyy, ja kun Kristus puhuu vedestä, Hän puhuu vertauskuvallisesti siitä, mikä saa aikaan iankaikkista elämää.

Elämää antava vesi, josta Hän puhuu, on kuin tuli, sillä se on Jumalan rakkaus, ja tämä rakkaus merkitsee sielullemme elämää.

Jumalan rakkauden tulen avulla poltetaan pois verho, joka erottaa meidät taivaallisista todellisuuksista, ja selvän näkemyksen avulla me pystymme ponnistelemaan eteenpäin ja ylöspäin, ja pääsemme jatkuvasti edemmäksi hyveen ja pyhyyden polulla ja tulemme valon tuojiksi maailmalle.

Ei ole mitään ylevämpää ja siunatumppaa kuin Jumalan rakkaus! Se antaa parannuksen sairaille, balsamin haavoitetuille, ilon ja lohdutuksen koko maailmalle, ja ainoastaan sen avulla ihminen voi saavuttaa ikuisen elämän. Kaikkien uskontojen ydin on Jumalan rakkaus ja se on pyhien opetusten perusta.

Jumalan rakkaus johdatti Aabrahamia, Iisakia ja Jaakobia, vahvasti Joosefia Egyptissä ja antoi Moosekselle rohkeutta ja kärsivällisyyttä.

Jumalan rakkauden tähden Kristus lähetettiin maailmaan innoittavana esimerkkinä täydellisestä itsensäuhraavasta ja hurskaasta elämästä, tuomaan ihmisille sanomaa ikuisesta elämästä. Jumalan rakkaus antoi Muhammedille voimaa nostaa arabit eläimellisestä alennustilasta korkeampaan olemassaolon tilaan.

Jumalan rakkaus tuki Bábia ja kannusti Häntä suureen ylevään uhriinsa sekä sai Hänet antautumaan tuhannen luodin maalitauluksi.

Lopuksi vielä Jumalan rakkaus antoi idälle Bahá'u'lláhin ja lähettää nyt Hänen opetustensa valoa kauas länteen ja valta valalle.

Niinpä minä kehotan teitä jokaista, koska te tajuatte Jumalan rakkauden voiman ja kauneuden, uhraamaan kaikki ajatuksenne, sananne ja tekonne viedäkseenne siitä tietoa jokaiseen sydämeen.

28. Esitelmä l'Alliance Spiritualiste -yhdistyksessä

Salle de l'Athénée, St. Germain, Pariisi

Marraskuun 9. päivänä 1911

Tahdon ilmaista teille kiitollisuuteni vieraanvaraisuudestanne ja iloni siitä, että olette kiinnostuneita henkisistä asioista. Olen onnellinen siitä, että olen tällaisessa kokouksessa, joka on kokoontunut kuuntelemaan jumalallista sanomaa. Jos voisitte nähdä totuuden silmin, näkisitte tässä paikassa suuria henkisyyden aaltoja. Pyhän Hengen voima on täällä kaikkia varten. Ylistetty olkoon Jumala siitä, että teidän sydämenne ovat jumalallisen tulen innoittamat! Teidän sielunne ovat kuin aaltoja

hengen valtamerellä. Vaikka jokainen yksilö onkin erillinen aalto, meri on kuitenkin yksi. Kaikki ovat liitetyt yhteen Jumalassa.

Jokaisen sydämen pitäisi säteillä ykseyttä, niin että saman jumalallisen alkulähteen valo voisi loistaa kirkkaana ja selvänä. Emme saa tarkastella ainoastaan yksityisiä aaltoja vaan koko merta. Meidän täytyisi kohottaa yksilöstä kokonaisuuteen. Henki on kuin suuri valtameri, ja ihmisten sielut ovat sen aaltoja.

Pyhissä kirjoituksissa meille kerrotaan, että Uusi Jerusalemin ilmaantuu maan päälle. On selvää, että tätä taivaallista kaupunkia ei ole rakennettu aineellisista kivistä ja laastista, vaan että se on kaupunki, jota ei ole käsin tehty; se on ikuinen kaupunki Taivaissa.

Tämä on profeettallinen vertauskuva, joka merkitsee, että jumalallinen opetus tulee jälleen valaisemaan ihmisten sydämiä. Siitä on kauan, kun tämä pyhä ohjaus on hallinnut ihmiskunnan elämää. Mutta nyt vihdoinkin Uuden Jerusalemin pyhä kaupunki on jälleen tullut maailmaan. Se on uudelleen ilmaantunut idän taivaan alla. Persian taivaanrannalta sen loisto on noussut koko maailmaa valaisevaksi valoksi. Näemme näinä päivinä jumalallisen profetian täyttymisen. Jerusalemin oli hävinnyt. Taivaallinen kaupunki oli tuhottu. Nyt se on jälleenrakennettu. Se oli hävitetty maan tasalle, mutta nyt sen muurit ja tornit on pystytetty uudelleen, ja ne kohoavat korkealle uudistetussa ja loistavassa kauneudessaan.

Läntisessä maailmassa aineellinen hyvinvointi on saavuttanut riemuvoiton, idässä taas henkinen aurinko on näyttäytynyt loistossaan.

Olen hyvin iloinen nähdessäni Pariisissa tällaisen kokouksen, jossa henkinen ja aineellinen edistys kohtaavat sopusoinnussa.

Ihminen – todellinen ihminen – on sielu, ei ruumis. Vaikka ihminen fyysisesti kuuluukin eläinkuntaan, hänen sielunsa kuitenkin kohottaa hänet muun luomakunnan yläpuolelle. Katsokaa, miten auringon valo valaisee aineen maailmaa. Aivan samoin jumalallinen valo vuodattaa säteensä sielun valtakuntaan. Sielu tekee ihmisolennosta taivaallisen olennon.

Pyhän Hengen voiman avulla, joka vaikuttaa ihmisielun välityksellä, ihminen pystyy havaitsemaan asioiden jumalallisen todellisuuden. Kaikki taiteen ja tieteen suuret saavutukset ovat todistuksena tästä hengen voimasta.

Sama henki antaa iankaikkisen elämän.

Vain ne, jotka ovat saaneet jumalallisen hengen kasteen, pystyvät kokoamaan kaikki kansat ykseyden liittoon. Hengen voiman avulla idän henkinen ajattelu pystyy sulautumaan lännen toimintaan siten, että aineen maailmasta voi tulla jumalallinen.

Tästä seuraa, että kaikki ne, jotka työskentelevät kaikkein ylhäisimmän suunnitelman puolesta, ovat hengen armeijan sotilaita.

Taivaallisen maailman valo taistelee varjon ja harhakuvan maailmaa vastaan. Totuuden auringon säteet karkottavat taikauskoisuuden ja väärinkäsitysten pimeyden.

Te olette hengestä! Teille, jotka etsitte totuutta, Bahá'u'lláhin ilmoitus tulee suurena ilona. Tämä opetus on hengestä. Siinä ei ole ainoatakaan määräystä, joka ei ole jumalallisesta hengestä.

Aineellisen ruumiin aistimet eivät voi havaita henkeä, paitsi siinä tapauksessa, että se ilmaistaan ulkoisin merkein ja teoin. Ihmisruumis on näkyvä, sielu on näkymätön. Kuitenkin juuri sielu ohjaa ihmisen kykyä, hallitsee hänen ihmisyytään.

Sielulla on kaksi pääkykyä. Kuten ulkoiset olosuhteet välittyvät sielulle silmien, korvien ja ihmisaivojen välityksellä, samoin sielu välittää halunsa ja aikomuksensa aivojen kautta aineellisen ruumiin käsiin ja kieleen täten ilmaisten itseään. Sielussa oleva henki on elämän todellinen ydinolemus. Sielun toinen kyky ilmenee näkemyksen maailmassa, missä hengen asuttamalla sielulla on olemassaolonsa ja missä se toimii ilman aineellisen ruumiin aistimuksia. Siellä, näkemyksen valtakunnassa, sielu näkee ilman fyysisen silmän apua, kuulee ilman fyysisen korvan apua ja liikkuu riippumattomana fyysisestä liikkeestä. Tämän vuoksi on selvää, että ihmissielussa oleva henki voi toimia fyysisen ruumiin välityksellä tavallisia aistielimiä apuna käyttäen ja että se myös pystyy elämään ja toimimaan ilman niiden apua näkemyksen maailmassa. Tämä todistaa epäilemättömästi ihmissielun ylemmyydestä ruumiin suhteen, hengen ylemmyydestä aineen suhteen.

Katsokaa esimerkiksi tätä valaisinta: eikö valo sen sisällä ole tärkeämpi kuin valaisin, joka valon sisältää? Olkoon valaisin muodoltaan miten kaunis tahansa, ellei siinä ole valoa, sen tarkoitus jää täyttymättä, se on vailla elämää, kuollut esine. Valaisin tarvitsee valoa, mutta valo ei tarvitse valaisinta.

Henki ei tarvitse ruumista, mutta ruumis tarvitsee henkeä, sillä muuten se ei voi elää. Sielu voi elää ilman ruumista, mutta ruumis ilman sielua kuolee.

Jos ihminen menettäisi näkönsä, kuulonsa, kätensä tai jalkansa, mutta hänen sielunsa yhä asustaisi hänen ruumiissaan, hän eläisi ja pystyisi ilmaisemaan jumalallisia hyveitä. Toisaalta on niin, että täydellistä ruumista ei voisi olla olemassa ilman henkeä.

Suurin Pyhän Hengen voima ilmenee totuuden jumalallisissa ilmennyksissä. Hengen voiman avulla ikuinen elämä on tullut ihmislapsille. Hengen voiman avulla jumalallinen kirkkaus on loistanut idästä länteen, ja saman hengen voiman avulla ihmiskunnan jumalalliset hyveet tulevat selvästi nähtäviksi.

Korkeimpien ponnistustemme täytyy kohdistua irrottautumiseen maailman asioista. Meidän täytyy pyrkiä noudattamaan jumalallisten opetusten ohjeita, palvelemaan ykseyden ja todellisen tasa-arvoisuuden asiaa, olemaan armeliaita, heijastamaan kaikkiin ihmisiin Korkeimman rakkautta, niin että hengen valo ilmenee kaikissa teoissamme siinä määrin, että koko ihmiskunta yhdistyy, sen myrskyisiä meri tyyntyy, ja kaikki ankarat aallot katoavat elämän meren pinnalta, joka tästä lähtien on tyyni ja rauhallinen. Silloin on ihmiskunta näkevä Uuden Jerusalemin, kulkeva sen porttien läpi ja vastaanottava Jumalan lahjan.

Kiitän Jumalaa siitä, että olen ollut teidän kanssanne tänä iltapäivänä, ja kiitän teitä henkisestä tunteestanne.

Rukoilen, että te saatte kasvaa jumalallisessa innossanne ja että Hengen ykseyden voima lisääntyy niin, että ennustukset täyttyvät ja että tänä Jumalan valon suurena vuosisatana kaikki iloiset sanomat, joista pyhissä kirjoituksissa on kirjoitettu, toteutuvat. Tämä on se ihana aika, josta Herra Jeesus Kristus puhui kehottaessaan meitä rukoilemaan: ”Tulkoon Sinun valtakuntasi; tapahtukoon Sinun tahtosi maan päällä niin kuin taivaassa.” Toivon, että tekin tätä odotatte ja hartaasti haluatte.

Meitä yhdistää sama päämäärä ja toivo, että kaikki tulisivat ikään kuin yhdeksi ja että jokaista sydäntä valaisisi taivaallisen Isämme, Jumalan, rakkaus.

Olkoot kaikki tekomme henkisiä ja keskittykööt kaikki harrastuksemme ja mieltymyksemme Kirkkauden valtakuntaan!

29. Hengen kehittyminen

Rue Greuze 15, Pariisi

Marraskuun 10. päivänä 1911

‘Abdu’l-Bahá sanoi:

Tänä iltana tahdon puhua teille hengen kehittämisestä eli hengen edistymisestä.

Täydellistä lepotilaa ei luonnossa ole. Kaikki joko edistyy tai taantuu. Kaikki liikkuu joko eteenpäin tai taaksepäin, mikään ei ole liikkumatonta. Syntymästään alkaen ihminen kehittyy ruumiillisesti aina kypsyyden saavuttamiseen saakka. Sitten hän, tultuaan elämänsä kukoistukseen, alkaa riutua, hänen ruumiinsa voimat ja kyvyt alkavat vähetä, ja asteittain hän lähenee kuolemansa hetkeä. Samoin kasvi kehittyy siemenestä kypsytyteen, sitten sen elämä alkaa heikentyä, kunnes se kuihtuu ja kuolee. Lintu kohoaa määrättyyn korkeuteen ja saavutettuaan suurimman mahdollisen korkeuden lennossaan alkaa jälleen laskeutua maata kohti.

On siis selvää, että liike on kaikessa elämässä oleellista. Kaikki aineellinen kehittyy määrättyyn pisteeseen, sitten se alkaa rappeutua. Tämä laki vallitsee koko aineellista luomakuntaa.

Tutkikaamme nyt sielua. Olemmet todenneet, että liike on olemassaololle välttämätöntä. Mikään, missä on elämää, ei ole liikkumatonta. Koko luomakunnan, niin kivikunnan, kasvikunnan kuin eläinkunnankin, on pakko noudattaa liikkeen lakia: sen on liikuttava joko ylöspäin tai alaspäin. Mutta ihmissielu ei kulje rappiota kohti. Sen ainoa liike on kohti täydellisyyttä. Kasvaminen ja kehittyminen ovat sielun ainoat liikkeet.

Jumalallinen täydellisyys on rajatonta, sen tähden myös sielun eteneminen on rajatonta. Heti ihmisen syntymähetkestä alkaen sielu kehittyy, ymmärrys kasvaa ja tieto lisääntyy. Kun ruumis kuolee, sielu jatkaa elämäänsä. Aineellisten olentojen kaikki eri asteet ovat rajalliset mutta sielu on rajaton.

Kaikissa uskonnoissa on vallalla usko, että sielu jää elämään ruumiin kuoleman jälkeen. Esirukouksia lähetetään korkeuteen rakastettujen vainajien puolesta, rukouksia lausutaan heidän kehittymisekseen ja heidän syntiensä anteeksiantamiseksi. Jos sielu tuhoutuisi ruumiin mukana, tämä kaikki olisi vailla tarkoitusta. Ja ellei sielulla olisi mahdollisuutta edetä täydellisyyttä kohti sen jälkeen, kun se on vapautunut ruumiista, mitä hyötyä olisi kaikista näistä rakastavista hartaista rukouksista.

Pyhissä kirjoituksissa luemme, että ”kaikki hyvät teot löydetään uudelleen.”⁽¹⁰⁾ Ellei sielu jatkaisi elämäänsä, tälläkään ei olisi mitään merkitystä.

Eikö nimenomaan se, että henkinen vaistomme, jota meille varmastikaan ei ole suotta annettu, innoittaa meidät rukoilemaan näiden aineellisesta maailmasta lähteneiden rakastettujemme puolesta, todista heidän olemassaolonsa jatkuvuudesta?

Hengen maailmassa ei tapahdu minkäänlaista taantumista. Kuolevaisuuden maailma on ristiriitojen, vastakohtien maailma. Koska liike on pakollista, kaiken on mentävä joko eteenpäin tai taaksepäin. Hengen maailmassa taaksepäin kulkeminen ei ole mahdollista, kaiken liikkeen on suuntauduttava kohti täydellisyyden tilaa. ”Kehitys” on hengen ilmaisemista aineen maailmassa. Ihmisen älykkyyks, hänen kykynsä päätellä, hänen tietonsa, hänen tieteelliset saavutuksensa, ovat kaikki – koska ne ovat hengen ilmauksia – osallisina henkisen kehityksen väistämättömään lakiin ja ovat sen vuoksi pakostakin kuolemattomia.

Toivoni on, että edistytte niin hyvin hengen kuin aineenkin maailmassa, että älyllisyytenne kehittyy, tietonne lisääntyy ja ymmärryksenne avartuu.

Teidän on aina riennettävä eteenpäin, seisahtumatta milloinkaan paikallenne. Välttääkää pysähtymistä, ensimmäistä askelta taaksepäin, rappeutumiseen.

Koko aineellinen maailma on katoavaa. Nämä aineelliset ruumiit koostuvat atomeista. Kun nämä atomit alkavat irtautua toisistaan, seuraa hajoaminen. Silloin tulee se, mitä nimitämme kuolemaksi. Tämä atomien kokoomus, joka muodostaa ruumiin, eli luotujen katoavan olemuksen, on väliaikainen. Kun näitä atomeja koossapitävä voima otetaan pois, ruumis siinä muodossa lakkaa olemasta.

Sielun laita on toisin. Sielu ei ole aineosasten kokoomus. Se ei muodostu monista atomeista. Se on yhtä ainoata jakamatonta olemusta ja siksi ikuinen. Se on täysin vapaa aineellisen luomakunnan järjestyksestä. Se on kuolematon.

Tieteellinen filosofia on osoittanut, että yksinkertainen aineosanen (”yksinkertainen” tässä tarkoittaa ”ei osista koostunutta”) on tuhoutumaton, ikuinen. Koska sielu ei ole aineosasten kokoomus, se on luonteeltaan yksinkertaisen aineosasen kaltainen eikä sen vuoksi voi lakata olemasta.

Koska sielu on tuollainen jakamaton olemus, sitä ei voi kohdata hajoaminen eikä tuho; sen vuoksi sen olemassaolon päättymiseen ei ole mitään syytä. Kaikki elolliset ilmaisevat merkein olemassaolostaan. Tästä seuraa, että nämä merkit eivät voisi olla itsestään olemassa, ellei sillä, mitä ne ilmaisevat tai mistä ne todistavat, olisi olemassaoloa. Se mitä ei ole olemassa, ei luonnollisestikaan voi antaa merkkiä olemassaolostaan. Monenlaiset merkit hengen olemassaolosta ovat alituisesti nähtävissämme.

Jeesuksen Kristuksen hengen merkit, Hänen jumalallisen opetuksensa vaikutus, on keskuudessamme tänään. Ja se on ikuinen.

Siitä, mitä ei ole olemassa, ei voida nähdä merkkejä. Tästä olemme yksimielisiä. Voidakseen kirjoittaa on ihmisen oltava olemassa. Joka ei ole olemassa, ei voi kirjoittaa. Kirjoittaminen sinänsä on merkki kirjoittajan sielusta ja älyllisyydestä. Pyhät kirjoitukset, joissa aina on sama opetus, todistavat hengen jatkuvuudesta.

Mietiskelkää luomakunnan tarkoitusta: onko mahdollista, että tämä kaikki on luotu etenemään ja kehittymään läpi lukemattomien aikakausien vain tätä mitätöntä päämäärää varten, vain ihmisen muutamaa maanpäällistä elinvuotta varten? Eikö tunnu mahdottomalta ajatella, että tämä olisi olemassaolon lopullinen tarkoitus?

Kivennäinen kehittyi, kunnes se sulautuu kasvin elämään. Kasvi kehittyi, kunnes se lopulta menettää oman elämänsä eläimen elämään. Eläin vuorostaan, muodostaen osan ihmisen ravinnosta, sulautuu ihmiselämään.

Täten on osoitettu, että ihminen on koko luomakunnan summa, korkein kaikista luoduista, päämäärä, jota kohti olemassaolon lukemattomat aikakaudet ovat edenneet.

Parhaassa tapauksessa ihminen elää tässä maailmassa runsaat yhdeksänkymmentä vuotta. Todellakin lyhyen ajan!

Lakkaako ihminen olemasta, kun hän jättää ruumiin? Jos hänen elämänsä päättyy, kaikki aikaisempi kehitys on ollut hyödytöntä, kaikki on tapahtunut turhan vuoksi. Voidaanko kuvitella, että luomisella ei ole tämän suurempaa tarkoitusta?

Sielu on ikuinen, kuolematon.

Materialistit sanovat: ”Missä sielu on? Mitä se on? Emme voi nähdä emmekä koskettaa sitä.”

Näin meidän on heille vastattava: Kehittyypä kivikunta missä määrin tahansa, kasvikuntaa se ei voi ymmärtää. Tämä ymmärtämisen puute ei kuitenkaan todista, ettei kasvi ole olemassa.

Olkoon kasvi kehittynyt kuinka korkeaan asteeseen tahansa, se ei pysty tajuamaan eläinkuntaa. Tämä tietämättömyys ei suinkaan todista, ettei eläin ole olemassa.

Eläin, olkoonpa se korkeallekin kehittynyt, ei voi luoda kuvaa ihmisen älykkyydestä eikä myöskään voi tajuta hänen sielunsa luonnetta. Kuitenkaan tämä ei todista, että ihminen on vailla älyä tai vailla sielua. Se osoittaa ainoastaan, että jokin olemassaolon muoto ei pysty tajuamaan itseään ylempänä olevaa muotoa.

Tämä kukka voi olla tietämätön sellaisesta olennosta kuin ihminen, mutta sen tietämättömyys ei estä ihmiskunnan olemassaoloa.

Samoin, jos materialistit eivät usko sielun olemassaoloon, ei heidän epäuskonsa todista, ettei hengen maailmaa ole olemassa. Ihmisen älyn olemassaolo jo todistaa hänen kuolemattomuudestaan. Sitä paitsi pimeys todistaa valon läheisyydestä, sillä ilman valoa ei olisi varjoa. Köyhyys todistaa rikkauden olemassaolosta, sillä mitenkä voisimmekaan ilman rikkauden olemassaoloa mitata köyhyyttä? Tietämättömyys todistaa, että on tietoutta, sillä kuinka ilman tietoutta voisi olla tietämättömyyttä?

Tästä syystä ajatus kuolevaisuudesta edellyttää kuolemattomuuden olemassaolon, sillä ellei olisi iankaikkista elämää, ei olisi mitään tapaa mitata tämän maailman elämää.

Ellei henki olisi kuolematon, kuinka Jumalan Ilmaisijat voisivat kestää sellaisia kauheita koettelemuksia?

Miksi Jeesus Kristus kärsi hirvittävän kuoleman ristillä?

Miksi Muhammed kesti vainoja?

Miksi Báb antoi korkeimman uhrin ja miksi Bahá'u'lláh vietti elämänsä vuodet vankilassa?

Miksi kaikki tämä kärsimys olisi ollut, ellei todistamassa hengen iankaikkista elämää?

Kristus kärsi. Hän hyväksyi kaikki koettelemuksensa henkensä kuolemattomuuden tähden. Jos ihminen mietiskelee, hän ymmärtää kehityksen lain henkisen merkityksen – sen, miten kaikki siirtyy alemmasta asteesta korkeampaan.

Vain älykkyyttä vailla oleva ihminen voi näitä asioita harkittuaan kuvitella, että luomakunnan suuri järjestelmä yht'äkkiä lakkaisi kehittymästä, että edistyminen pysähtyisi näin vajavaisessa vaiheessa.

Materialistit, jotka täten järkeilevät ja väittävät, ettemme pysty näkemään hengen maailmaa emmekä havaitsemaan Jumalan siunauksia, ovat todellakin kuin eläimet, joilla ei ole ymmärrystä. Heillä on silmät, mutta he eivät näe. Heillä on korvat, mutta he eivät kuule. Tämä näön ja kuulon puute todistaa vain heidän omasta alemmuudestaan. Heistä luemme Koraanissa: ”He ovat ihmisiä, jotka ovat sokeita ja kuuroja hengelle.” He eivät käytä Jumalan suurta lahjaa, ymmärtämisen kykyä, jonka avulla he voisivat nähdä hengen silmin, kuulla henkisin korvin ja ymmärtää jumalallisesti valaistuin sydämin.

Materialistisen mielen kykenemättömyys tajuta iankaikkista elämää ei mitenkään todista, ettei tuota elämää ole olemassa.

Tuon toisen elämän ymmärtäminen riippuu henkisestä syntymisestämme.

Rukoukseni teidän puolestanne on, että henkiset kykynne ja pyrkimyksenne päivä päivältä lisääntyvät ja ettette milloinkaan anna aineellisten aistinten verhota silmiltänne taivaallisen valon kirkkautta.

30. ‘Abdu’l-Bahán toivomukset ja rukoukset

Marraskuun 15. päivänä 1911

‘Abdu’l-Bahá sanoi:

Olette sydämellisesti tervetulleita, rakastan teitä kaikkia syvästi.

Päivin ja öin rukoilen taivasta puolestanne, että saisitte lujuuutta ja että te joka ainoa saisitte osaksenne Bahá’u’lláhin siunaukset ja saisitte astua Valtakuntaan.

Rukoilen hartaasti, että teistä tulisi ikään kuin uusia olentoja, joita jumalallinen valo kirkastaa, kuin loistavia valaisimia, ja että Euroopan äärestä toiseen tieto Jumalan rakkaudesta leviäisi.

Täyttäköön tämä rajaton rakkaus sielunne ja mielenne niin, ettei niissä ole enää surulle sijaa, ja nouskaa lintujen lailla riemuitsevin sydämin jumalalliseen kirkkauteen.

Tulkoot sydämenne kirkkaiksi ja puhtaiksi kuin kirkastetut kuvastimet, joissa Totuuden auringon täydellinen loisto voi heijastua.

Avautukoot silmänne näkemään Jumalan valtakunnan merkit ja herkistykööt korvanne niin, että saatte kuulla keskuudessanne kajahtavan taivaallisen julistuksen, täydellisesti sen ymmärtäen.

Annettakoon sieluillenne apua ja lohtua, ja saakoot ne näin vahvistettuina kyvyn elää Bahá’u’lláhin opetusten mukaisesti.

Rukoilen hartaasti teidän jokaisen puolesta, että saisitte olla rakkauden liekkeinä maailmassa ja että teidän valonne kirkkaus ja hellyytenne lämpö saavuttaisivat jokaisen murheellisen ja surevan Jumalan lapsen sydämen.

Olkaa kuin loistavat tähdet, aina kirkkaita ja säteileviä Valtakunnassa.

Neuvon teitä vakavasti tutkimaan Bahá’u’lláhin opetuksia, niin että te Jumalan avulla tulisitte todellisiksi bahá’iksi.

31. Ruumiista, sielusta ja hengestä

Avenue de Camoens 4, Pariisi

Perjantai- aamuna, marraskuun 17. päivänä 1911

Ihmismaailmassa on kolme astetta: ruumiin, sielun ja hengen aste.

Ruumis on ihmisen fyysinen eli animaallinen aste. Ruumista tarkasteltaessa ihminen on osa eläinkuntaa. Niin ihmisen kuin eläimenkin ruumis koostuu aineosasista, jotka vetovoiman laki sitoo yhteen.

Samoin kuin eläimellä ihmiselläkin on aisteja: hän on herkkä kuuman, kylmän, nälän, janon ym. vaikutuksille. Toisin kuin eläimellä on ihmisellä järkiperäinen sielu, inhimillinen älykkyys.

Tämä ihmisen älykkyys on välittäjänä hänen ruumiinsa ja henkensä välillä.

Kun ihminen antaa hengen sielunsa välityksellä valaista ymmärrystään, sisällyttää hän itseensä koko luomakunnan. Koska ihminen on kaiken aikaisemman kehityksen huipentuma ja täten ylempänä kaikkea aikaisempaa kehitystä, hän sisällyttää itseensä koko alemman maailman. Sielun välittäjätoiminnan avulla hengen valaisemana ihmisen säteilevä äly tekee hänestä luomakunnan kruunun.

Mutta toisaalta, milloin ihminen ei avaa mieltään hengen siunauksille vaan suuntaa sielunsa kohti aineellisuutta, kohti luontonsa ruumiillista puolta, hän putoaa korkeasta asemastaan ja hänestä tulee aiemman eläinkunnan asukkaitakin alhaisempi. Tässä tapauksessa ihminen on surkeassa tilassa. Sillä ellei sielun henkisiä ominaisuuksia, jotka ovat avoinna jumalallisen hengen henkäyksille, milloinkaan käytetä, ne surkastuvat, heikkenevät ja muuttuvat lopulta kyvyttömiksi. Jos taas kehitetään yksinomaan sielun aineellisia ominaisuuksia, nämä kasvavat kauhistuttavan voimakkaiksi – ja onnettomasta, harhautuneesta ihmisestä raaempi, epäoikeudenmukaisempi, alhaisempi, julmempi ja pahansuopaisempi kuin ovat alemmat eläimet. Sielun luonteen alhaisemman puolen lujittaessa kaikkia hänen pyrkimyksiään ja toiveitaan hänestä tulee yhä raaempi, kunnes hänen koko olemuksensa ei ole millään tavoin tuhoutuvien eläimien olemusta korkeammalla. Tällaiset ihmiset tekevät tahallaan pahaa, tahallaan vahingoittavat ja tuhoavat. Heiltä puuttuu kokonaan jumalallisen säälin henki, sillä sielun taivaallista luonnetta on hallinnut aineellinen luonne. Jos taas sielun henkistä puolta on vahvistettu niin, että se hallitsee aineellista puolta, ihminen lähestyy jumalallista. Hänen inhimillisyytensä kirkastuu niin, että taivaallisen väkijoukon ominaisuudet ilmenevät hänessä. Hän säteilee Jumalan armoa. Hän jouduttaa ihmiskunnan henkistä kehitystä, sillä hänestä tulee heidän tietään valaiseva lamppu.

Huomaatte, kuinka sielu on välittäjänä ruumiin ja hengen välillä. Samaan tapaan tämä puu^② on välittäjänä siemenen ja hedelmän välillä. Kun puun hedelmä tulee näkyviin ja kypsyy, tiedämme että puu on täydellinen. Ellei puu kantaisi hedelmää, olisi se pelkkä hyödytön kasvannainen, jolla ei olisi

mitään tarkoitusta.

Kun sielussa on hengen elämää, se tuottaa hyviä hedelmiä ja siitä tulee jumalallinen puu. Toivon, että yritätte ymmärtää tämän esimerkin. Toivon, että Jumalan sanomattoman suuri hyvyys vahvistaa teitä niin, että sielunne taivaallinen luonne, joka yhdistää sielun henkeen, aina hallitsee aineellista puolta ja vallitsee aisteja niin täydellisesti, että sielunne saavuttaa Taivaallisen valtakunnan täydellisyydet. Tulkoot kasvonne, horjumattomasti jumalalliseen valoon kohdistettuina, niin loistaviksi, että kaikki ajatuksenne, sananne ja toimintanne heijastavat sielussanne vallitsevaa henkistä säteilyä, niin että te maailmassa ihmisten keskuudessa osoitatte elämässänne täydellisyyttä.

Joidenkin ihmisten elämän täyttävät yksinomaan tämän maailman asiat. Heidän ajatuksensa pyörivät siinä määrin ulkonaisissa tavoissa ja perinteellisissä harrastuksissa, että he ovat sokeita kaikelle muulle olevaisuuden maailmalle, sokeita kaikkien asioiden henkiselle merkitykselle! He ajattelevat maallista mainetta ja aineellista edistystä ja uneksivat niistä. Aistilliset nautinnot ja miellyttävä ympäristö rajoittavat heidän näköpiiriänsä, heidän korkeimmat pyrkimyksensä keskittyvät menestykseen maallisissa asioissa ja olosuhteissa. He eivät hillitse alhaisia taipumuksiaan; he syövät, he juovat, he nukkuvat. Kuten eläimet, hekään eivät ajattele mitään muuta kuin omaa ruumiillista hyvinvointiaan. On totta, että näistä tarpeista on huolehdittava. Elämä on taakka, jota on kannettava niin kauan kuin olemme maan päällä, mutta elämän alempiarvoisten asioiden aiheuttamien huolien ei saisi antaa yksinvaltaisesti haitata ihmisolennon kaikkia ajatuksia ja pyrkimyksiä. Sydämen pyrkimyksen pitäisi suuntautua kohti loistavampaa päämäärää, henkisen toiminnan pitäisi kohota korkeammalle tasolle. Ihmisten pitäisi säilyttää sielussaan kuva taivaallisesta täydellisyydestä ja valmistaa sinne sija jumalallisen hengen loppumattomille lahjoille.

Tehkää taivaallisen sivistyksen saavuttamisesta maan päällä korkein pyrkimyksenne. Pyydän teille kaikkein korkeinta siunausta, että Taivaallisen Hengen elinvoima täyttäisi teidät niin, että saisitte olla elämän antajina maailmalle.

32. Bahá'iden on työskenneltävä koko sydäimestään ja sielustaan parempien olosuhteiden aikaansaamiseksi maailmassa

Marraskuun 19. päivänä 1911

Kuinka riemullista onkaan nähdä tällainen kokous, sillä tämä on todellakin ”taivaallisten ihmisten” kohtaaminen.

Meitä kaikkia sitoo yhteen sama jumalallinen tavoite. Meillä ei ole mitään aineellista vaikutinta, ja hartain toivomuksemme on viedä Jumalan rakkautta kaikkeen maailmaan.

Me työskentelemme ja rukoilemme ihmiskunnan ykseyden puolesta, niin että kaikki maan rodut tulisivat yhdeksi roduksi, kaikki maat yhdeksi maaksi, ja kaikki sydämet sykkisivät kuin yksi sydän

työskennellen yhdessä täydellisen ykseyden ja veljeyden hyväksi.

Ylistys olkoon Jumalalle siitä, että ponnistelumme ovat vilpittömät ja sydämemme ovat kääntyneet Valtakunnan puoleen. Korkein kaipauksemme on, että totuus saisi sijaa maailmassa, ja tässä toivossa me lähestymme toisiamme rakkauden ja kiintymyksen hengessä. Kaikki ovat mukana koko sydäimestään ja epäitsekäästi, valmiina luopumaan henkilökohtaisista tavoitteistaan sen ylevän ihanteen vuoksi, jota kohti he ponnistelevat: ihmistenvälisen veljellisen rakkauden, rauhan ja ykseyden vuoksi.

Älkää epäilkö sitä, että Jumala on kanssamme, oikealla puolellamme ja vasemmalla puolellamme, ja että Hän päivä päivältä saa lukumäärämme lisääntymään ja että kokouksemme tulevat kasvamaan voimassaan ja merkityksessään.

Hartain toivomukseni on, että te kaikki olette toisille siunauksena, että voitte antaa näön henkisesti sokeille, kuulon henkisesti kuuroille, ja elämän niille, jotka ovat kuolleita synnissä.

Auttakaa niitä, jotka ovat vajonneet materialismiin, tajuamaan jumalallinen perimysoikeutensa, ja kannustakaa heitä nousemaan ja olemaan perintöoikeutensa arvoisia, niin että ihmiskunnan maailma teidän ponnistustenne avulla muuttuisi Jumalan ja Hänen valittujensa valtakunnaksi.

Kiitän Jumalaa siitä, että työskentelemme yksimielisinä tämän suuren ihanteen palveluksessa, että minun toivomukseni ovat teidänkin toivomuksianne ja että työskentelemme yhdessä täydellisessä sopusoinnussa.

Tällä hetkellä näemme maan päällä julman sodan murheellisen näyn. Ihminen surmaa ihmisveljensä itsekään tavoitteen tähden ja laajentaakseen omia alueitaan. Tämän epäjalon pyrkimyksen vuoksi viha on vallannut hänen sydämensä ja entistä enemmän verta vuodatetaan.

Uusia taisteluja käydään, armeijoita vahvistetaan, lisää tykkeitä, lisää aseita, lisää kaikenlaisia räjähdysaineita lähetetään toisiin maihin – tällä tavoin katkeruus ja viha päivä päivältä kasvavat.

Mutta tämä joukko, kiitos Jumalalle, kaipaa ainoastaan rauhaa ja ykseyttä, ja koko sydäimestään ja sielustaan sen täytyy työskennellä parantaakseen maailman tilannetta.

Te, jotka olette Jumalan palvelijoita, taistelette sortovaltaa, vihaa ja eripuraisuutta vastaan, jotta sodat loppuisivat ja Jumalan rauhan ja rakkauden lait voitaisiin pysyvästi toteuttaa ihmisten keskuudessa.

Tehkää työtä! Tehkää kaikin voimin työtä, levittäkää Valtakunnan asiaa ihmisten keskuuteen. Opettakaa omahyväisiä nöyryinä kääntymään Jumalan puoleen, synnintekijöitä luopumaan synnistä, ja odottakaa iloisin toivein Valtakunnan tuloa.

Rakastakaa ja totelkaa taivaallista Isänne ja olkaa vakuuttuneita, että jumalallinen apu annetaan teille. Totisesti, minä sanon teille, että te todellakin tulette valloittamaan maailman!

Olkaa luottavaisia, kärsivällisiä ja rohkeita – tämä on vain alkua, mutta varmastikin te menestytte, sillä Jumala on teidän kanssanne.

33. Herjauksesta

Maanantaina, marraskuun 20. päivänä 1911

Maailman alusta alkaen aina nykypäivään asti on jokaista Jumalan lähettämää ”ilmaisijaa”⁽¹²⁾ ollut vastustamassa ”pimeyden voimien” ruumiillistuma.

Tämä pimeä voima on aina yrittänyt sammuttaa valon. Hirmuvalta on alituisesti yrittänyt kukistaa oikeudenmukaisuuden. Tietämättömyys on hellittämättä yrittänyt tallata jalkoihinsa tiedon. Tämä on varhaisimmista ajoista alkaen ollut aineellisen maailman menettelytapa.

Mooseksen aikana Faarao pyrki estämään Mooseksen valon levittämistä.

Kristuksen päivinä Hannas ja Kaifas yllyttivät juutalaiset Kristusta vastaan ja Israelin oppineet liittoutuivat Hänen voimaansa vastustamaan. Hänestä levitettiin kaikenlaisia herjauspuheita. Kirjanoppineet ja fariseukset punoivat salajuoniaan saadakseen kansan uskomaan, että Hän oli valehtelija, luopio ja Jumalan pilkkaaja. He levittivät näitä Kristukseen kohdistuvia herjauksia koko itäiseen maailmaan ja saivat aikaan sen, että Hänet tuomittiin häpeälliseen kuolemaan.

Samoin oli Muhammedin tapauksessa: Hänen aikansa oppineet päättivät sammuttaa Hänen vaikutuksensa valon. Miekan voimalla he yrittivät estää Hänen opetustensa leviämisen.

Kaikista heidän ponnisteluistaan huolimatta Totuuden aurinko loisti taivaanrannalla. Kaikesta huolimatta valon armeija kukisti pimeyden voimat maailman taistelutantereella ja jumalallisten opetusten kirkkaus valaisi maan. Niistä, jotka omaksuivat opetukset ja työskentelivät Jumalan asian puolesta, tuli valaisevia tähtiä ihmiskunnan taivaalle.

Nyt meidän aikanamme, historia toistaa itseään.

Ne, jotka haluaisivat saada ihmiset uskomaan, että uskonto on heidän yksityisomaisuuttaan, kokoavat taas kerran kaikki voimansa vastustaakseen Totuuden aurinkoa: he vastustavat Jumalan käskyä ja keksivät valheellisia väitteitä, sillä heillä ei ole perusteluja eikä todisteita esitettävänä. Naamioiduin kasvoin he hyökkäävät, uskaltamatta astua päivänvaloon.

Meidän menettelytapamme ovat toisenlaiset. Me emme hyökkää emmekä herjaa. Me emme tahdo väitellä heidän kanssaan, me esitämme todisteita ja perusteluja, me kehotamme heitä kumoamaan lausuntomme. He eivät pysty esittämään vastaväitteitä. Mutta sen sijaan he kirjoittavat kaiken, mitä suinkin keksivät, Jumalan sanansaattajaa, Bahá'u'lláhia, vastaan.

Älkää antako näiden häpäisevien kirjoitusten tehdä sydäntänne levottomaksi! Totelkaa Bahá'u'lláhin sanoja älkääkä vastatko kirjoituksiin. Paremminkin iloitkaa siitä, että nämä valheetkin jouduttavat totuuden leviämistä. Kun näitä herjauksia esitetään, ihmiset tekevät tiedusteluja, ja ne jotka tiedustelevat, johdatetaan uskon tuntemiseen.

Jos joku selittäisi: ”Viereisessä huoneessa on lamppu, joka ei valaise”, joku kuuliija saattaisi tyytyä hänen tiedotukseensa. Mutta viisaampi menee huoneeseen todetakseen itse asian. Ja katso, kun hän huomaa valon loistavan kirkkaana lampussa, hän tietää totuuden.

Joku taas väittää: ”Tuossa on puutarha, jonka puiden oksat ovat katkenneet eivätkä kanna hedelmää. Lehdet ovat kuihtuneita ja keltaisia. Tuossa puutarhassa on myös kukkakasveja, joissa ei ole kukkia, ja ruusupensaat ovat kuivuneet ja kuolemaisillaan. Älä mene tuohon puutarhaan!” Tämän selostuksen kuullessaan oikeamielinen ihminen ei siihen tyytyisi ennen kuin itse näkisi, onko väite tosi vai ei. Tästä syystä hän menee puutarhaan, ja katso, hän huomaa sen hyvinhoidetuksi: puiden oksat ovat vankkoja ja lujia ja notkuvat kauniiden lehtien runsaan vehreyden keskellä olevien makeiden kypsien hedelmien painosta. Kukkakasvit hehkuvat monenvärisin kukkasin, ruusupensaat ovat ihanien tuoksuvien ruusujen peitossa. Kaikki viheriöi ja on hyvin hoidettua. Kun puutarhan kauneus avautuu oikeamielisen silmien eteen, hän ylistää Jumalaa siitä, että hän on halpamaisen panettelun ansiosta saapunut tähän ihmeelliseen kauniiseen paikkaan.

Tämä on seurausta panettelijan työstä: hän ohjaa ihmisiä totuuden löytämiseen.

Tiedämme, että kaikki valheet, joita Kristuksesta ja Hänen apostoleistaan levitettiin, ja kaikki Häntä vastustavat kirjat ohjasivat ihmisiä ottamaan selvää Hänen opetuksistaan. Sitten, nähtyään näiden opetusten kauneuden ja hengitettyään niiden tuoksua, he jäivät tuon taivaallisen puutarhan ruusuja ja hedelmiä ihailemaan.

Tämän vuoksi minä sanon teille: levittäkää kaikin voimin Jumalan totuutta, jotta ihmisten ymmärrys kirkastuisi. Tämä on paras vastaus niille, jotka parjaavat. En tahdo puhua noista ihmisistä enkä heistä mitään pahaa sanoa – tahdon ainoastaan mainita teille, että parjauksella ei ole mitään merkitystä.

Pilvet saattavat kätkeä auringon, mutta ovatpa ne kuinka synkät tahansa, auringon säteet tunkeutuvat niiden läpi. Mikään ei voi estää auringon säteitä laskeutumasta lämmittämään ja elvyttämään jumalallista puutarhaa.

Mikään ei voi estää sadetta lankeamasta taivaasta. Mikään ei voi estää Jumalan Sanan täyttymistä.

Älkää sen vuoksi masentuko nähdessänne Ilmoitusta vastaan kirjoitettuja kirjoja ja lehtisiä, vaan lohduttautukaa varmoina siitä, että asia tämän johdosta voimistuu.

Kukaan ei heitä kivellä puuta, jossa ei ole hedelmiä. Kukaan ei yritä sammuttaa lamppua, jossa ei ole valoa.

Ajatelkaa menneitä aikoja. Oliko Faaraon herjauksilla minkäänlaista vaikutusta? Hän vakuutti, että Mooses oli murhaaja, että hän oli surmannut erään miehen ja ansaitsi kuolemanrangaistuksen. Hän selitti myös, että Mooses ja Aaron olivat eripuraisuuden lietsojia, että he yrittivät tuhota Egyptin uskonnon ja että heidät sen vuoksi oli surmattava. Turhaan Faarao nämä sanansa lausui. Mooseksen valo säteili. Jumalan lain kirkkaus on ympäröinyt maailman.

Fariseukset sanoivat Kristuksesta, että Hän oli rikkonut sapatinpäivän, oli uhmannut Mooseksen lakia, oli uhannut hävittää temppelin ja Jerusalemin pyhän kaupungin ja oli ansainnut tulla ristiinnaulituksi. Tiedämme, että nämä herjaavat hyökkäykset eivät mitenkään estäneet evankeliumin leviämistä.

Kristuksen aurinko säteili kirkkaana taivaalla ja Pyhän Hengen henkäys puhalsi yli koko maan.

Ja minä sanon teille, ettei mikään valheellinen herjaus pysty voittamaan Jumalan Valoa. Se voi ainoastaan saattaa sen yleismaailmallisemmin tunnetuksi. Jos asia olisi täysin merkityksetön, kukapa silloin vaivautuisi työskentelemään sitä vastaan.

Mutta aina on niin, että mitä suurempi asia on, sitä suuremmin joukoin viholliset nousevat sitä tuhoamaan. Mitä kirkkaampi valo on, sitä tummempi on varjo. Meidän tehtävämme on toimia Bahá'u'lláhin opetusten mukaisesti nöyrinä ja horjumattoman uskollisina.

34. Ilman henkisyyttä ei voi olla todellista onnea eikä edistystä

Marraskuun 21. päivänä 1911

Julmuus ja raakuus ovat eläimille luonnollisia, mutta ihmisten tulisi osoittaa rakkautta ja hellyyttä. Jumala lähetti kaikki profeettansa maailmaan samassa tarkoituksessa: kylvämään rakkautta ja hyvántahtoisuutta ihmisyydämiin. Tämän ylevän päämäärän vuoksi he olivat valmiit kärsimään ja kuolemaan. Kaikki pyhät kirjat kirjoitettiin ohjaamaan ja johdattamaan ihmistä rakkauden ja yksimielisyyden tielle. Tästä kaikesta huolimatta me kuitenkin näemme keskuudessamme sodan ja verenvuodatuksen murheellisen näyn.

Kun tarkastelemme historian sivuja, niin menneen kuin nykyisenkin, näemme mustan mullan värjäytyvän punaiseksi ihmisverestä. Ihmiset tappavat toisiaan kuin villit sudet ja unohtavat rakkauden ja suvaitsevaisuuden lait.

Nyt on koittanut tämä loistava aika tuoden mukanaan suurenmoisen sivistyksen ja aineellisen edistyksen. Ihmisten ymmärrys on avartunut, heidän havaintokykynsä on kasvanut, mutta sittenkin – tästä kaikesta huolimatta – uutta verta vuodatetaan joka päivä. Tarkastelkaa tämänhetkistä Turkin–Italian sotaa, miettikää hetkinen näiden onnettomien ihmisten kohtaloa. Kuinka moni onkaan tänä murheellisena aikana saanut surmansa. Kuinka monet kodit ovatkaan tuhoutuneet, vaimot jääneet yksin ja lapset orvoiksi. Entä mitä tällä tuskalla ja murheella voitetaan? Vain palanen

maata.

Tämä kaikki osoittaa, ettei aineellinen kehitys yksinään pysty ihmistä kohottamaan. Päinvastoin, mitä syvemmälle hän joutuu aineellisen kehityksen pyörteisiin, sitä enemmän hänen henkisyytensä himmenee.

Menneinä aikoina kehitys aineellisella alalla ei ollut yhtä nopeaa eikä verenvuodatuskaan ollut niin runsasta. Muinaisissa sodissa ei käytetty tykkeitä, kiväärejä, dynamiittia, kranaatteja, torpedoveneitä, taistelulaivoja, sukellusvenettä. Aineellisen sivistyksen johdosta meillä nyt on kaikki nämä keksinnöt, ja sota muuttuu pahaakin pahemmaksi. Euroopasta itsestäänkin on tullut kuin valtaisa asevarasto, joka on täynnä räjähdysaineita. Varjelkoon Jumala sitä syttymästä – sillä jos se tapahtuisi, olisi koko maailma sodassa mukana.

Tahdon saada teidät ymmärtämään, että aineellinen edistys ja henkinen edistys ovat kaksi aivan eri asiaa ja että vain siinä tapauksessa, että aineellinen sivistys kulkee rinnan henkisyyden kanssa, todellista kehitystä voi tapahtua ja kaikkein ylhäisin rauha voi vallita maailmassa. Jos ihmiset seuraisivat profeettojen pyhiä neuvoja ja opetuksia, jos jumalallinen valo loistaisi kaikissa sydämissä ja ihmiset olisivat todella uskonnollisia, näkisimme piankin rauhan maan päällä ja Jumalan valtakunnan ihmisten keskuudessa. Jumalan lakeja voidaan verrata sieluun ja aineellista edistystä ruumiiseen. Ellei sielu antaisi ruumiille elämää, ruumis lakkaisi olemasta. Harras rukoukseni on, että henkisyys alati lisääntyy ja kasvaa maailmassa niin, että tavat valistuvat ja rauha ja yksimielisyys vakiintuvat.

Sota ja väkivaltaisuus ja kaikki niihin liittyvät julmuudet ovat Jumalalle kauhistus, ja ne tuovat itse rangaistuksensa, sillä rakkauden Jumala on myös oikeudenmukaisuuden Jumala, ja jokaisen ihmisen on väistämättömästi niitettävä sitä, mitä hän kylvää. Yrittäkäämme ymmärtää Kaikkein Korkeimman käskyjä ja ohjata elämämme Hänen opastuksensa mukaisesti. Todellinen onni perustuu henkiseen hyvyyteen ja siihen, että sydän on aina avoin ottamaan vastaan Jumalan lahjoja.

Jos sydän kääntyy pois niistä siunauksista, joita Jumala antaa, kuinka se voi toivoa onnea? Ellei se pane toivoaan ja luottamustaan Jumalan armoon, missä se voi löytää levon? Luottakaa Jumalaan, sillä Hänen anteliaisuutensa on ikuista. Ja luottakaa Hänen lahjoihinsa, sillä ne ovat verrattomat. Uskokaa Kaikkivaltiaaseen, sillä Hän on erehtymätön ja Hänen hyvyytensä säilyy iankaikkisesti. Hänen aurinkonsa antaa jatkuvasti valoa, ja Hänen armonsa pilvet ovat täynnä sääliväisyyden vettä, jolla Hän kastelee kaikkien niiden sydämet, jotka Häneen luottavat. Hänen virvoittava tuulensa kantaa siivillään parannusta ihmisten nääntyneille sieluille. Onko viisasta kääntyä pois tällaisesta rakastavasta Isästä, joka antaa siunaustensa sadekuurojen langeta päällemme, ja valita mieluummin aineen orjuus?

Rajattomassa hyvydessään Jumala on kohottanut meidät tällaiseen suureen kunniaan ja tehnyt meistä aineen maailman herroja. Tulemmeko siis aineen orjiksi? Ei, vaan vaatikaamme perintöoikeuttamme ja pyrkikäämme elämään Jumalan henkisten poikien elämää. Totuuden kirkas aurinko on jälleen noussut idässä. Persian eteläiseltä taivaanrannalta sen säteily leviää kauas ja

laajalti ja hajottaa taikauskon sakeat pilvet. Ihmiskunnan ykseyden valo alkaa valaista maailmaa, ja pian jumalallisen sopusoinnun ja kansakuntien yksimielisyyden lippu liehuu korkealla taivaan laella. Todellakin, Pyhän Hengen henkäykset innoittavat koko maailmaa.

Oi kansat ja kansakunnat! Nouskaa, tehkää työtä ja olkaa onnelliset! Kokoontukaa kaikki ihmiskunnan ykseyden katoksen suojaan!

35. Tuska ja suru

Marraskuun 22. päivänä 1911

Tässä maailmassa me olemme kahden tunnetilan vaikutuksen alaisia: ilon ja tuskan.

Ilo antaa meille siivet. Ilon hetkinä tarmomme on suurempi, älymme terävämpi ymmärryksemme kirkkaampi. Näytämme paremmin sopeutuvan maailmaan ja löytävän hyödyllisen toimintakenttämme. Mutta surun vieraillessa luonamme meistä tulee heikkoja, voimamme pakenee luotamme, käsityskykymme on hämärä ja älymme verhoutunut. Elämän todellisuus näyttää liukuvan käsistämme, henkemme silmät eivät pysty paljastamaan pyhiä salaisuuksia ja me muutamme aivan kuolleiden kaltaisiksi.

Yksikään ihminen ei voi säästyä näiden kahden voiman vaikutukselta. Mutta kaikki olemassa oleva suru ja murhe tulee aineen maailmasta. Hengen maailma lahjoittaa vain iloa.

Jos me kärsimme, johtuu kärsimyksemme aineellisista asioista, ja kaikki koettelemukset ja vaikeudet ovat peräisin tästä harhan maailmasta.

Kauppias esimerkiksi saattaa menettää liikkeensä ja tästä seuraa mielenmasennus. Työläinen erotetaan työstään ja häntä odotaa nälkä. Maanviljelijä saa huonon sadon ja levottomuus valtaa hänen mielensä. Joku saattaa rakentaa talon, joka sitten palaa maan tasalle, ja hetkessä hän on koditon, perikadon partaalla ja toivoton.

Kaikkien näiden esimerkkien tehtävänä on osoittaa teille, että koettelemukset, joita joka askeleella kohtaamme, että kaikki surumme, tuskamme, häpeämme ja murheemme, syntyvät aineen maailmasta. Sitä vastoin hengen valtakunta ei koskaan aiheuta murheellisuutta. Ihminen, joka elää ajatukset aina tähän valtakuntaan suuntautuneina, tuntee loputonta iloa. Ne onnettomuudet, jotka tulevat kaiken lihan osaksi, eivät suinkaan kulje hänenkään ohitse, mutta ne vain koskettavat hänen elämänsä pintakerrosta, syvyydessä on tyyntä ja rauhallista.

Tämän päivän ihmiskuntaa painavat raskaina vaikeudet, surut ja murheet. Kukaan ei voi niiltä välttyä. Maailma on kyynelistä kostea. Mutta Jumalalle kiitos, parantava lääke on jo ovellamme. Kääntäkäämme sydämemme pois aineen maailmasta ja eläkäämme hengen maailmassa. Yksistään se voi antaa meille vapauden! Jos vaikeudet ympäröivät meitä, meidän on vain käännettävä Jumalan puoleen, ja Hänen suuri armonsa on auttava meitä.

Jos murhe ja vastoinkäyminen meitä kohtaavat, kääntäkäämme kasvomme Valtakunnan puoleen, ja meille vuodatetaan taivaallista lohtua.

Jos olemme sairaita ja onnettomia, anokaamme Jumalalta parantumista, ja Hän vastaa rukoukseemme.

Kun ajatuksemme ovat täynnä tämän maailman katkeruutta, kääntäkäämme silmämme kohti Jumalan sääliväisyyden suloutta, ja Hän lähettää meille taivaallista rauhaa. Jos taas olemme aineen maailman kahleissa, voi henkemme kohota ylös taivaisiin, ja tulemme todella vapaiksi.

Kun päiviemme loppu lähenee, ajatelkaamme ikuisia maailmoita, ja ilo täyttää meidät.

Kaikkialla te näette todisteita aineellisten asioiden riittämättömyydestä. Näette, kuinka iloa, huojuunusta, rauhaa ja lohdutusta ei voida saada maailman katoavaisista asioista. Eikö siis ole mieleetöntä kieltäytyä etsimästä näitä aarteita sieltä, mistä ne voidaan löytää? Henkisen valtakunnan ovet ovat kaikille avoinna, ja ulkopuolella vallitsee täydellinen pimeys.

Kiittäkää Jumalaa siitä, että teillä tänne kokoontuneilla on tämä tieto, sillä kaikissa maailman murheissa te voitte saada mitä suurimman lohdutuksen. Jos päivänne maan päällä ovat luetut, tiedätte, että iankaikkinen elämä odottaa teitä. Jos aineellinen huoli kietoo teidät synkkään pilveen, henkinen säteily valaisee polkunne. Totisesti, ne joiden mielen Kaikkein korkeimman henki kirkastaa, saavat mitä suurimman lohdutuksen.

Itse olin neljäkymmentä vuotta vankilassa. Yksikin vuosi olisi ollut mahdoton kestää, eikä kukaan tuota vankeutta kauempaa kestänytkään! Mutta, Jumalan kiitos, kaikki nuo neljäkymmentä vuotta minä olin äärimmäisen onnellinen! Joka päivä herätessäni tuntui kuin kuulisin iloisen sanoman, ja joka yö rajaton riemu täytti minut. Henkisyys oli lohtuni ja kääntyminen Jumalan puoleen suurin iloni. Ellei näin olisi ollut, luuletteko, että olisin voinut kestää nuo neljäkymmentä vuotta vankilassa?

Niin ollen henkisyys on Jumalan lahjoista suurin, ja ”iankaikkinen elämä” merkitsee ”kääntymistä Jumalan puoleen”. Kasvakoon jokainen teistä päivittäin henkisyudessa, vahvistukoon hyvyudessa, auttakoon jumalallinen lohdutus teitä yhä suuremmassa määrin, vapauttakoon Jumalan Pyhä Henki teidät, ja eläköön ja vaikuttakoon taivaan valtakunnan voima teidän keskuudessanne.

Tämä on harras toivomukseni, ja rukoilin Jumalaa suomaan teille tämän avun.

36. Täydelliset inhimilliset tunteet ja hyveet

Marraskuun 23. päivänä 1911

‘Abdu’l-Bahá sanoi:

Teidän kaikkien pitäisi olla erittäin onnellisia ja kiitollisia Jumalalle siitä suuresta etuoikeudesta, joka on tullut teidän osaksenne.

Tämä kokous on puhtaasti henkinen. Ylistys olkoon Jumalalle siitä, että sydämenne ovat kääntyneet Hänen puoleensa, että sielunne ovat kiintyneet Hänen valtakuntaansa, että teillä on henkistä pyrkimystä ja että ajatuksenne kohoavat tomun maailman yläpuolelle.

Te kuulutte puhtauden maailmaan ettekä tyydy viettämään elämääne kuten eläimet, kuluttaen päivänne syömisessä, juomisessa ja nukkumisessa. Te olette todellakin ihmisiä. Ajatuksenne ja pyrkimyksenne suuntautuvat inhimillisen täydellisyyden saavuttamiseen. Elätte tehdäkseen hyvää ja tuottaaksenne onnea toisille. Suurimpana toiveenne on lohduttaa surevia, vahvistaa heikkoja ja antaa toivoa epätoivoisille sieluille. Yötä päivää ajatuksenne suuntautuvat Valtakunnan puoleen ja sydämenne ovat täynnä Jumalan rakkautta.

Täten te ette tunne vastustusta, vastenmielisyyttä ettekä vihaa, sillä jokainen elävä olento on teille rakas ja te tavoittelette jokaisen parasta.

Nämä ovat täydellisiä inhimillisiä tunteita ja hyveitä. Ellei ihmisellä ole mitään näistä, hänen olisi parasta lakata olemasta. Jos lamppu on lakannut antamasta valoa, olisi parasta hävittää se. Ellei puu kannaa hedelmää, olisi parasta kaataa se, sillä se on vain rasituksena maalle.

On totisesti tuhatkertaisesti parempi ihmisen kuolla kuin jatkaa elämäänsä vailla hyveitä.

Meillä on silmät, joilla voimme nähdä, mutta ellemme silmiämme käytä, mitä hyötyä niistä on meille? Meillä on korvat, joilla voimme kuulla, mutta jos olemme kuuroja, miten ne hyödyttävät meitä?

Meillä on kieli, jolla voimme ylistää Jumalaa ja ilmoittaa hyvää sanomaa, mutta jos olemme mykkiä, kuinka hyödytön kielemme onkaan.

Kaikkirakastava Jumala loi ihmisen säteilemään jumalallista valoa ja valaisemaan maailmaa sanoillaan, teoillaan ja elämällään. Jos hänessä ei ole hyveitä, hän ei tule lainkaan eläintä paremmaksi, ja eläin vailla älyä on alhainen.

Taivaallinen Isä antoi ihmiselle älyn verrattoman lahjan, jotta ihmisestä tulisi henkinen valo, joka tunnetaan aineellisuuden pimeyden läpi ja tuo hyvyyttä ja totuutta maailmaan. Jos te vilpittömästi noudatatte Bahá'u'lláhin opetuksia, te tulette todellakin maailman valoksi, maailmanruumiin sieluksi, ihmiskunnalle lohdutukseksi ja avuksi ja koko maailmankaikkeuden pelastuksen lähteeksi. Yrittäkää tämän tähden koko sydämeštänne ja sielustanne seurata Siunatun täydellisyyden käskyjä ja olkaa vakuuttuneita siitä, että mikäli onnistutte elämään elämää, jonka Hän teille viitoittaa, iankaikkinen elämä ja taivaan valtakunnan ikuinen ilo tulevat teidän osaksenne, ja jokaisena elämänne päivänä teidän vahvistukseksenne lähetetään taivaallista ravintoa.

Sydämeštäni rukoilin, että jokainen teistä saavuttaisi tämän täydellisen ilon.

37. Ihmisten julma välinpitämättömyys muiden rotujen kärsimyksiä kohtaan

Marraskuun 24. päivänä 1911

‘Abdu’l-Bahá sanoi:

Minulle on juuri kerrottu, että tässä maassa on tapahtunut hirvittävä onnettomuus. Juna on pudonnut jokeen, ja ainakin kaksikymmentä ihmistä on saanut surmansa. Tästä asiasta keskustellaan tänään Ranskan parlamentissa, ja valtion rautateiden johtajaa pyydetään puhumaan. Häntä ristikuulustellaan rautateiden kuntoa koskevista kysymyksistä ja siinä, mikä onnettomuuden aiheutti, ja asiasta tulee syntymään kiivasta väittelyä. Minua suuresti ihmetyttää todeta, millaista mielenkiintoa ja kiihtymystä näiden kahdenkymmenen ihmisen kuolema on herättänyt kaikkialla maassa, vaikka samanaikaisesti suhtaudutaan täysin kylmästi ja välinpitämättömästi siihen, että tuhannet italialaiset, turkkilaiset ja arabit saavat surmansa Tripolissa. Tämän joukkoteurastuksen kauhut eivät ole hallitusta vähimmässäkään määrin järkyttäneet. Kuitenkin myös nämä onnettomat ovat ihmisiä.

Mistä syystä näitä kahtakymmentä ihmistä kohtaan tunnetaan niin suurta mielenkiintoa ja voimakasta myötätuntoa, kun taas viittä tuhatta kohtaan ei tunneta mitään? Kaikki he ovat ihmisiä, kaikki he ovat samaa ihmisperhettä. He vain ovat toisista maista ja toista ihmisrotua. Puolueettomia maita ei lainkaan liikuta, jos nämä ihmiset silvotaan. Tämä joukkoteurastus ei koske heitä. Kuinka epäoikeudenmukaista, kuinka julmaa tämä onkaan, kuinka täysin vailla hyvää ja todellista tunnetta. Näillä muidenkin maiden ihmisillä on lapset ja vaimot, äidit ja tyttäret, pienet pojat. Tällä hetkellä näissä maissa on tuskin ainoatakaan taloa, josta ei kuuluisi katkeraa itkua, tuskin löytyy yhtäkään kotia, jota sodan julma käsi ei olisi raastanut.

Voi! Joka puolella me näemme miten julma, ennakkoluuloinen ja epäoikeudenmukainen ihminen on, ja kuinka hitaasti hän oppii uskomaan Jumalaan ja noudattamaan Hänen käskyjään.

Jos nämä ihmiset rakastaisivat ja auttaisivat toisiaan, sen sijaan että he toisiaan innokkaasti miekoin ja tykein tuhoavat, kuinka paljon jalompaa tämä olisikaan. Kuinka paljon parempi olisikaan, jos he eläisivät kuin kyyhkyset rauhassa ja sovussa, sen sijaan että ovat kuin sudet, jotka repivät toisiaan kappaleiksi.

Miksi ihminen on niin kova sydämeltään? Se johtuu siitä, että hän ei vielä tunne Jumalaa. Jos hän tuntisi Jumalan, hän ei voisi toimia täysin Jumalan lakien vastaisesti. Jos hän olisi henkisesti valveutunut, tuollainen käyttäytyminen olisi hänelle mahdotonta. Jos Jumalan profeettojen käskyihin ja lakeihin olisi uskottu, jos ne olisi ymmärretty ja niitä olisi noudatettu, sodat eivät enää synkentäisi maapallon kasvoja.

Jos ihminen tuntisi edes oikeudenmukaisuuden alkeet, tällainen asiantila olisi mahdoton.

Tämän tähden sanon teille: rukoilkaa. Rukoilkaa ja kääntäkää kasvonne Jumalan puoleen, että Hän rajattomassa säälissään ja armossaan auttaisi ja opastaisi näitä harhaanjoutuneita. Rukoilkaa, että Hän soisi heille henkistä ymmärrystä ja ohjaisi heitä suvaitsevaisuuteen ja armeliaisuuteen, niin että heidän mielensä avautuisivat ja he saisivat henkisyyden lahjan. Silloin rauha ja rakkaus kulkisivat käsi kädessä halki kaikkien maiden, ja nämä köyhät ja onnettomat ihmiset saisivat rauhan.

Työskennelkäämme kaikki yötä päivää jouduttaaksemme parempien olosuhteiden aikaansaamista. Nämä hirvittävät tapahtumat ovat murtaneet sydämeni ja se itkee ääneen – kantautukoon tämä itku toisiinkin sydämiin.

Silloin sokeat saavat näkönsä, kuolleet herätetään eloon, ja oikeudenmukaisuus tulee hallitsemaan maan päällä.

Pyydän teitä jokaista kaikesta sydämestänne ja sielustanne rukoilemaan, että tämä saavutetaan.

38. Vähäinen lukumäärämme ei saa meitä masentaa

Marraskuun 25. päivänä 1911

Kun Kristus ilmestyi, Hän ilmaisi itsensä Jerusalemissa. Hän kutsui ihmisiä Jumalan valtakuntaan, Hän kutsui heitä iankaikkiseen elämään ja kehotti heitä saavuttamaan inhimilliset täydellisyydet. Tuo säteilevä tähti loisti johdatuksen valoa ja antoi lopuksi henkensä uhriksi ihmiskunnan edestä.

Koko siunatun elämänsä ajan Hän kärsi vainoa ja vaikeuksia, mutta kaikesta tästä huolimatta ihmiskunta oli Hänen vihollisensa.

He kielsivät Hänet, pilkkasivat Häntä, pahoinpitelivät Häntä ja kirosivat Hänet. Häntä ei kohdeltu niin kuin ihmistä, mutta tästä kaikesta huolimatta Hän kuitenkin oli säälin, äärimmäisen hyvyyden ja rakkauden ruumiillistuma.

Hän rakasti koko ihmiskuntaa, mutta he kohtelivat Häntä vihollisenaan eivätkä osanneet antaa Hänelle arvoa. He eivät pitäneet Hänen sanojaan minkään arvoisina eivätkä syttyneet Hänen rakkautensa liekistä.

Myöhemmin he tajusivat, kuka Hän oli – että Hän oli pyhä ja jumalallinen valo ja että Hänen sanoissaan oli iankaikkinen elämä.

Hänen sydämensä oli täynnä rakkautta koko maailmaa kohtaan, Hänen hyvyytensä oli tarkoitettu jokaiselle. Ja kun he alkoivat ymmärtää tämän, he katuivat – mutta Hänet oli jo ristiinnaulittu.

Vasta monta vuotta Hänen taivaaseenastumisensa jälkeen he tiesivät kuka Hän oli, mutta taivaaseenastumisensa aikana Hänellä oli vain muutamia opetuslapsia, vain verraten vähäinen joukko uskoi Hänen ohjeisiinsa ja seurasi Hänen lakejaan. Tietämättömät sanoivat: ”Kuka tämä ihminen on,

hänellä on vain muutama opetuslapsi.” Mutta ne, jotka tiesivät, sanoivat: ”Hän on aurinko, joka tulee loistamaan sekä idässä että lännessä, Hän on ilmaisija, joka antaa maailmalle elämän.”

Mitä ensimmäiset opetuslapset olivat nähneet, sen maailma käsitti vasta myöhemmin.

Älkää sen tähden tekään, jotka olette Euroopassa, masentuko, vaikka teitä onkin vain muutama ja vaikka ihmiset ajattelevat, ettei asianne ole lainkaan tärkeä. Jos kokouksiinne saapuu vain vähän väkeä, älkää lannistuko, ja jos teitä pilkataan ja vastustetaan, älkää murehtiko, sillä Kristuksen opetuslasten oli kestävä sama. Heitä pilkattiin ja vainottiin, kirottiin ja pahoinpideltiin, mutta loppujen lopuksi he olivat voitokkaita, ja heidän vihollistensa todettiin erehtyneen.

Jos historia toistuisi ja tämä sama kohtaisi teitä, älkää murehtiko, vaan riemuitkaa ja kiittäkää Jumalaa siitä, että teidät on kutsuttu kärsimään niin kuin menneiden aikojen pyhät kärsivät. Jos he teitä vastustavat, kohdelkaa heitä lempeästi; jos he ovat eri mieltä, olkaa uskossanne lujia; jos he hylkäävät teidät ja pakenevat teitä, etsikää heidät ja osoittakaa heille ystävällisyyttä. Älkää vahingoittako ketään, rukoilkaa kaikkien puolesta, yrittäkää saada valonne loistamaan maailmassa ja antakaa lippunne liehua taivaan korkeudessa. Jalon elämänne viehättävä tuoksu tulee kantautumaan kaikkialle. Sydämessänne sytytetty totuuden valo on loistava kaukaisellekin taivaanrannalle.

Maailman välinpitämättömyys ja pilkka eivät mitään merkitse, sen sijaan teidän elämällänne on mitä suurin merkitys.

Kaikki, jotka etsivät totuutta taivaallisesta valtakunnasta, loistavat kuin tähdet. He ovat kuin hedelmäpuut, jotka kantavat valiohedelmiä, kuin meret, jotka ovat täynnä kallisarvoisia helmiä.

Luottakaa vain Jumalan armoon ja levittäkää jumalallista totuutta.

39. ‘Abdu’l-Bahán sanoja Foyer De l’Ame-kirkossa Pariisissa

Marraskuun 26. päivänä 1911

Ne lämpimät sanat, joita minulle on osoitettu, ovat syvästi liikuttaneet minua, ja toivon, että todellinen rakkaus ja kiintymys päivä päivältä kasvavat keskuudessamme. Jumala on säättänyt, että rakkaus vaikuttaa elävänä voimana maailmassa. Ja te kaikki tiedätte, miten riemumielin puhun rakkaudesta.

Kaikkina aikoina Jumala on lähettänyt profeettansa maailmaan palvelemaan totuuden asiaa. Mooses toi totuuden lain, ja kaikki Israelin profeetat Hänen jälkeensä yrittivät sitä levittää.

Kun Jeesus tuli, Hän sytytti totuuden liekehtivän soihdun ja kantoi sitä korkealla, jotta se valaisisi koko maailman. Hänen jälkeensä tulivat Hänen valitut apostolinsa, ja he vaelsivat kauas eri maihin vieden Mestarinsa opetusten valoa pimeään maailmaan, lähettäen vuorostaan nuo opetukset eteenpäin.

Sitten tuli Muhammed, joka omana aikanaan ja omalla tavallaan levitti totuuden tuntemusta villin kansanheimon keskuuteen. Tämä on aina ollut Jumalan valittujen tehtävä.

Niinpä kun Bahá'u'lláh viimein ilmaantui Persiassa, oli Hänenkin palava toiveensa sytyttää jälleen kaikissa maissa totuuden himmenevä valo. Kaikki Jumalan pyhät ovat koko sielustaan ja sydäimestään yrittäneet levittää rakkauden ja ykseyden valoa kaikkialle maailmaan, jotta aineellisuuden pimeys häviäisi ja henkisyys valo saisi loistaa ihmislasten keskuudessa. Silloin viha, panettelu ja murhaaminen häviäisivät, ja niiden sijasta vallitsisivat rakkaus, ykseys ja rauha.

Kaikki Jumalan ilmaiset ovat tulleet samassa tarkoituksessa ja kaikki he ovat koettaneet johdattaa ihmisiä hyveen poluille. Kuitenkin me, heidän palvelijansa, yhä väittelemme keskenämme. Miksi on näin? Miksi me emme rakasta toisiamme emmekä elä sovussa?

Tämä johtuu siitä, että olemme sulkeneet silmämme kaikkien uskontojen perusperiaatteelle: että Jumala on yksi, että hän on meidän kaikkien Isä, että Hän on upottanut meidät kaikki armonsa valtamereen ja on huolehtivassa rakkaudessaan suojellut ja varjellut meitä.

Totuuden kirkas aurinko loistaa kaikille samalla tavalla, jumalallisen armon vedet ympäröivät jokaisen ja jumalallinen suosio tulee kaikkien Hänen lastensa osaksi.

Tämä rakastava Jumala tahtoo rauhaa kaikille luoduilleen. Mistä syystä he siis käyttävät aikansa sotimiseen?

Hän rakastaa ja varjelee kaikkia lapsiaan. Minkä tähden he unohtavat Hänet?

Hän osoittaa meille kaikille isällistä huolenpitoaan. Miksi me hylkäämme veljemme?

Kun me siis ymmärrämme, kuinka Jumala rakastaa meitä ja huolehtii meistä, meidän epäilemättä tulisi toimia elämässämme siten, että me tulisimme enemmän Hänen kaltaisikseen.

Jumala on meidät kaikki luonut, joka ainoan meistä. Miksi me toimimme vastoin Hänen toivomuksiaan, vaikka olemme kaikki Hänen lapsiaan ja rakastamme samaa Isää? Kaikki nämä erimielisyydet, joita joka puolella näemme, nämä väittelyt ja ristiriidat, aiheutuvat siitä, että ihmiset takertuvat muotoihin ja ulkonaisiin menoihin ja unohtavat yksinkertaisen perustotuuden. Uskontojen ulkonaiset muodot ovat erilaiset ja aiheuttavat väittelyjä ja vihamielisyyttä. Todellisuus sitä vastoin on aina sama ja aina yksi. Todellisuus on totuus, ja totuus on jakamaton. Totuus on Jumalan johdatusta, se on maailman valo, se on rakkaus, se on armo. Nämä totuuden ominaisuudet ovat myös inhimillisiä hyveitä, joihin Pyhä Henki innoittaa.

Pysykäämme kaikki lujina totuudessa. Silloin me olemme todella vapaat.

Se päivä lähestyy, jolloin kaikki maailman uskonnot yhdistyvät, sillä periaatteessa ne kaikki ovat jo nyt yksi. Niiden hajaannukseen ei ole mitään syytä, sillä vain ulkonaiset muodot erottavat ne toisistaan. Ihmislasten keskuudessa jotkut sielut kärsivät tietämättömyydestä, rientäkäämme heitä

opettamaan. Jotkut ovat kuin lapset, jotka tarvitsevat huolenpitoa ja kasvatusta kunnes varttuvat aikuisiksi. Jotkut ovat sairaita, heille meidän täytyy viedä jumalallista parannusta.

Olivatpa he tietämättömiä, lapsellisia tai sairaita, heitä on rakastettava ja autettava eikä hyljeksittävä heidän epätäydellisyytensä vuoksi.

Uskonnon oppineiden tehtävänä oli tuoda kansoille henkistä parannusta ja aikaansaada ykseys kansakuntien keskuudessa. Jos heistä tulee eripuraisuuden aiheuttajia, on parempi, ettei heitä lainkaan ole. Lääke annetaan tautia parantamaan, mutta jos se vain pahentaa tautia, on parempi olla sitä käyttämättä. Jos uskonto on pelkästään eripuraisuuden aiheuttaja, on parempi, ettei sitä ole.

Kaikki Jumalan maailmaan lähettämät jumalalliset Ilmaisijat olisivat kestäneet hirvittävät vaikeutensa ja kärsimyksensä pelkästään sen toivonkin tähden, että saisivat levittää totuutta, ykseyttä ja sopusointua ihmisten keskuuteen. Kristus kesti elämässään surua, tuskaa ja murhetta voidakseen antaa maailmalle täydellisen esimerkin rakkaudesta, mutta tästä huolimatta me jatkuvasti käyttäydymme aivan päinvastaisessa hengessä toinen toistamme kohtaan.

Rakkaus on Jumalan ihmiselle antaman tavoitteen perusta, ja Hän on käskennyt meidän rakastaa toinen toistamme niin kuin Hän meitä rakastaa. Kaikki ne erimielisyydet ja väittelyt, joita kaikkialla kuulemme, ovat omiaan lisäämään aineellisuutta.

Suurin osa maailmaa on vajonnut aineellisuuteen eikä Pyhän Hengen siunauksista välitetä. Todellista henkisyttä on vähän, ja maailmassa tapahtuva edistys on enimmäkseen aineellista. Ihmiset ovat muuttumassa kuolevien eläinten kaltaisiksi, sillä me tiedämme, ettei eläimillä ole henkistä ymmärrystä, ne eivät käänny Jumalan puoleen, niillä ei ole uskontoa. Nämä kuuluvat yksistään ihmiselle, ja jos ne häneltä puuttuvat, hän on luonnon vanki eikä vähääkään eläintä parempi.

Kuinka ihmistä voi tyydyttää pelkkä eläimellinen olemassaolo, kun Jumala on tehnyt hänestä niin ylenvän olennon? Koko luomakunta on sidottu luonnonlakeihin, mutta ihminen on pystynyt voittamaan nämä lait. Aurinko, voimastaan ja loistostaan huolimatta, on sidottu luonnonlakeihin eikä voi poiketa radaltaan hiuskarvankaan vertaa. Suuri ja mahtava valtameri on voimaton muuttamaan vesiensä vuoksea ja luodetta. Mikään ei voi vastustaa luonnonlakeja paitsi ihminen.

Mutta ihmiselle Jumala on antanut sellaisen ihmeellisen voiman, että hän voi ohjata ja hallita luontoa ja voittaa sen.

Luonnonlain mukaisesti ihminen kävelee maankamaralla, mutta hänpä valmistaakin aluksia ja lentää ilmassa. Hänet on luotu elämään kuivalla maalla, mutta hän kulkee merellä ja matkustaa meren syvyyksissä.

Hän on oppinut hallitsemaan sähkövoiman ja hän käsittelee sitä tahtonsa mukaan ja vangitsee sen lamppuun. Ihmisääni on tarkoitettu kantautumaan vain lyhyille etäisyyksille, mutta ihmisen kyvyt ovat sellaiset, että hän on rakentanut laitteita, joiden avulla hän voi puhua idästä länteen. Kaikki nämä esimerkit osoittavat, miten ihminen pystyy hallitsemaan luontoa ja miten hän ikään kuin

vääntää miekan luonnon kädestä ja käyttää sitä luontoa itseään vastaan. Kun näemme, että ihminen on luotu luonnon herraksi, kuinka mieletöntä hänen onkaan muuttua luonnon orjaksi. Miten tietämätöntä ja typerää onkaan palvoa ja jumaloida luontoa, kun Jumala hyvydessään on tehnyt meidät luonnon herroiksi. Jumalan voima on kaikkien nähtävissä. Kuitenkin ihmiset sulkevat silmänsä eivätkä näe sitä. Totuuden aurinko loistaa kaikessa kirkkaudessaan, mutta ihminen, joka pitää silmänsä lujasti suljeittuina, ei voi nähdä Hänen loistoaan. Harras rukoukseni Jumalalle on, että te kaikki saisitte Hänen armonsa ja laupeutensa avulla liittyä yhteen ja että rajaton ilo täyttäisi teidät.

Pyydän teitä kaikkia, jokaista teistä, liittämään rukouksenne minun rukouksiini anoen, että sota ja verenvuodatus loppuisivat ja että rakkaus, ystävyys, rauha ja ykseys vallitsisivat maailmassa.

Näemme, kuinka veri on kautta aikakausien tahrannut maanpinnan. Mutta nyt suuremman valon säde on tullut, ihmisen äly on suurempi, henkisyys alkaa kasvaa, ja aivan varmasti koittaa aika, jolloin maailman uskonnot ovat rauhassa keskenään. Unohtakaamme eripuraiset väittelyt ulkonaisista muodoista ja liittykäämme yhteen edistääksemme ykseyden jumalallista asiaa, kunnes koko ihmiskunta tietää olevansa yhtä perhettä, jota liittää yhteen rakkaus.

40. Teosofisessa seurassa Pariisissa

Pariisiin saapumisestani lähtien olen kuullut Teosofisesta Seurasta, ja tiedän, että sen jäsenet ovat arvossapidettyjä ja kunnioitettuja ihmisiä. Te olette älykkäitä ja ajattelevia ihmisiä, teillä on henkisiä ihanteita, ja minulle on suuri ilo olla teidän keskuudessanne.

Kiittäkäämme Jumalaa, joka on tuonut meidät yhteen tänä iltana. Yhdessäolomme ilahduttaa minua suuresti, sillä näen, että te olette totuuden etsijöitä. Teitä eivät sido ennakkoluulojen kahleet, ja teidän suurimpana toiveenanne on tuntee totuus. Totuutta voidaan verrata aurinkoon. Aurinko on loistava taivaankappale, joka hajottaa kaikki varjot. Samalla tavoin totuus hajottaa kuvitelmiemme varjot. Samoin kuin aurinko antaa elämän ihmisen ruumiille, samoin totuus antaa elämän hänen sielulleen. Totuus on aurinko, joka nousee taivaanrannan eri kohdista.

Toisinaan aurinko nousee taivaanrannan keskikohdasta, kesällä se nousee kauempaa pohjoisesta, talvella kauempaa etelästä. Mutta aina se on sama aurinko, kuinka erilaiset sen nousukohdat lienevätkin.

Samoin totuus on yksi, vaikkain sen ilmaukset voivat olla hyvin erilaiset. Toisilla on silmät ja he näkevät. He palvovat aurinkoa, välittämättä lainkaan, mistä taivaanrannan kohdasta se nousee. Ja kun aurinko on siirtynyt talvitaivaalta noustakseen kesätaivaalle, he tietävät, miten sen jälleen löytävät. On toisia, jotka palvovat vain sitä kohtaa, mistä aurinko nousi, ja kun se kirkkaudessaan nousee toisesta kohdasta, he viipyvät mietteissään sen edellisen nousukohdan edessä. Voi, nämä ihmiset jäävät vaille auringon siunauksia. Ne, jotka todella palvovat itseään aurinkoa, tuntevat sen, mistä kohdasta se sitten nouseekin, ja kääntävät heti kasvonsa sen säteilyä kohti.

Meidän on palvottava itse aurinkoa eikä vain sen nousupaikkaa. Samalla tavoin ihmiset, joilla on valaistu sydän, palvovat totuutta, mille tahansa taivaanrannalle se ilmestyykin. He eivät ole sidotut henkilöön vaan seuraavat totuutta ja pystyvät sen tuntemaan, mistä tahansa se tuleeekin. Tämä sama totuus auttaa ihmiskuntaa kehittymään ja antaa elämän kaikille luoduille, sillä se on elämän puu.

Opetuksissaan Bahá'u'lláh selittää totuuden, ja tahdon siitä teille lyhyesti puhua, sillä näen, että te pystytte ymmärtämään.

Bahá'u'lláhin ensimmäinen periaate on:

Totuuden etsiminen

Ihmisen täytyy vapautua kaikesta ennakkoluulosta ja oman kuvittelunsa tuloksista pystyäkseen etsimään totuutta esteettömästi. Totuus on sama kaikissa uskonnoissa, ja sen avulla voidaan maailmassa toteuttaa ykseys.

Kaikilla kansoilla on yhteinen perususko. Koska totuus on yksi, ei sitä voida jakaa, ja ne erot, joita näyttää esiintyvän kansojen kesken, ovat vain seurausta kiintymyksestä ennakkoluuloihin. Jos ihmiset ottaisivat selvää totuudesta, he huomaisivat olevansa yksimielisiä.

Bahá'u'lláhin toinen periaate on:

Ihmiskunnan ykseys

Kaikkirakastava ainoa Jumala lahjoittaa jumalallista armoaan ja suosiotaan koko ihmiskunnalle, kaikki ovat Kaikkein Korkeimman palvelijoita, ja Hänen hyvyytensä, armonsa ja rakastava laupeutensa annetaan kaikille Hänen luoduilleen. Ihmiskunnan kunnia on joka ainoan perintöosa.

Kaikki ihmiset ovat saman puun lehtiä ja hedelmiä, he ovat kaikki oksia Aatamin puusta, kaikilla heillä on sama alkuperä. Sama sade on langennut kaikille, sama lämmin aurinko saa heidät kasvamaan, sama tuulenhenki virvoittaa heitä kaikkia. Ainoat eroavuudet, jotka ovat olemassa ja jotka erottavat heidät toisistaan, ovat nämä: on lapsia, jotka tarvitsevat ohjausta; tietämättömiä, joita on opetettava; sairaita, jotka on hoidettava ja parannettava. Niinpä minä sanon, että koko ihmiskuntaa ympäröi Jumalan armo ja suosio. Kuten pyhät kirjoitukset sanovat: kaikki ovat Jumalan edessä samanarvoisia. Hän ei katso henkilöön.

Bahá'u'lláhin kolmas periaate on:

Uskonnon pitäisi olla rakkauden ja kiintymyksen aikaansaaja

Uskonnon pitäisi yhdistää kaikki sydämet ja hävittää sodat ja riidat maan päältä, synnyttää henkisyttä ja antaa jokaiseen sydämeen elämää ja valoa. Jos uskonnosta tulee vastenmielisyyden, vihan ja eripuraisuuden aiheuttaja, olisi parempi olla ilman sitä, ja eroaminen sellaisesta uskonnosta olisi todella hurskas teko. Sillä on selvää, että lääkkeen tarkoitus on parantaa. Mutta jos lääke vain pahentaa sairautta, olisi parempi olla sitä antamatta. Uskonto, joka ei synnytä rakkautta ja ykseyttä,

ei ole uskonto. Kaikki pyhät profeetat olivat ikään kuin sielun lääkäreitä. He antoivat hoito-ohjeita ihmiskunnan parantamiseksi. Sen tähden mikään lääke, mikä aiheuttaa sairautta, ei tule ylhäisimmältä ja korkeimmalta lääkäriltä.

Bahá'u'lláhin neljäs periaate on:

Uskonnon ja tieteen välinen sopusointu

Voimme pitää tiedettä yhtenä siipenä ja uskontoa toisena. Lintu tarvitsee kaksi siipeä lentääkseen, yhdestä siivestä ei olisi mitään hyötyä. Uskonto, joka on ristiriidassa tieteen kanssa tai vastustaa sitä, on pelkkää tietämättömyyttä, sillä tietämättömyys on tietämisen vastakohta.

Uskonto, joka sisältää pelkästään ennakkoluuloisia rituaaleja ja seremonioita, ei ole totuus. Pyrkikäämme vilpittömästi auttamaan uskonnon ja tieteen yhdistymistä.

Muhammedin vävy 'Ali sanoi. "Se mikä on sopusoinnussa tieteen kanssa, on sopusoinnussa myös uskonnon kanssa." Mitä ihmisjärki ei voi ymmärtää, sitä uskonnon ei pitäisi hyväksyä. Uskonto ja tiede kulkevat käsi kädessä, ja uskonto, joka on tieteen vastaista, ei ole totuus.

Bahá'u'lláhin viides periaate on:

Uskontojen, rotujen ja poliittisten ryhmittymien ennakkoluulot tuhoavan ihmiskunnan perustan

Kaikki eripuraisuudet maailmassa, viha, sota ja verenvuodatus, aiheutuvat jostakin edellä mainitusta ennakkoluulosta.

Koko maailmaa on pidettävä yhtenä maana, kaikkia kansakuntia yhtenä kansakuntana, kaikkia ihmisiä samaan rotuun kuuluvina. Uskonnot, rodut ja kansakunnat ovat vain ihmisen tekemiä jaotteluja ja ovat vain hänen käsityksensä mukaan välttämättömät. Jumalan edessä ei ole persialaisia, arabialaisia, ranskalaisia eikä englantilaisia. Jumala on Jumala kaikille, ja Hänelle koko luomakunta on samanarvoinen. Meidän on toteltava Jumalaa ja pyrittävä seuraamaan Häntä luopuen kaikista ennakkoluuloistamme ja toteuttaen rauhan maan päällä.

Bahá'u'lláhin kuudes periaate on:

Yhtäläiset olemassaolon mahdollisuudet

Jokaisella ihmisellä on oikeus elää, hänellä on oikeus lepoon ja tietynlaiseen hyvinvointiin. Jos rikas mies voi elää palatsissaan ylellisyyden ja mitä suurimman mukavuuden ympäröimänä, pitäisi köyhän miehen pystyä saamaan elämän välttämättömät tarpeet. Kukaan ei saisi kuolla nälkään. Jokaisella pitäisi olla riittävästi vaatetta. Toinen ihminen ei saisi elää yltäkylläisyydessä silloin, kun toisella ei ole minkäänlaista olemassaolon mahdollisuutta.

Yrittäkäämme kaikella tarmollamme luoda onnellisemmat olosuhteet, niin ettei yhdenkään sielun tarvitse elää puutteessa.

Bahá'u'lláhin seitsemäs periaate on:

Ihmisten yhdenvertaisuus – yhdenvertaisuus lain edessä

Lain täytyy hallita eikä yksilön. Täten maailmasta tulee kauneuden tyyssija, ja todellinen veljeys toteutetaan. Kun ihmiset ovat saavuttaneet yhteisen vastuunalaisuuden tunteen, he ovat löytäneet totuuden.

Bahá'u'lláhin kahdeksas periaate on:

Yleismaailmallinen rauha

Jokaisen kansakunnan kansat ja hallitukset tulevat valitsemaan korkeimman tuomioistuimen, johon jokaisen maan ja hallituksen jäseniä kokoontuu yksimielisyydessä. Kaikki kiistat tuodaan tämän tuomioistuimen ratkaistavaksi, sodan estämisen ollessa sen tehtävänä.

Bahá'u'lláhin yhdeksäs periaate on:

Uskonnon ei pitäisi puuttua poliittisiin kysymyksiin

Uskonto käsittelee hengen asioita, politiikka taas tämän maailman asioita. Uskonnon tulee työskennellä ajatuksen maailmassa, kun taas politiikan maailma on ulkonaisten olosuhteiden maailma.

Papiston tehtävänä on kasvattaa ihmisiä, opastaa heitä, antaa heille hyviä neuvoja ja opetuksia, niin että he voivat kehittyä henkisesti. Poliittisten kysymysten kanssa heillä ei ole mitään tekemistä.

Bahá'u'lláhin kymmenes periaate on:

Naisten kasvattaminen ja kouluttaminen

Maan päällä naisilla on samat oikeudet kuin miehillä. Uskonnessa ja yhteiskunnassa he ovat erittäin tärkeä tekijä. Niin kauan kuin naisia estetään saavuttamasta korkeimpia mahdollisuuksiaan, niin kauan eivät miehet pysty saavuttamaan sitä suuruutta, mikä heille on mahdollinen.

Bahá'u'lláhin yhdestoista periaate on:

Ainoastaan pyhän hengen voiman avulla saavutetaan henkistä kehitystä

Ainoastaan Pyhän Hengen henkäyksen avulla voi tapahtua henkistä kehitystä. Aineellinen maailma saattaa kehittyä kuinka paljon tahansa, se voi koristautua kuinka loistavaksi tahansa, mutta se ei koskaan voi olla muuta kuin kuollut ruumis, ellei siinä ole sielua, sillä sielu antaa ruumiille elämän. Ruumiilla yksinään ei ole mitään todellista merkitystä. Jos aineellinen ruumis jäisi vaille Pyhän Hengen siunauksia, se olisi eloton.

Tässä ovat hyvin lyhyesti selitettyinä muutamat Bahá'u'lláhin periaatteista.

Lyhyesti sanoen: meidän kaikkien tulee olla totuuden rakastajia. Etsikäämme totuutta joka hetki ja joka maasta pitäen huolta siitä, ettemme milloinkaan kiinny henkilöihin. Nähkäämme valo siellä, missä se loistaa, ja annettakoon meille kyky tuntea totuuden valo täysin riippumatta siitä, mistä se nousee. Hengittäkäämme ruusun tuoksua, joka leviää ruusua ympäröivien piikkien keskeltä. Juokaamme raikasta vettä jokaisesta puhtaasta lähteestä.

Siitä lähtien kun tulin Pariisiin, olen tuntenut suurta iloa tavatessani sellaisia pariisilaisia kuin te, sillä, Jumalalle kiitos, te olette älykkäitä ja ennakkoluulottomia ja te haluatte tuntea totuuden. Teidän sydämissänne on rakkautta ihmiskuntaa kohtaan, ja niin paljon kuin suinkin pystytte, te ponnistette tehäkseenne rakkauden tekoja ja saadaksenne aikaan ykseyden. Nimenomaan tätä Bahá'u'lláh toivoi.

Tämän tähden minä olen hyvin onnellinen ollessani teidän kanssanne, ja rukoilen teidän puolestanne, että saisitte vastaanottaa Jumalan siunauksia ja levittää henkisyttä kaikkialle tässä maassa.

Teillä on jo suurenmoinen aineellinen sivistys, ja samoin on henkinen sivistys tuleva teidän osaksenne.

Herra Bleck kiitti 'Abdu'l-Baháta, joka vastasi:

”Olen erittäin kiitollinen Teille niistä ystävällisistä ajatuksista, jotka juuri olette ilmaissut. Toivon, että nämä kaksi liikettä ennen pitkää leviävät kaikkialle maailmaan. Silloin ihmiskunnan ykseys on pystyttänyt katoksensa maailman keskukseen.”

41. Ensimmäinen periaate: totuuden etsiminen

Avenue de Camoens 4, Pariisi

Marraskuun 10. päivänä 1911

Bahá'u'lláhin opetusten ensimmäinen periaate on totuuden etsiminen.

Onnistuakseen totuuden etsimisessä ihmisen täytyy ensimmäiseksi sulkea silmänsä kaikille menneisyyden perinteellisille uskomuksille.

Juutalaisilla on perinteellisiä uskomuksia, buddhalaiset ja zarathustralaiset eivät ole niistä vapaat, eivät myöskään kristityt. Vähitellen kaikki uskonnot ovat joutuneet perinteiden ja dogmien kahleisiin.

Kukin uskonto pitää itseään ainoana totuuden vartijana ja ajattelee, että jokainen muu uskonto koostuu erheistä. Se yksin on oikeassa, kaikki muut ovat väärässä. Juutalaiset uskovat, että ainoastaan heillä on totuus, ja tuomitsevat kaikki muut uskonnot. Kristityt vakuuttavat, että heidän uskontonsa on ainoa oikea uskonto ja että kaikki muut ovat väärä. Samoin buddhalaiset ja muhamettilaiset.

Kaikki he ovat rajoittuneita. Jos kaikki tuomitsevat toisensa, mistä voimme etsiä totuutta? Koska kaikki ovat toistensa kanssa ristiriidassa, ne eivät kaikki voi olla oikeita. Jos jokainen uskoo, että nimenomaan hänen oma uskontonsa on ainoa oikea uskonto, hän sulkee silmänsä toisissa olevalle totuudelle. Jos esimerkiksi juutalainen on sidottu Israelin uskonnon ulkonaisiin muotoihin, hän ei suostu huomaamaan, että missään muussa uskonnossa voi olla totuutta. Sen täytyy kokonaan sisältyä hänen omaan uskontoonsa.

Tästä syystä meidän tulisi irrottautua uskonnon ulkonaisista muodoista ja tavoista. Meidän täytyy tajuta, että nämä muodot ja tavat, kuinka kauniita ne lienevätkin, ovat vain vaatteita, jotka peittävät jumalallisen totuuden lämpimän sydämen ja elävät jäsenet. Meidän on hylättävä perinteelliset ennakkoluulot onnistuaksemme löytämään totuuden kaikkien uskontojen ytimeistä. Jos zarathustralainen uskoo, että aurinko on Jumala, kuinka hän silloin voi liittyä yhteen muiden uskontojen kanssa? Kuinka voivat epäjumalanpalvojat, niin kauan kuin he uskovat monenlaisiin epäjumaliinsa, ymmärtää Jumalan ykseyden?

On siis selvää, että edistyäksemme totuuden etsinnässä meidän on hylättävä taikausko. Jos kaikki etsijät seuraisivat tätä periaatetta, he saisivat selkeän näkemyksen totuudesta.

Jos viisi ihmistä kokoontuu yhdessä etsimään totuutta, heidän on aloitettava siitä, että he vapautuvat kaikista omista erikoisolosuhteistaan ja luopuvat kaikista ennakolta omaksutuista ajatuksista. Löytääksemme totuuden meidän on luovuttava ennakkoluuloistamme, omista mitättömistä käsityksistämme. Avoin ja vastaanottavainen mieli on välttämätön. Jos maljamme on täynnä itseämme, siinä ei ole lainkaan tilaa elämänvedelle. Se että kuvittelemme itse olevamme oikeassa ja kaikkien muiden väärässä, on suurin kaikista esteistä kohti ykseyttä, ja ykseys on välttämätön totuuden saavuttamiseksi, sillä totuus on yksi.

Sen vuoksi on ehdottoman välttämätöntä, että hylkäämme omat erityiset ennakkoluulomme ja uskomuksemme, jos vakavasti tahdomme etsiä totuutta. Ellemme mielessämme tee selväksi eroa dogmin, uskomuksen ja ennakkoluulon välillä toisaalta ja totuuden toisaalta, emme voi onnistua. Kun vakavasti etsimme jotakin, etsimme sitä kaikkialta. Tätä periaatetta meidän on noudatettava etsiessämme totuutta.

Tiede on hyväksyttävä. Mikään totuus ei voi olla ristiriidassa toisen totuuden kanssa. Valo on hyvä, missä lampussa se palaneekin. Ruusu on kaunis, missä puutarhassa se kukkineekin. Tähdellä on sama kirkkaus, loistaa se idästä tai lännestä. Olkaa vapaat ennakkoluuloista, silloin rakastatte Totuuden aurinkoa, miltä taivaanrannan kohdalta se sitten nouseekin. Ymmärrätte, että jos totuuden jumalallinen valo loisti Jeesuksessa Kristuksessa, se myös loisti Mooseksessa ja Buddhassa. Vilpitön etsijä päättyy tähän totuuteen. Tätä tarkoitetaan ”totuuden etsimisellä”.

Totuuden etsiminen merkitsee myös, että meidän on oltava valmiit luopumaan kaikesta, minkä olemme aikaisemmin oppineet, kaikesta mikä voisi estää kulkuamme totuuden tiellä. Emme saa pelätä kasvatuksemme aloittamista aivan alusta, jos niin on välttämätöntä. Emme saa antaa rakkautemme mitään uskontoa tai henkilöä kohtaan sokaista silmämme, niin että joudumme

taikauskon kahleisiin. Sitten kun olemme päässeet irti kaikista näistä kahleista ja etsimme vapautunein mielin, pystymme saavuttamaan päämäärämme.

”Etsikää totuutta, totuus tekee teidät vapaiksi.” Siten me näemme totuuden kaikissa uskonnoissa, sillä totuutta on kaikissa ja totuus on yksi.

42. Toinen periaate: ihmiskunnan ykseys

Marraskuun 11. päivänä 1911

Eilen puhuin Bahá'u'lláhin opetusten ensimmäisestä periaatteesta, 'totuuden etsimisestä', siitä kuinka ihmisen on välttämätöntä luopua kaikenlaisesta taikauskosta ja jokaisesta perimätiedosta, joka voisi sokaista hänen silmänsä kaikissa uskonnoissa olevalle totuudelle. Hän ei saa, yhtä uskonnonmuotoa rakastaessaan ja siitä kiinni pitäessään, halveksia kaikkia muita uskontoja. On välttämätöntä, että hän etsii totuutta kaikista uskonnoista. Ja jos hän etsii vakavasti, hän varmastikin onnistuu.

Ensimmäinen huomio, jonka teemme 'etsiessämme totuutta', johdattaa meidät toiseen periaatteeseen, joka on 'ihmiskunnan ykseys'. Kaikki ihmiset ovat saman Jumalan palvelijoita. Sama Jumala hallitsee kaikkia maailman kansoja ja Hän iloitsee kaikista lapsistaan. Kaikki ihmiset ovat samaa perhettä; ihmisyyys kruunaa jokaisen ihmisen pään.

Luojan edessä kaikki Hänen lapsensa ovat yhdenvertaisia. Hänen hyvyytensä kohdistuu kaikkiin. Hän ei suosi tätä tai tuota kansakuntaa vaan kaikki yhtäläisesti ovat Hänen luotujaan. Koska näin on, miksi meidän pitäisi tehdä jaotteluja ja erottaa rotu toisesta rodusta? Miksi meidän pitäisi luoda taikauskon ja perinteiden aitauksia ja täten aiheuttaa ihmisten keskuudessa eripuraisuutta ja vihaa?

Ainoat erot ihmisperheen jäsenten välillä ovat aste-erot. Toiset ovat kuin tietämättömiä lapsia, heitä on kasvatettava, kunnes he saavuttavat kypsyden. Toiset ovat kuin sairaita, heitä on kohdeltava hellästi ja huolehtivasti. Kukaan ei ole paha tai ilkeä. Me emme saa tuntea vastenmielisyyttä näitä lapsiraukkoja kohtaan. Meidän on kohdeltava heitä erittäin ystävällisesti, opettaen tietämättömiä ja hellästi hoivaten sairaita.

Miettikäähän: ykseys on välttämätön olemassaololle. Rakkaus on itse elämän aiheuttaja. Toisaalta taas erottautuminen aiheuttaa kuoleman. Aineellisen luomakunnan maailmassa esimerkiksi kaiken elämä riippuu ykseydestä. Aineosasia, jotka muodostavat puun, mineraalin tai kiven, pitää koossa vetovoiman laki. Jos tämä laki lakkaisi hetkeksikin vaikuttamasta, aineosaset eivät pysyisi kiinni toisissaan vaan irtautuisivat, ja esine lakkaisi olemasta tuossa nimenomaisessa muodossa. Vetovoiman laki on liittänyt yhteen joitakin aineosasia tällaiseksi kauniiksi kukaksi, mutta kun vetovoima häviää tästä keskuksesta, kukka hajoaa ja lakkaa kukkana olemasta.

Samoin on suuren ihmiskuntaruumiin laita. Suurenmoinen vetovoima, sopusoinnun ja ykseyden laki pitää koossa tätä ihmeellistä luomakuntaa.

Mikä koskee kokonaisuutta, koskee myös osia. Olkoonpa kysymyksessä kukka tai ihmisruumis, kun siitä poistetaan vetovoiman aiheuttava tekijä, kukka tai ihminen kuolee. Tästä syystä on selvää, että vetovoima, sopusointu, ykseys ja rakkaus aiheuttavat elämää, kun taas vastenmielisyyys, eripuraisuus, viha ja erottautuminen tuovat kuolemaa.

Olemme todenneet, että se mikä tuo hajaannusta olemassaolon maailmaan, aiheuttaa kuolemaa. Samalla tavoin tämä sama laki vaikuttaa hengen maailmassa.

Sen vuoksi jokaisen ainoan Jumalan palvelijan pitäisi olla kuuliainen rakkauden laille ja välttää kaikkea vihaa, eripuraisuutta ja epäsopua. Tarkastellessamme luontoa huomaamme, että lauhkeammat eläimet ryhmittyvät yhteen laumoiksi ja parviksi, kun taas villit, kesyttömät eläimet, sellaiset kuin leijona, tiikeri ja susi, elävät erämaissa etäällä sivistyksestä. Kaksi sutta tai kaksi leijonaa saattaa elää ystävinä yhdessä, mutta tuhatkin lammasta voi oleskella samassa lammastarhassa ja suuri peurajoukko voi muodostaa yhden lauman. Kaksi kotkaa voi asua samalla alueella, mutta tuhat kyyhkystä voi kerääntyä samaan asuinpaikkaan.

Ihmisen pitäisi kuulua vähintäänkin lauhkeiden eläinten joukkoon. Mutta kun hänestä tulee julma, hän on julmempi ja ilkeämpi kuin eläinkunnan villeimmät eläimet.

Nyt Bahá'u'lláh on julistanut ”ihmiskunnan ykseyden”. Kaikki kansat ja kansakunnat ovat yhtä perhettä, yhden Isän lapsia, ja heidän pitäisi olla toisilleen veljiä ja sisaria. Toivon, että yritätte elämässänne toteuttaa ja levittää tätä opetusta.

Bahá'u'lláh sanoi, että meidän tulisi rakastaa myös vihollisiamme ja kohdella heitä kuin ystäviä. Jos kaikki ihmiset noudattaisivat tätä periaatetta, ihmisten sydämissä vallitsisi mitä suurin ykseys ja ymmärtämys.

43. Kolmas periaate: uskonnon pitäisi olla rakkauden ja kiintymyksen aikaansaaja

(Monissa niistä esitelmistä, joiden muistiinpanot tässä kirjassa esitetään, samoin kuin useiden muiden periaatteiden selityksissä, on paljon korostettu sitä, että ”uskonnon pitäisi olla rakkauden ja kiintymyksen aikaansaaja”.)

44. Neljäs periaate: uskonnon ja tieteen välisen yhteyden hyväksyminen

Avenue de Camoens 4, Pariisi

Marraskuun 12. päivänä 1911

‘Abdu’l-Bahá sanoi:

Olen puhunut teille joistakin Bahá’u’lláhin periaatteista: totuuden etsimisestä ja ihmiskunnan ykseydestä. Selitän nyt neljättä periaatetta, uskonnon ja tieteen välisen yhteyden hyväksymistä.

Ei ole minkäänlaista ristiriitaa todellisen uskonnon ja tieteen välillä. Kun uskonto vastustaa tiedettä, siitä tulee pelkkää taikauskoa; se mikä on tiedon vastaista, on tietämättömyyttä.

Kuinka ihminen voi uskoa todeksi, minkä tiede on todistanut mahdottomaksi? Jos hän uskoo vastoin järkeään, se on pikemminkin tietämätöntä taikauskoa kuin uskoa. Kaikkien uskontojen todelliset periaatteet ovat sopuossuussa tieteen opetusten kanssa.

Ajatus Jumalan ykseydestä on johdonmukainen eikä ole vastakkainen niille päätelmille, joihin tiede on tullut.

Kaikki uskonnot opettavat, että meidän on tehtävä hyvää, että meidän on oltava jalomielisiä, vilpittömiä, totuudellisia, lainkuuliaisia ja uskollisia. Kaikki tämä on järkevää, ja johdonmukaisesti ajatellen ainoa tapa, jonka avulla ihmiskunta voi edistyä.

Kaikki uskonnolliset lait ovat sopuossuussa järjen kanssa ja sopivat niille ihmisille, joita varten ne on laadittu ja sille aikakaudelle, jona ne on tarkoitettu noudatettavaksi.

Uskonnessa on kaksi pääosaa: ensiksikin henkinen ja toiseksi käytännöllinen osa.

Henkinen osa ei koskaan muutu. Kaikki Jumalan sanansaattajat ja profeetat ovat opettaneet samoja totuuksia ja antaneet saman henkisen lain. He kaikki opettavat samoja moraalilakeja. Totuus ei ole jaollinen. Aurinko on lähettänyt monia säteitä valaisemaan inhimillistä ymmärrystä, mutta valo on aina sama.

Uskonnon käytännöllinen osa käsittelee ulkonaisia muotoja ja seremonioita ja tiettyjen rikkomusten rankaisutapoja. Tämä on lain aineellinen puoli. Se ohjaa ihmisten tapoja ja käyttäytymistä.

Mooseksen aikana oli kymmenen rikosta, jotka rangaistiin kuolemalla. Kun Kristus saapui, tämä laki muuttui. Vanha periaate ”silmiä silmästä, hammas hampaasta” muutettiin laiksi: ”Rakastakaa vihollisianne; tehkää hyvää niille, jotka teitä vihaavat.” Näin vanha ankara laki muuttui rakkauden, armeliaisuuden ja pitkämielisyyden laiksi.

Muinaisina aikoina varkaus rangaistiin oikean käden poishakkaamisella. Meidän aikanamme tätä lakia ei voitaisi soveltaa. Nykyään se, joka kiroaa isänsä, saa elää. Ennen muinoin hänet olisi surmattu. Siksi onkin ilmeistä, että henkisen lain pysyessä aina muuttumattomana käytännöllisten lakien sovellutuksen täytyy muuttua ajan vaatimuksia vastaavaksi. Näistä kahdesta puolesta uskonnon henkinen puoli on ylevämpi ja tärkeämpi. Se on kaikkina aikoina sama eikä se koskaan muutu! Se on sama eilen, tänään ja ikuisesti! ”Niin kuin alussa oli, on nytkin ja tulee aina olemaan.”

Niinpä kaikki moraalikysymykset, jotka sisältyvät jokaisen uskonnon henkiseen, muuttumattomaan lakiin, ovat johdonmukaisen oikeita. Jos uskonto olisi johdonmukaisen järjen vastaista, se lakkaisi olemasta uskonto ja olisi pelkkää perimätietoa. Uskonto ja tiede ovat ne kaksi siipeä, joiden avulla ihmisen ymmärrys voi kohota korkeuksiin, joiden avulla inhimillinen sielu voi kehittyä. Ei ole mahdollista lentää vain yhden siiven varassa. Jos ihminen yrittäisi lentää yksinomaan uskonnon siiven avulla, hän piankin putoaisi taikauskon rämeikköön. Toisaalta taas hän ei pelkällä tieteen siivellä voisi edistyä, vaan putoaisi materialismin toivottomaan suohon. Kaikki tämän ajan uskonnot ovat vajonneet taikauskoisiin menoihin, jotka ovat ristiriidassa sekä edustamansa uskonnon todellisten periaatteiden että ajan tieteellisten keksintöjen kanssa. Monet uskonnolliset johtajat ovat alkaneet ajatella uskonnon merkityksen olevan pääasiallisesti siinä, että pidetään lujasti kiinni dogmikokoelmista ja rituaalien ja seremonioiden muodosta. Niitä, joiden sieluja he väittävät parantavansa, opetetaan uskomaan samoin, ja itsepintaisesti nämä sitten takertuvat ulkonaisiin muotoihin ja sekoittavat ne sisäisen totuuden kanssa.

Nyt on niin, että nämä muodot ja rituaalit eroavat toisistaan eri kirkkoissa ja erilaisten lahkojen kesken ja ovat jopa toisilleen vastakkaisia, aiheuttaen siten ristiriitaa, vihaa ja hajaannusta. Kaiken tämän erimielisyyden seurausta on se monien sivistyneiden ihmisten mielipide, että uskonto ja tiede ovat ristiriitaisia käsitteitä, että uskonto ei vaadi minkäänlaista ajattelukykyä ja että tiede ei missään tapauksessa saa sitä säädellä, vaan että näiden kahden on välttämättä vastustettava toisiaan. Tästä ajattelusta on se valitettava seuraus, että tiede on kulkeutunut erilleen uskonnosta ja että uskonto on muuttunut pelkäksi sokeaksi ja enemmän tai vähemmän tahdottomaksi uskonnollisten opettajien määräysten seuraamiseksi – opettajien, jotka vaativat omien suosikkidogmiensa hyväksymistä silloinkin, kun ne ovat tieteenvastaisia. Tämä on typeryyttä, sillä on aivan ilmeistä, että tiede on valoa, ja tästä syystä todellinen uskonto ei vastusta tietoa.

Meille ovat tuttuja sanonnat ”valo ja pimeys”, ”uskonto ja tiede”. Mutta uskonto, joka ei kulje käsi kädessä tieteen kanssa, on itse taikauskon ja tietämättömyyden pimeydessä.

Suuri osa maailmassa vallitsevasta eripuraisuudesta ja hajaannuksesta on näiden ihmisestä lähteneiden vastakohtaisuuksien ja ristiriitojen aiheuttamaa. Jos uskonto ja tiede olisivat sopusoinnussa ja kulkisivat yhdessä, paljon siitä vihasta ja katkeruudesta, joka nyt tuo kurjuutta ihmisrodulle, olisi lopussa.

Harkitkaa, mikä erottaa ihmisen muista luoduista ja tekee hänestä aivan oman luokkaansa kuuluvan olennon. Eikö se ole hänen kykynsä ajatella, hänen älykkyytensä? Eikö hänen pidä näitä kykyjään käyttää tutkiessaan uskontoa? Minä sanon teille: punnitkaa huolellisesti järjen ja tieteen vaa’alla kaikkea, mikä teille uskontona esitetään. Jos se läpäisee tämän kaiken, niin hyväksykää se, sillä se on totuutta. Mutta jos se ei ole näiden kanssa sopusoinnussa, niin hylätkää se, sillä se on tietämättömyyttä.

Katselkaa ympärillenne ja todetkaa, miten tämän päivän maailma on hukkunut taikauskoon ja ulkonaisiin muotoihin.

Jotkut palvovat oman mielikuvituksensa tuotetta: he luovat itselleen kuvitellun Jumalan ja palvovat tätä, vaikka heidän rajallisen ymmärryksensä luomus ei voi olla kaiken näkyväisen ja näkymättömän rajaton voimallinen Luoja. Toiset palvovat aurinkoa tai puita, jopa kiviä. Muinaisina aikoina oli sellaisia, jotka palvoivat merta, pilviä, yksinpä saveakin.

Nykyään ihmiset tuntevat niin palvovaa kiintymystä ulkonaisiin muotoihin ja juhlamenoihin, että he väittelevät tästä rituaalin kohdasta tai tuosta nimenomaisesta käytännöstä, kunnes joka puolella kuulee väsyttävistä kiistoista ja levottomuudesta. On yksilöitä, joilla on vähäiset älynlahjat ja joiden ajattelukyky ei ole kehittynyt, mutta uskonnon lujuuutta ja voimaa ei pidä epäillä vain siksi, että näillä henkilöillä on riittämätön kyky ymmärtää.

Pieni lapsi ei voi tajuta lakeja, jotka hallitsevat luontoa, mutta tämä johtuu lapsen kypsymättömästä älystä. Kun hän on varttunut vanhemmaksi ja on saanut koulutusta, hänkin ymmärtää ikuiset totuudet. Lapsi ei käsitä, että maa kiertää auringon ympäri, mutta kun hänen älyllisyytensä on herännyt, tämä tosiasia on hänelle selvä ja helposti ymmärrettävä.

On mahdotonta, että uskonto olisi tieteen vastaista, vaikkakin joidenkin äly on liian heikko tai kypsymätön ymmärtämään totuutta.

Jumala teki uskonnon ja tieteen ikään kuin ymmärryksemme mittapuuksi. Pitäkää huolta siitä, ettette laiminlyö tätä suurenmoista kykyä. Punnitkaa kaikkia asioita tällä puntarilla.

Sille, jolla on ymmärtämisen kyky, uskonto on kuin avoin kirja. Mutta kuinka voisikaan olla mahdollista, että ihminen, jolta puuttuu ymmärrys ja älykkyys, tajuaisi Jumalan jumalalliset todellisuudet.

Saattakaa kaikki uskomuksenne sopusointuun tieteen kanssa. Ei voi olla mitään ristiriitaisuutta, sillä totuus on yksi. Sitten kun uskonto, vapautuneena taikauskoistaan, perinnäistavoistaan ja järjettömistä dogmeistaan, osoittaa yhdenmukaisuutensa tieteen kanssa, on maailmassa oleva suuri yhteenliittävä puhdistava voima, joka pyyhkäisee tieltään kaikki sodat, eripuraisuudet, epäsovun ja taistelut. Ja silloin on ihmiskunta yhdistyvä Jumalan rakkauden voiman kautta.

45. Viides periaate: ennakkoluulojen poistaminen

Avenue de Camoens 4, Pariisi

Marraskuun 13. päivänä 1911

Kaikki ennakkoluulot, ovatpa ne sitten uskonnollisia, rodullisia, poliittisia tai kansallisia, on hylättävä, sillä nämä ennakkoluulot ovat aiheuttaneet maailman sairauden. Se on vakava sairaus, joka – ellei sitä pysäytetä – pystyy aiheuttamaan koko ihmisrodun tuhon. Jokainen tuhoisa sota hirvittävine verenvuodatuksineen ja kurjuuksineen on ollut jonkin tällaisen ennakkoluulon aiheuttama.

Ne valitettavat sodat, joita nykyään käydään, aiheutuvat jonkin kansan toista kansaa kohtaan tuntemasta fanaattisesta uskonvihasta tai rotu- ja väriennakkoluuloista.

Vasta kun nämä ennakkoluulojen rakentamat esteet on raivattu pois, ihmiskunta pystyy saavuttamaan rauhan. Tästä syystä Bahá'u'lláh on sanonut: ”Nämä ennakkoluulot ovat ihmiskunnalle tuhoisat.”

Mietiskelkää ensin uskonnollista ennakkoluuloa, ajatelkaa ns. uskonnollisten ihmisten muodostamia kansakuntia. Jos he olisivat todella Jumalan palvelijoita, he tottelisivat Hänen lakiaan, joka kieltää heitä tappamasta toisiaan.

Jos uskontojen papit todella kunnioittaisivat rakkauden Jumalaa ja palvelisivat jumalallista valoa, he opettaisivat kansaansa noudattamaan tärkeintä käskyä: osoittamaan rakkautta ja hyvántahtoisuutta kaikille ihmisille. Mutta huomaammekin päinvastaista, sillä usein juuri papit rohkaisevat kansoja taistelemaan. Uskonnollinen viha on aina kaikkein julminta.

Kaikki uskonnot opettavat, että meidän pitäisi rakastaa toinen toistamme, että meidän pitäisi löytää omat puutteellisuutemme ennen kuin rohkenemme tuomita toisten vikoja ja ettemme saa pitää itseämme lähimmäistämme parempana. Meidän on varottava ylentämästä itseämme, ettei meitä alennettaisi.

Keitä me olemme tuomitsemaan? Kuinka me tiedämme, kuka Jumalan silmissä on ihmisistä rehellisin? Jumalan ajatukset eivät ole samanlaiset kuin meidän ajatuksemme. Kuinka monet, jotka ystäviensä mielestä ovat olleet pyhimysten kaltaisia, ovatkaan joutuneet mitä suurimpaan alennustilaan. Ajatelkaa Juudas Iskariotia. Hän aloitti hyvin, mutta muistakaa hänen loppuaan. Toisaalta apostoli Paavali oli varhaisina elinvuosinaan Kristuksen vihollinen, mutta myöhemmin hänestä tuli Kristuksen uskollinen palvelija. Kuinka siis voimme kuvitella niin paljon itsestämme ja halveksia muita?

Olkaamme siis nöyriä, vapaita ennakkoluuloista, pitäen toisten parasta omaa etuamme tärkeämpänä. Älkäämme koskaan sanoko: ”Minä olen uskovainen, mutta hän on luopunut uskosta”. ”Minä olen lähellä Jumalaa, mutta hänet Jumala on hylännyt”. Koskaan emme voi tietää, mikä on oleva lopullinen tuomio. Auttakaamme siis kaikkia, jotka ovat avun tarpeessa.

Opettakaamme tietämätöntä ja pitäkäämme huolta pienestä lapsesta, kunnes hän saavuttaa kypsyyden. Kun huomaamme jonkun vaipuneen syvälle kurjuuteen tai syntiin, meidän on oltava hänelle ystävällisiä, tartuttava häntä käteen, autettava häntä nousemaan ja saamaan takaisin voimansa, meidän on opastettava häntä rakkaudella ja hellyydellä, kohdeltava häntä ystävänä eikä vihollisena.

Meillä ei ole oikeutta pitää ketään lähimmäistämme pahana.

Mitä taas tulee rotuennakkoluuloon, niin se on kuvittelua, puhdasta ja yksinkertaista taikauskoa. Sillä Jumala loi meidät kaikki samasta rodusta. Aluksi ei ollut mitään eroja, sillä me olemme kaikki

Aatamin jälkeläisiä. Aluksi ei myöskään ollut mitään rajoja eri maiden välillä, mikään maa-alue ei kuulunut enempää yhdelle kuin toisellekaan kansalle. Jumalan silmissä ei eri rotujen välillä ole mitään eroa. Miksi ihmisen pitäisi keksiä tällainen ennakkoluulo? Kuinka voimme kannattaa sotaa, joka on harhakuvitelman aiheuttama.

Jumala ei ole luonut ihmisiä tuhoamaan toisiaan. Kaikki rodut, heimot, lahkot ja luokat saavat yhtäläisesti osansa Taivaallisen Isänsä armolahjoista.

Ainoa ero on siinä, miten suurta uskollisuutta ja kuuliaisuutta osoitetaan Jumalan lakeja kohtaan. On toisia, jotka ovat kuin sytytettyjä soihtuja, ja toisia, jotka loistavat kuin tähdet ihmiskunnan taivaalla. Ihmisistä parhaita ovat ne, jotka rakastavat ihmiskuntaa, mihin kansakuntaan, uskontoon tai väriin he kuulunevatkin. Sillä juuri heille Jumala lausuu nämä siunatut sanat: ”Hyvin tehty, te hyvät ja uskolliset palvelijani.” Tuona päivänä Hän ei kysy: ”Oletteko englantilaisia, ranskalaisia vaiko ehkä persialaisia? Tuletteko idästä vai lännestä?”

Ainoa todellinen ero on tämä: on olemassa taivaallisia ihmisiä ja maallisia ihmisiä, Kaikkein Korkeimman rakkaudessa itsensä uhraavia ihmiskunnan palvelijoita, jotka tuovat sopusointua ja ykseyttä, opettavat rauhaa ja hyvää tahtoa ihmisille. Toisaalta on olemassa sellaisia itsekkäitä ihmisiä, veljiensä vihaajia, joiden sydämissä ennakkoluulo on syrjäyttänyt rakastavan ystävyuden ja joiden vaikutus synnyttää eripuraisuutta ja riitaa.

Mihin rotuun tai mihin väriin kuuluvat nämä kaksi ihmisryhmää: valkoiseen, keltaiseen vai mustaan, itään vai länteen, pohjoiseen vai etelään? Jos Jumala on tehnyt tällaisen jaon, miksi meidän pitäisi keksiä muuta? Poliittinen ennakkoluulo on yhtä vahingollinen, se on yksi suurimpia katkeran riitaisuuden aiheuttajia ihmislasten keskuudessa. On ihmisiä, jotka tuntevat mielihyvää aikaansaadessaan eripuraisuutta, jotka alituisesti yrittävät yllyttää maataan sotimaan muita kansoja vastaan. Ja minkä tähden? He aikovat hyödyttää omaa maataan kaikkien muiden vahingoksi. He lähettävät armeijoita hävittämään ja tuhoamaan jonkin maan tullakseen kuuluisiksi maailmassa, valloittamisen ilon vuoksi. Jotta voitaisiin sanoa: ”Se ja se maa on kukistanut tietyn maan ja saattanut sen vahvemman ja paremman hallituksensa ikeen alle.” Tämä voitto, jonka hintana on vuodatettu paljon verta, ei ole pysyvä. Valloittaja tulee jonakin päivänä valloitetuksi ja kukistetut voitokkaiksi. Muistakaa menneen ajan historiaa: eikö Ranska ole valloittanut Saksaa useammin kuin kerran – eikö Saksan kansa sitten voittanut Ranskan?

Tiedämme myös, että Ranska on valloittanut Englannin. Sitten taas Englannin kansa on voittanut Ranskan.

Nämä loistavat valloitukset ovat kovin lyhytaikaisia. Miksi niitä ja niistä koituvaa mainetta pidettäisiin niin tärkeinä, että niiden saavuttamiseksi tahdottaisiin vuodattaa kansan verta? Onko mikään voitto niiden väistämättömien onnettomuuksien arvoinen, jotka seuraavat ihmisteurastusta, sen murheen ja surun ja hävityksen arvoinen, joka tuhoaa niin monia koteja kummankin kansan keskuudessa? Sillä ei ole mahdollista, että vain toinen maa kärsisi.

Minkä tähden ihminen, Jumalan tottelematon lapsi, jonka pitäisi olla esimerkkinä henkisen lain voimasta, kääntää kasvonsa pois jumalallisista opetuksista ja suuntaa kaiken tarmonsä tuhoamiseen ja sotaan?

Toivon, että tänä valistuneena vuosisatana rakkauden jumalallinen valo vuodattaa loistettaan kaikkeen maailmaan löytäen jokaisesta ihmisestä vastaanottavaisen sydämen ymmärrystä ja että Totuuden auringon valo johdattaa valtiomiehet luopumaan kaikista ennakkoluuloisista ja taikauskaisista väitteistä sekä seuraamaan vapautunein mielin Jumalan valtioviisautta. Sillä jumalallinen valtiotaito on voimallista, ihmisen valtiotaito on heikkoa. Jumala on luonut koko maailman ja antaa jumalalliset armolahjansa koko luomakunnalle.

Emmekö me ole Jumalan palvelijoita? Lakkaammeko seuraamasta Mestarimme esimerkkiä ja noudattamasta Hänen käskyjään?

Rukoilen, että Valtakunta tulee maan päälle ja että Taivaallisen auringon kirkkaus karkottaa kaiken pimeyden.

46. Kuudes periaate: olemassaolon mahdollisuudet

Avenue de Camoens 4, Pariisi

Yksi Bahá'u'lláhin opetusten tärkeimpiä periaatteita on, että jokaisella ihmisolennolla on oikeus saada jokapäiväinen leipänsä olemassaoloon varten, ts. toimeentulomahdollisuudet on tehtävä yhtäläisiksi.

Kansan olot on järjestettävä siten, että köyhyys häviää ja että jokainen saa, niin pitkälle kuin mahdollista, arvonsa ja asemansa mukaisesti nauttia mukavuudesta ja hyvinvoinnista.

Näemme toisaalla keskuudessamme ihmisiä, joilla on aivan ylenmäärin rikkauksia, toisaalla taas niitä onnettomia, jotka ovat puilla paljailla joutuen näkemään nälkää. Näemme sellaisia, jotka omistavat useita komeita palatseja, ja sellaisia, joilla ei ole paikkaa mihin päänsä kallistaa. Toisten me näemme nauttivan lukuisia kalliita ja herkullisia ruokalajeja, toiset taas tuskin pystyvät löytämään riittävästi murenia henkensä pitimiksi. Toisten pukeutuessa samettiin, turkiksiin ja hienoon palttinaan toisilla on riittämättömät, huonot ja ohuet vaatteet suojana kylmää vastaan.

Tällainen asiointila on väärä ja se täytyy korjata. Mutta tämä korjaaminen on suoritettava harkiten. Sitä ei voida tehdä toteuttamalla ehdoton tasa-arvoisuus ihmisten kesken.

Tasa-arvoisuus on harhakuva. Sitä on täysin mahdoton toteuttaa. Vaikka tasa-arvoisuus voitaisiinkin saavuttaa, se ei voisi jatkua. Ja jos sen olemassaolo olisi mahdollista, maailman koko järjestys tuhoutuisi. Järjestyksen lain täytyy aina vallita ihmisten maailmassa. Taivas on niin säätänyt luodessaan ihmisen.

Toiset ovat täynnä älyllisyyttä, toisilla sitä on tavallinen määrä ja toiset taas ovat vailla ymmärrystä. Näiden kolmen ihmisluokan välillä vallitsee järjestys mutta ei tasa-arvoisuus. Kuinka voisikaan olla mahdollista, että viisaus ja typerys olisivat samanarvoiset? Ihmiskunta, aivan kuten suuri armeija, tarvitsee kenraalin, kapteeneja, eriarvoisia aliupseereita ja sotilaita, joilla kullakin on omat määrättyt velvollisuutensa. Arvoasteet ovat ehdottoman välttämättömät hyvän järjestyksen säilyttämiseksi. Armeijaa ei voisi muodostaa yksinomaan kenraaleista tai pelkästään kapteeneista tai vain sotilaista ilman johtoasemassa olevaa henkilöä. Tällaisesta järjestelystä olisi varmasti seurauksena kurittomuus, ja tapainturmelus valtaisi koko armeijan.

Kuningas Lykurgos, filosofi, laati suuren suunnitelman, jotta Spartan alamaaisista tulisi tasa-arvoisia. Tämä kokeilu aloitettiin itsekieltämyksellä ja viisaudella. Sitten kuningas kutsutti luokseen kuningaskuntansa asukkaat ja sai heidät juhlallisesti vannomaan, että he säilyttäisivät saman hallintojärjestelmän, mikäli hän lähtisi maasta, ja ettei mikään saisi heitä muuttamaan sitä ennen hänen paluutaan. Vaadittuaan tämän valan Lykurgos jätti Spartan kuningaskunnan eikä koskaan palannut. Lykurgos luopui asemastaan jättäen korkean virkansa, koska hän uskoi antavansa maalleen pysyvän onnen tasoittaessaan kuningaskunnassaan omaisuuden ja elinmahdollisuudet. Kuninkaan uhrautuvaisuus oli turhaa. Suuri kokeilu epäonnistui. Jonkin ajan kuluttua kaikki tuhoutui. Hänen huolellisesti suunnitteleman valtiomuutos hajosi.

Täten Spartan muinaisessa kuningaskunnassa kävi ilmeiseksi, että oli hyödytöntä yrittää toteuttaa tuollaista suunnitelmaa, ja siellä tunnustettiin myös, että oli mahdotonta saada samanlaiset elinmahdollisuudet kaikille. Meidänkin aikanamme sellainen yritys olisi tuomittu epäonnistumaan.

Koska toiset ovat äärettömän rikkaita ja toiset surkuteltavan köyhiä, tarvitaan tietenkin järjestelmää, joka valvoo ja kohentaa tätä asiaintilaa. On tärkeitä asettaa rajat rikkaudelle aivan samoin kuin on tärkeitä asettaa rajat köyhyydelle. Kumpikaan äärimmäisyys ei ole hyvä. Toivottavinta on olla keskitiellä.⁽¹³⁾ Jos on oikein, että kapitalisti omistaa paljon, on yhtäläisesti oikein, että hänen työntekijällään tulee olla riittävät elämisen mahdollisuudet.

Valtavia rikkauksia omistavaa rahamiestä ei saisi olla olemassa silloin, kun hänen lähellä asuu köyhä mies äärimmäisessä puutteessa. Kun näemme, että köyhyys päästetään nälänhädän asteelle, on tämä varma merkki siitä, että jossain on hirmuvaltiutta. Ihmisten täytyy kiirehtiä tässä asiassa eikä enää viivyttää sellaisten olojen muuttamista, jotka aiheuttavat ahdistavan puutteen kurjuutta hyvin suurelle kansanjoukolle. Rikkaiden täytyy antaa yltäkylläisyydestään, heidän täytyy hellyttää sydämensä, kasvattaa sääliväistä ymmärrystä ja ajatella niitä poloisia, jotka joutuvat kärsimään elämälle välttämättömien tarvikkeiden puutetta.

On laadittava erityisiä lakeja, jotka käsittelevät näitä rikkauden ja puutteen äärimmäisyyksiä. Hallituksen jäsenten pitäisi ajatella Jumalan lakeja silloin, kun he tekevät suunnitelmia kansan hallitsemiseksi. Ihmiskunnan yleisiä oikeuksia on suojeltava ja varjeltava.

Kaikkien maiden hallitusten tulisi noudattaa jumalallista lakia, joka jakaa kaikille samanlaista oikeudenmukaisuutta. Tämä on ainoa tapa, jonka avulla suuren rikkauden valitettava liiallisuus ja kurja, turmeleva ja alentava köyhyys voidaan poistaa. Vasta kun näin tehdään, totellaan Jumalan lakia.

47. Seitsemäs periaate: ihmisten yhdenvertaisuus

”Jumalan lait eivät ole tahdon tai vallan tai halun mielivaltaisesti sanelemia, vaan totuuteen, järkeen ja oikeudenmukaisuuteen perustuvia päätöksiä.”

Kaikki ihmiset ovat lain edessä yhdenvertaisia, ja lain täytyy ehdottomasti vallita.

Rangaistuksen tarkoitus ei ole kosto vaan rikoksen estäminen.

Kuninkaiden täytyy hallita viisaasti ja oikeudenmukaisesti. Prinssillä, päärillä ja talonpojalla on samat oikeudet oikeudenmukaiseen kohteluun. Yksilöitä ei saa suosia. Tuomari ei saa tuomita henkilöä hänen asemansa mukaan, vaan hänen täytyy noudattaa lakia ehdottoman puolueettomasti jokaisessa tapauksessa, joka annetaan hänen tutkittavakseen.

Jos joku tekee rikoksen sinua vastaan, sinulla ei ole oikeutta antaa hänelle anteeksi, vaan lain täytyy rangaista häntä estääkseen toisia toistamasta tuota samaa rikosta. Sillä yksilön kärsimys on merkityksetöntä kansakunnan yhteisen hyvinvoinnin rinnalla.

Sitten kun täydellinen oikeudenmukaisuus vallitsee jokaisessa idän ja lännen maassa, maailmasta tulee kauneuden tyyssija. Jokaisen Jumalan palvelijan ihmisarvo ja yhdenvertaisuus tunnustetaan, ihmisrodun ykseyden ja ihmisen todellisen veljeyden ihanne toteutetaan, ja Totuuden auringon loistava valo valaisee kaikkien ihmisten sieluja.

48. Kahdeksas periaate: yleismaailmallinen rauha

Avenue de Camoens 4, Pariisi

Jokaisen kansakunnan kansat ja hallitukset tulevat perustamaan korkeimman tuomioistuimen, joka muodostetaan jokaisesta maasta ja hallituksesta valituista jäsenistä. Tämän suuren neuvoston jäsenet kokoontuvat yksimielisinä. Kaikki luonteeltaan kansainväliset kiistakysymykset alistetaan tämän tuomioistuimen ratkaistaviksi, tuomioistuimen tehtävän ollessa toimia välittäjänä kaikessa, mikä muuten olisi syynä sotaan. Tämän tuomioistuimen tehtävänä olisi estää sota.

Yksi suuri askel kohti yleismaailmallista rauhaa olisi yleismaailmallisen kielen käytäntöön ottaminen. Bahá'u'lláh määrää, että ihmiskunnan palvelijoiden, tulee kokoontua yhteen ja joko valita tähän tarkoitukseen jokin nyt jo olemassa oleva kieli tai muodostaa uusi. Tämä ilmoitettiin neljäkymmentä

vuotta sitten teoksessa Kitáb-i-Aqdas^③. Siinä osoitetaan, että kielten moninaisuuden ongelma on erittäin vaikea. Maailmanssa on yli kahdeksansataa kieltä, eikä kukaan pysty oppimaan niitä kaikkia.

Ihmiskunnan eri rodut eivät enää asu eristettyinä toisistaan kuten ennen. Voidaksemme olla läheisissä suhteissa kaikkiin maihin meidän on välttämättä pystyttävä puhumaan niiden kieliä.

Yleismaailmallinen kieli tekisi kanssakäymisen jokaisen kansan kanssa mahdolliseksi. Täten olisi tarpeellista osata vain kahta kieltä, äidinkieltä ja yleismaailmallista kieltä. Jälkimmäisen avulla ihmiset voisivat vaihtaa ajatuksia maailman kaikkien ihmisten kanssa.

Kolmatta kieltä ei tarvittaisi. Kuinka paljon apua ja helpotusta siitä olisikaan kaikille, jos pystyisimme puhumaan minkä tahansa rodun ja maan edustajan kanssa tarvitsematta tulkkia.

Esperanto on luotu tätä silmällä pitäen. Se on hieno keksintö ja aivan loistavaa työtä, mutta se kaipaa täydentämistä. Esperanto nykyisessä muodossaan on joillekin hyvin vaikeaa.

Pitäisi muodostaa kansainvälinen kongressi, johon kuuluisi edustajia maailman jokaisesta maasta, niin idästä kuin lännestä. Tämän kongressin pitäisi muodostaa kieli, jonka kaikki voisivat oppia, ja jokainen maa hyötyisi tästä suuresti.

Aina siihen asti kunnes tällainen kieli on käytössä, maailma on jatkuvasti tunteva tämän yhteydenpitotavan valtavan tarpeellisuuden. Kielen erilaisuus on suurimpia syitä siihen vastenmielisyyteen ja epäluottamukseen, joka vallitsee kansojen välillä – kansojen, jotka joutuvat olemaan erillään ennen kaikkea siitä syystä, etteivät pysty ymmärtämään toistensa kieltä.

Jos jokainen osaisi puhua samaa kieltä, kuinka paljon helpompaa olisikaan palvella ihmiskuntaa!

Pitäkää siis arvossa esperantoa, sillä se on alku yhden Bahá'u'lláhin tärkeimmän lain toteuttamiselle. Sen kehittämistä ja täydentämistä täytyy jatkaa.

49. Yhdeksäs periaate: uskonnon ei tule puuttua politiikkaan

Avenue de Camoens 4, Pariisi

Marraskuun 17. päivänä 1911

Ihmisen käyttäytymiseen elämässä vaikuttavat kaksi päämotiivia: palkinnon toivo ja rangaistuksen pelko.

Tähän toivoon ja tähän pelkoon on niiden, jotka ovat vallassa ja joilla on tärkeitä paikkoja hallituksessa, jatkuvasti kiinnitettävä suurta huomiota. Heidän elämäntehtävänä on neuvotella keskenään lakien laadinnasta ja huolehtia niiden oikeudenmukaisesta käytöstä.

Maailmanjärjestyksen katos on pystytetty ja vakiinnutettu palkkion ja rangaistuksen pilarien varaan.

Mielivaltaisissa hallituksissa, joita johtavat jumalallista uskoa vailla olevat henkilöt ja joissa ei tunneta mitään henkisen rangaistuksen pelkoa, lakien käyttäminen on sortovaltaista ja epäoikeudenmukaista.

Mikään ei voi paremmin ehkäistä sortovaltaa kuin nämä kaksi tunnetta: toivo ja pelko. Niistä on sekä poliittisia että henkisiä seurauksia.

Jos lainkäyttäjät harkitsisivat päätöstensä henkisiä vaikutuksia ja seuraisivat uskonnon opastusta, ”he olisivat jumalallisia asiainhoitajia toiminnan maailmassa, Jumalan edustajia niille, jotka ovat maan päällä, ja he puolustaisivat, Jumalan rakkauden vuoksi, Hänen palvelijoidensa etuja aivan niin kuin he puolustaisivat omia etujaan”. Jos hallitsija ymmärtää vastuunsa ja pelkää jumalallisen lain uhmaamista, hänen tuomionsa tulevat olemaan oikeudenmukaiset. Ennen kaikkea, jos hän uskoo, että hänen toimiensa vaikutukset seuraavat häntä hänen maallisen elämänsä tuolle puolen ja että ”niin kuin hän kylvää, niin hän myös niittää”, hän varmasti karttaa epäoikeudenmukaisuutta ja hirmuvaltaa.

Jos taas joku virkamies ajattelee, että kaikki vastuu hänen teoistaan päättyy hänen maallisen elämänsä päättyessä, eikä lainkaan tunne jumalallisia suosionosoituksia ja ilon henkistä valtakuntaa eikä usko niihin, häneltä puuttuu kannustin oikeudenmukaiseen toimintaan ja innoitus hävittää sortovalta ja epäoikeudenmukaisuus.

Kun hallitsija tietää, että hänen tuomionsa tullaan punnitsemaan Jumalallisen tuomarin puntarilla ja että hän, ellei häntä havaita köykäiseksi, pääsee taivaalliseen valtakuntaan ja jumalallisen anteliaisuuden valo loistaa hänelle, hän varmasti toimii oikeudenmukaisesti ja rehellisesti. Huomatkaa, miten tärkeätä on, että valtion johtajia valaisisi uskonto.

Papistolla ei kuitenkaan ole mitään tekemistä poliittisten kysymysten kanssa. Uskonnollisia asioita ei saisi sekoittaa politiikkaan maailman nykyisessä tilanteessa, sillä ne eivät käsittele samoja asioita.

Uskonto käsittelee sydämen, hengen ja moraalin asioita.

Politiikka askartelee elämän aineellisten asioiden parissa. Uskonnollisten opettajien ei pitäisi tunkeutua politiikkaan. Heidän pitäisi keskittyä ihmisten henkiseen kasvattamiseen. Heidän pitäisi alinomaa antaa hyviä neuvoja ihmisille yrittäen palvella Jumalaa ja ihmiskuntaa. Heidän pitäisi pyrkiä herättämään henkistä kaipausta ja laajentamaan ihmiskunnan ymmärrystä ja tietoa, parantamaan moraalialia ja lisäämään rakkautta oikeudenmukaisuuteen.

Tämä on Bahá'u'lláhin opetusten mukaista. Myös evankeliumissa on kirjoitettu: ”Antakaa keisarille, mikä keisarin on, ja Jumalalle, mikä Jumalan on.”

Persiassa on valtion huomattavien johtomiesten joukossa joitakin, jotka ovat uskonnollisia, jotka ovat esimerkillisiä, jotka palvelevat Jumalaa ja pelkäävät olla noudattamatta Hänen lakejaan, jotka tuomitsevat oikeamielisesti ja hallitsevat kansaansa oikeudenmukaisesti. Mutta siellä on sellaisiakin virkamiehiä, joilla ei silmiensä edessä ole Jumalan pelkoa ja jotka eivät ajattele tekojensa seurauksia,

vaan toimivat omien päämääriensä saavuttamiseksi. Nämä ovat saattaneet Persian suureen ahdinkoon ja vaikeuksiin.

Oi Jumalan ystävät! Olkaa eläviä esimerkkejä oikeudenmukaisuudesta, niin että Jumalan armon avulla maailma voi teoistanne nähdä, että te ilmaisette oikeudenmukaisuuden ja armon ominaisuuksia.

Oikeudenmukaisuus ei ole rajoittunutta, se on yleismaailmallinen ominaisuus. Sitä täytyy toteuttaa kaikissa luokissa, ylhäisimmästä alhaisimpaan. Oikeudenmukaisuus on pidettävä pyhänä ja kaikkien ihmisten oikeudet on otettava huomioon. Toivokaa toisille vain sitä, mitä itsellenne toivotte. Silloin saamme riemuita oikeudenmukaisuuden auringosta, joka loistaa Jumalan taivaanrannalta.

Jokainen ihminen on sijoitettu kunniatehtävään, jota hän ei saa hylätä. Vähäpätöinen työmies, joka tekee vääryyden, on yhtä tuomittava kuin kuuluisa tyranni. Siispä meillä kaikilla on valta valita oikeudenmukaisuuden ja vääryyden välillä.

Toivon, että teistä kaikista tulee oikeudenmukaisia ja että ohjaatte ajatuksenne kohti ihmiskunnan ykseyttä, ettette koskaan vahingoita lähimmäisiänne ettekä puhu kenestäkään pahaa, että kunnioitatte kaikkien ihmisten oikeuksia ja huolehditte toisten eduista enemmän kuin omistanne. Näin teistä tulee jumalallisen oikeudenmukaisuuden soihtuja ja te toimitte Bahá'u'lláhin opetusten mukaisesti – Bahá'u'lláhin, joka elämänsä aikana kärsi lukemattomia koettelemuksia ja vainoja osoittaakseen ihmiskunnan maailmalle jumalallisen maailman hyveet, antaen näin teille mahdollisuuden tajuta hengen ylivalta ja iloita Jumalan oikeudenmukaisuudesta.

Hänen armostaan teille tullaan antamaan jumalallisia lahjoja. Tätä minä rukoilen.

50. Kymmenes periaate: sukupuolten yhdenvertaisuus

Avenue de Camoens 4, Pariisi

Marraskuun 14. päivänä 1911

Bahá'u'lláhin opetusten kymmenes periaate on sukupuolten yhdenvertaisuus.

Jumala on luonut kaikki olennot pareittain. Ihmiskunnassa, eläinkunnassa ja kasvikunnassa, kaikissa näissä kolmessa luomakunnassa on kaikissa lajeissa kahta sukupuolta, ja niiden välillä vallitsee täydellinen yhdenvertaisuus.

Kasvikunnassa on hedekasveja ja emikasveja. Niillä on samat oikeudet ja niille kuuluu yhtäläinen osa lajin kauneudesta, vaikkakin voitaisiin sanoa, että puu, joka kantaa hedelmiä, on parempi kuin hedelmätön puu.

Eläinkunnasta näemme, että koiraalla ja naaraalla on samat oikeudet ja että ne kumpikin pääsevät osallisiksi lajinsa eduista.

Olemme nyt todenneet, että mainituissa luomakunnan alemmissa kerroksissa toinen sukupuoli ei ole toista parempi. Ihmiskunnassa huomaamme suuren eron: naissukupuolta kohdellaan ikään kuin se olisi alhaisempi, eikä sille ole annettu yhtäläisiä oikeuksia ja etuuksia. Tämä tilanne ei johdu luonnosta vaan kasvatuksesta. Jumalallisessa luomakunnassa sellaista eroa ei ole. Jumalan silmissä kumpikaan sukupuoli ei ole toista ylempänä. Miksi siis toinen sukupuoli väittäisi toista alempiarvoiseksi ja pidättäisi toiselta tälle kuuluvat oikeudet ja etuudet, ikään kuin Jumala olisi valtuuttanut siten toimimaan? Jos naiset saisivat samat kasvatukselliset edut kuin miehet saavat, kävisi ilmi, että kummallakin on yhtäläiset kyvyt opintoihin.

Joissakin suhteissa nainen on miestä ylempänä. Hän on lempeämpi ja vastaanottavaisempi ja hänen intuitionsa on voimakkaampi.

Ei voida kieltää sitä, että nainen on tällä hetkellä monessa suhteessa miestä jäljessä, eikä myöskään sitä, että tämä väliaikainen alempiarvoisuus johtuu koulutusmahdollisuuksien puuttumisesta. Elämän taistelussa nainen on voimakkaampi kuin mies, sillä naista mies saa kiittää olemassaolostaankin.

Jos äiti on saanut koulutusta, silloin saavat hänen lapsensa hyvää opetusta. Jos äiti on viisas, silloin ohjataan lapsetkin viisauden polulle. Jos äiti on uskonnollinen, hän osoittaa lapsilleen, miten heidän tulisi rakastaa Jumalaa. Jos äiti on hyveellinen, hän opastaa pienokaisensa vilpittömyyden poluille.

On siis selvää, että tuleva sukupolvi on riippuvainen tämän päivän äideistä. Eikö naisella ole tässä tärkeä vastuu kannettavanaan? Eikö hän tarvitse kaikkea mahdollista tukea varustautuakseen tähän tehtävään?

Varmastikaan ei siis ole Jumalan mielen mukaista, että niin tärkeä tekijä kuin nainen joutuu kärsimään koulutuksen puutetta, estyen siten saavuttamasta suurelle elämäntehtävälleen toivottavia ja välttämättömiä täydellisyyksiä. Jumalallinen oikeudenmukaisuus vaatii, että kummankin sukupuolen oikeuksia on yhtäläisesti kunnioitettava, koska kumpikaan ei taivaan silmissä ole toistaan parempi. Arvokkuus Jumalan edessä ei riipu sukupuolesta vaan sydämen puhtaudesta ja kirkkaudesta. Inhimilliset hyveet kuuluvat yhtäläisesti kaikille.

Naisen on yritettävä saavuttaa suurempaa täydellisyyttä, yritettävä olla miehen veroinen joka suhteessa, edistyä kaikessa, missä hän on tähän saakka ollut jäljessä, niin että miehen on pakko myöntää nainen kyvyiltään ja saavutuksiltaan yhdenvertaiseksi.

Euroopassa naiset ovat edistyneet enemmän kuin idässä, mutta vielä on tehtävä paljon. Kun opiskelijoiden lukuvuosi on lopussa, pidetään tutkinto, jonka tulokset osoittavat kunkin opiskelijan tiedot ja kyvykkyyden. Samoin on oleva naisen: hänen tekonsa tulevat osoittamaan hänen kykynsä. Enää sitä ei tarvitse kuuluttaa sanoin.

Toivoni on, että idän naiset, samoin kuin heidän läntiset sisarensa, edistyvät nopeasti, kunnes ihmiskunta saavuttaa täydellisyyden.

Jumalan hyvyys on kaikkia varten ja antaa voiman kaikelle kehitykselle. Kun miehet myöntävät naisten yhdenvertaisuuden, naisten ei enää tarvitse taistella oikeuksistaan. Yksi Bahá'u'lláhin periaatteista on siis sukupuolten yhdenvertaisuus.

Naisten on ponnisteltava suuresti saadakseen henkistä voimaa ja kasvaakseen viisauden ja pyhyiden hyveissä, kunnes heidän valistuneisuutensa ja ponnistelunsa onnistuvat toteuttamaan ihmiskunnan ykseyden. Heidän on työskenneltävä palavalla innolla levittääkseen Bahá'u'lláhin opetuksia kansojen keskuuteen, niin että jumalallisen anteliaisuuden loistava valo ympäröi maailman kaikkien kansojen sielut.

51. Yhdestoista periaate: pyhän hengen voima

Avenue de Camoens 4, Pariisi

Marraskuun 18. päivänä 1911

Bahá'u'lláhin opetuksissa on kirjoitettuna: ”Vain Pyhän Hengen voiman avulla ihminen pystyy kehittymään, sillä ihmisen voima on rajoittunutta, mutta jumalallinen voima on rajaton.” Historian lukeminen saa meidät tekemään sen johtopäätöksen, että kaikkia todellisia suurmiehiä, ihmiskunnan hyväntekijöitä, niitä, jotka ovat ohjanneet ihmisiä rakastamaan oikeaa ja vihaamaan väärää ja jotka ovat aikaansaaneet todellista kehitystä, on innoittanut Pyhän Hengen voima.

Eivät kaikki Jumalan profeetat ole suorittaneet loppututkintoa filosofisessa tiedekunnassa. Itse asiassa he ovat useinkin olleet vaatimatonta syntyperää, kaikesta päättäen oppimattomia, täysin merkityksettömiä tuntemattomia miehiä, joilta joskus jopa puuttui luku- ja kirjoitustaito.

Pyhän Hengen voiman avulla nämä suuruudet kohosivat ihmisten yläpuolelle ja pystyivät olemaan totuuden opettajia. Tämän mahtavan innoituksen ansiosta heidän vaikutuksensa ihmiskuntaan on ollut suuri ja läpitunkeva.

Tätä Jumalallista henkeä vailla olleiden viisaimpienkin filosofien vaikutus on ollut verraten merkityksetöntä, kuinka laajaa heidän oppineisuutensa ja syvää heidän tietonsa onkin ollut.

Harvinaisen älykkäät henkilöt, esim. Plato, Aristoteles, Plinius ja Sokrates, eivät ole vaikuttaneet ihmisiin niin suuresti, että nämä olisivat olleet halukkaita uhraamaan henkensä heidän opetustensa tähden. Mutta jotkut noista yksinkertaisista miehistä ovat vaikuttaneet ihmiskuntaan niin, että tuhannet ovat olleet valmiit kärsimään marttyyrikuoleman puolustaakseen heidän sanojaan. Sillä Jumalan Pyhä Henki oli innoittanut nämä sanat. Juudean ja Israelin profeetat, Elia, Jeremia, Jesaja ja Hesekiel, olivat yksinkertaisia miehiä samoin kuin olivat Jeesuksen Kristuksen apostolit.

Pietarilla, apostoleista tärkeimmällä, oli tapana jakaa kalastuksesta saamansa tulot seitsemään osaan. Otettuaan kunakin päivänä yhden osan, hän seitsemännen osan ottaessaan tiesi, että oli sapatin päivä. Miettikää tätä. Ja ajatelkaa sitten hänen myöhempää asemaansa. Minkä kunnian hän saavuttikaan,

koska Pyhä Henki suoritti hänen kauttaan suuria tekoja.

Me ymmärrämme, että Pyhä Henki on voimaa antava tekijä ihmisen elämässä. Joka saa tämän voiman, pystyy vaikuttamaan jokaiseen, jonka kanssa hän joutuu tekemisiin.

Ilman tätä henkeä suurimmatkin filosofit ovat voimattomia, heidän sielunsa ovat elottomat, heidän sydämensä kuolleet. Ellei Pyhä Henki hengitä heidän sieluihinsa, he eivät voi tehdä mitään hyvää. Mikään filosofinen järjestelmä ei ole koskaan pystynyt muuttamaan ihmisten käyttäytymistä ja tapoja paremmiksi. Oppineet filosofit, joita Jumalan henki ei ole valaissut, ovat usein olleet moraaliltaan alhaisia; he eivät teoillaan julistaneet kauniiden sanojensa aitoutta.

Ero henkisten ja muiden filosofien välillä ilmenee heidän elämässään. Henkinen opettaja osoittaa uskonsa omiin opetuksiinsa olemalla itse sellainen kuin hän neuvoo toisia olemaan.

Vaatimaton ja oppimaton, mutta Pyhän Hengen täyttämä ihminen on voimallisempi kuin ylhäissyntyisin syvällisesti oppinut, jolta tämä innoitus puuttuu. Se, jota Jumalan henki on kasvattanut, voi aikanaan johdattaa toisia vastaanottamaan saman Hengen.

Rukoilen teidän puolestanne, että Jumalan henki antaa teille tietoa, niin että te voitte auttaa toisten kasvattamisessa. Henkisen ihmisen elämä ja moraalit ovat jo sinänsä opetusta niille, jotka hänet tuntevat.

Älkää ajatelko omia rajoituksianne, ajatelkaa vain Kirkkauden valtakunnan menestystä. Ajatelkaa Jeesuksen Kristuksen vaikutusta apostoleihinsa, sitten ajatelkaa heidän vaikutustaan maailmaan. Pyhän Hengen voiman avulla nämä yksinkertaiset miehet pystyivät levittämään iloista sanomaa.

Samoin annettakoon teille kaikille jumalallista apua! Kenenkään kyvyt eivät ole rajoitetut, kun häntä ohjaa Jumalan henki.

Maalla ei itsellään ole elämän ominaisuuksia, se on hedelmätön ja kuiva, kunnes aurinko ja sade tekevät siitä hedelmällisen. Kuitenkaan maan ei tarvitse murehtia omia rajoituksiaan.

Annettakoon teille elämää! Tehköön jumalallisen armon sade ja Totuuden auringon lämpö puutarhanne hedelmälliseksi, niin että monet kauniit sulotuoksun ja rakkauden kukat niissä runsaina kukkisivat. Kääntäkää kasvonne pois oman rajoitetun minänne mietiskelystä ja suunnatkaa katseenne Iankaikkiseen kirkkauteen. Silloin sielunne saavat täysin määrin Hengen jumalallista voimaa ja Rajattoman anteliaisuuden siunauksia.

Jos te olette näin valmistautuneet, tullette olemaan palavana liekkiä, opastavana tähtenä ja hedelmällisenä puuna ihmisten maailmalle ja muutatte kaiken sen pimeyden ja murheen valoksi ja riemuksi armon auringon säteilyn ja iloisten sanomien rajattomien siunausten avulla.

Tätä merkitsee Pyhän Hengen voima. Rukoilen, että sitä teille runsaasti vuodatetaan.

52. Tämä suuri ja loistokas asia

Avenue de Camoens 4, Pariisi

Marraskuun 28. päivänä 1911

Näissä kokouksissa, joissa me olemme tavanneet ja yhdessä keskustelleet, te kaikki olette tutustuneet tämän uskonjärjestelmän periaatteisiin ja sitä koskeviin tosiasioihin. Teidän on suotu tietää nämä asiat, mutta yhä on monia valistumattomia ja taikauskoon vajonneita. He ovat kuulleet vain vähän tästä suuresta ja loistavasta asiasta, ja se tieto, mitä heillä on, perustuu enimmäkseen vain kuulopuheeseen. Voi näitä sielu-raukkoja! Se tieto, mitä heillä on, ei perustu totuuteen. Heidän uskonsa perustana eivät ole Bahá'u'lláhin opetukset. Epäilemättä siinä, mitä heille on kerrottu, on jonkin verran totta, mutta suurimmaksi osaksi heidän saamansa tiedot ovat olleet virheellisiä.

Jumalan siunatun asian todelliset periaatteet ovat ne yksitoista perusajatusta, jotka olen teille antanut, ja olen ne huolellisesti selittänyt kunkin erikseen.

Teidän täytyy aina pyrkiä elämään ja toimimaan totellen ehdottomasti Bahá'u'lláhin opetuksia ja lakeja, niin että jokainen voi nähdä, että kaikissa elämänne toiminnoissa, niin sanoissa kuin teoissa, olette Siunatun Täydellisyyden seuraajia.

Ponnistelkaa, niin että nämä loistavat opetukset ympäröivät maapallon ja henkisyys täyttää ihmisten sydämet.

Pyhän Hengen henkäys on vahvistava teitä, ja vaikka monet nousevat teitä vastustamaan, he eivät tule voittamaan.

Kun Herramme Kristus kruunattiin orjantappuroin, Hän tiesi, että maailman kaikki kruunut olivat Hänen jalkojensa juuressa. Kaikki maalliset kruunut, miten säihkyviä, voimallisia ja loistavia ne lienevätkin olleet, kumartuivat palvoen orjantappurakruunun edessä. Tämän varman tietonsa nojalla hän puhui sanoessaan: ”Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä.”⁽¹⁵⁾

Minä sanon nyt teille: pitäkää tämä sydämessänne ja mielessänne. Totisesti teidän valonne on valaiseva koko maailman, teidän henkisyytenne on vaikuttava asioiden sisimpään olemukseen. Teistä tulee todellakin maailmaan sytytettyjä soihtuja. Älkää pelätkö älkääkä olko kauhuissanne, sillä teidän valonne on tunkeutuva tiheimminkin pimeyden läpi. Tämän Jumalan lupauksen minä annan teille. Nouskaa palvelemaan Jumalan voimaa!

53. Viimeinen kokous

Rue Greuze 15, Pariisi

Joulukuun 1. päivänä 1911

Kun jonkin aikaa sitten ensi kertaa saavuin Pariisiin, katselin ympärilleni hyvin kiinnostuneena, ja mielessäni vertasin tätä kaunista kaupunkia suureen puutarhaan.

Hellää huolenpitoa tuntien ja suurella harkinnalla tarkastelin maaperää, ja huomasin, että se on erittäin hyvä ja täynnä mahdollisuuksia lujalle uskolle ja vahvalle vakaumukselle, sillä Jumalan rakkauden siemen on kylvetty tähän maaperään.

Taivaallisen Armon pilvet ovat vuodattaneet sille sadettaan ja Totuuden aurinko on antanut lämpöään uusille siemenille, ja nyt keskuudessanne voi havaita uskon syntymisen. Maahan kylvetty siemen on alkanut orastaa, ja päivä päivältä te näette sen kasvavan. Bahá'u'lláh in valtakunnan lahjat tulevat tuottamaan todella ihmeellisen sadon.

Katsokaa! Minä tuon teille iloisen, riemullisen sanoman! Pariisista on tuleva ruusutarha! Kaikenlaiset kauniit kukat versoavat ja kukoistavat tässä puutarhassa, ja maine niiden suloisesta tuoksusta ja kauneudesta leviää kaikkiin maihin. Kun ajattelen tulevaisuuden Pariisia, olen näkevinäni, kuinka se kylpee Pyhän Hengen valossa. Totisesti, se päivä koittaa, jolloin Pariisi saa Pyhän Hengen valaistuksen ja Jumalan hyvyys ja armo ovat jokaisen elävän olennon nähtävissä.

Älkää antako mielenne viipyä nykyhetkessä vaan katselkaa uskon silmin tulevaisuuteen, sillä Jumalan henki todellakin vaikuttaa keskuudessanne.

Sen jälkeen kun joitakin viikkoja sitten saavuin tänne, olen voinut havaita henkisyiden kasvua. Alussa vain harvat sielut tulivat luokseni etsimään valoa, mutta tänä lyhyenä aikana, jonka olen ollut luonanne, lukumäärä on kasvanut ja kaksinkertaistunut. Tämä on lupaus tulevaisuudelle.

Kun Kristus ristiinnaulittiin ja jätti tämän maailman, Hänellä oli ainoastaan yksitoista opetuslasta ja hyvin vähän seuraajia. Mutta koska Hän palveli totuuden asiaa, niin katsokaa Hänen elämäntyönsä tulosta nyt tänä päivänä. Hän on valaissut maailman ja antanut elämän kuolleen ihmiskunnalle. Hänen ylösnousemuksensa jälkeen Hänen asiansa vähitellen kasvoi, Hänen seuraajiensa sielut tulivat yhä loistavammiksi ja heidän pyhän elämänsä suloinen tuoksu kantautui kaikkialle.

Nyt tänään, Jumalalle kiitos, on Pariisissa alkanut samanlainen tilanne. On monia sieluja, jotka ovat kääntyneet Jumalan valtakunnan puoleen ja joita viehättää ykseys, rakkaus ja totuus.

Yrittäkää tehdä työtä niin, että Abhán hyvyys ja armo voi sulkea syleilynsä koko Pariisiin. Pyhän Hengen henkäys auttaa teitä, Valtakunnan taivaallinen valo loistaa sydämissänne, ja Jumalan siunatut enkelit tuovat teille vahvistusta ja apua taivaasta. Siispä kiittäkää Jumalaa koko sydämestänne siitä, että olette saaneet osaksenne tämän verrattoman lahjan. Suuri osa maailmaa on vaipunut uneen, mutta teidät on herätetty. Monet ovat sokeita, mutta te näette.

Teidän keskuudessanne on kuultu Valtakunnan kutsu. Ylistys olkoon Jumalalle! Te olette uudestisyntyneet, teidät on kastettu Jumalan rakkauden tulella, teidät on upotettu elämän mereen.

Rakkauden henki on uudistanut teidät.

Olkaa kiitollisia Jumalalle siitä, että tällainen suosio on tullut osaksenne, älkääkä koskaan epäilkö Hänen hyvyttään ja rakastavaa laupeuttaan, vaan luottakaa horjumattomasti Valtakunnan lahjoihin. Seurustelkaa keskenänne veljellisessä rakkaudessa, olkaa valmiit antamaan henkenne toistenne puolesta – eikä ainoastaan niiden puolesta, jotka ovat teille rakkaita, vaan koko ihmiskunnan puolesta. Pitäkää koko ihmisrotua saman perheen jäseninä, kaikkia Jumalan lapsina. Kun näin teette, ette näe heidän välillään mitään eroa.

Ihmiskuntaa voidaan verrata puuhun. Tässä puussa on oksia, lehtiä, silmuja ja hedelmiä. Pitäkää kaikkia ihmisiä tämän puun kukkina, lehtinä tai silmuina, ja yrittäkää auttaa kaikkia käsittämään Jumalan siunaukset ja iloitsemaan niistä. Jumala ei hylkää ketään. Hän rakastaa kaikkia.

Ainoa todellinen ero, joka on olemassa ihmisten kesken, on se, että he ovat eri kehitystasolla. Jotkut ovat epätäydellisiä, heitä on autettava täydellisyyteen. Jotkut ovat unessa, heidät on herätettävä. Jotkut ovat välinpitämättömiä, heidät on saatava toimimaan. Mutta kaikki he ovat Jumalan lapsia. Rakastakaa heitä kaikkia koko sydämeštänne. Kukaan ei ole toisellensa vieras, kaikki ovat ystäviä. Tänä iltana olen tullut sanomaan teille jäähyväiset, mutta muistakaa, että me, vaikka ruumiimme ovatkin etäällä toisistaan, olemme hengessä aina yhdessä.

Säilytän teidät jokaisen sydämessäni enkä unohda teistä ketään - ja toivon, ettei kukaan teistä unohda minua.

Pyrkikäämme, minä idässä ja te lännessä, koko sydämeštämme ja sielustamme siihen, että ykseys voi asustaa maailmassa, että kaikki kansat voivat tulla yhdeksi kansaksi ja että koko maanpiiri voi olla kuin yksi maa, sillä Totuuden aurinko loistaa kaikille yhtäläisesti.

Kaikki Jumalan profeetat ovat tulleet siksi, että he ovat rakastaneet tätä ylevää tavoitetta.

Katsokaa, kuinka Aabraham pyrki tuomaan uskoa ja rakkautta ihmisten keskuuteen, kuinka Mooses yritti yhdistää ihmiset kestävien lakien avulla, kuinka Herra Kristus kärsi kuoleman tuodakseen rakkauden ja totuuden valoa pimentyneeseen maailmaan, kuinka Muhammed yritti luoda ykseyttä ja rauhaa niiden erilaisten sivistymättömien heimojen keskuuteen, joiden joukossa hän asui. Ja viimeisenä kaikista on Bahá'u'lláh kärsinyt neljäkymmentä vuotta saman asian vuoksi, sen jalon tavoitteen vuoksi, että rakkaus leviäisi ihmislasten keskuuteen. Ja maailman rauhan ja ykseyden vuoksi Báb antoi henkensä.

Pyrkikää siis noudattamaan näiden jumalallisten olentojen erimerkkiä, juokaa Heidän lähteestään, tulkaa valaistuiksi Heidän valollaan ja olkaa maailmalle Jumalan armon ja rakkauden vertauskuvina. Olkaa maailmalle armon sadepilviä ja totuuden aurinkoina. Olkaa taivaallinen armeija, ja te tulette todellakin valloittamaan sydämien kaupungin.

Olkaa Jumalalle kiitollisia siitä, että Bahá'u'lláh on antanut meille lujan ja varman perustan. Hän ei jättänyt surulle sijaa sydämissä, ja Hänen pyhitetyn kynänsä kirjoitukset sisältävät lohdutuksen koko

maailmalle. Hänellä oli totuuden sanat, ja kaikki, mikä on Hänen opetustensa vastaista, on valheellista. Hänen työnsä päätarkoitus oli eripuraisuuden poistaminen.

Bahá'u'lláhin testamentti on hyvyyden sadetta, totuuden aurinkoa, elämän vettä, pyhää henkeä. Avatkaa siis sydämenne ottamaan vastaan Hänen kauneutensa koko voima, ja minä rukoilen teidän kaikkien puolesta, että tämä ilo tulisi teidän osaksenne.

Nyt minä sanon: ”Jääkää hyvästi.”

Tämän sanon vain teidän ulkoisille olemuksillenne. En sano sitä sieluillenne, sillä sielumme ovat aina yhdessä.

Olkaa rohkealla mielellä ja olkaa vakuuttuneita siitä, että minä päivin ja öin käännyn Abhá-valtakunnan puoleen rukoillen puolestanne, että te kehittyisitte päivä päivältä paremmiksi ja pyhemmiksi, pääsisitte lähemmäksi Jumalaa ja saisitte yhä enemmän valaistusta Hänen rakkautensa säteilystä.

54. ‘Abdu’l-Bahán puheita Lontoossa 1912–13

Kysymyksiä ja vastauksia eri aiheista

97 Cadogan Gardens, Lontoo

26. joulukuuta 1912

Rukous

”Pitäisikö rukouksen saada toiminnan muoto?”

‘Abdu’l-Bahá: ”Kyllä, bahá’í-uskossa taiteita, tieteitä ja kaikkia taitoja pidetään hartauden harjoittamisena. Ihminen, joka valmistaa arkin kirjepaperia parhaan kykynsä mukaan tunnollisesti saadakseen siitä täydellisen, ylistää Jumalaa. Lyhyesti sanottuna kaikki ponnistelu ja vaivannäkö, jonka ihminen tekee täydestä sydämestään, on hartauden harjoittamista, mikäli se on korkeimpien vaikuttimien ja ihmiskunnan palveluhalun innoittamaa. Tämä on hartauden harjoittamista: palvella ihmiskuntaa ja pitää huolta ihmisten tarpeista. Lääkäri, joka pitää huolta sairaista lempeästi ja hellävaraisesti, ennakkoluulottomasti ja uskoen ihmisrodun yhteenkuuluvuuteen, ylistää Jumalaa.”

Elämän tarkoitus

”Mikä on elämämme tarkoitus?”

‘Abdu’l-Bahá: ”Saavuttaa hyveitä. Me tulemme maasta, miksi meidät siirrettiin kivikunnasta kasvikuntaan – ja edelleen eläinkuntaan? Jotta voisimme saavuttaa täydellisyiden kaikissa näissä valtakunnissa, jotta voisimme omistaa kivennäisen parhaat ominaisuudet, hankkia kasvin kasvuvoiman, jotta meillä olisi eläimen vaistot ja näkö-, kuulo-, haju-, kosketus- ja makuaisti, kunnes astumme eläinkunnasta ihmiskuntaan ja saamme ajattelun lahjan, keksimiskyvyn ja hengen voimat.”

Pahuus

”Mitä on pahuus?”

‘Abdu’l-Bahá: ”Pahuus on epätäydellisyyttä. Synti on ihmisen tila alemman luonnon maailmassa, sillä luonnossa on sellaisia puutteita kuin epäoikeudenmukaisuutta, sortoa, vihaa, vihamielisyyttä, kamppailua; nämä ovat luonnon alemman tason piirteitä. Nämä ovat maailman syntejä, hedelmiä siitä puusta, josta Aatami söi. Kasvatuksen avulla meidän on vapauduttava näistä epätäydellisyyksistä. Jumalan sanansaattajat on lähetetty, pyhät kirjat on kirjoitettu, jotta ihminen voisi olla vapaa. Aivan samoin kuin hän syntyy tähän epätäydellisyiden maailmaan äitinsä kohdusta, samoin hän syntyy hengen maailmaan jumalallisen kasvatuksen kautta. Kun ihminen syntyy ilmiöiden maailmaan, hän löytää maailmankaikkeuden – kun hän syntyy tästä maailmasta hengen maailmaan, hän löytää Jumalan valtakunnan.”

Sielun kehittyminen

”Kehittykö sielu enemmän tämän maailman murheen vai ilon kautta?”

‘Abdu’l-Bahá: ”Ihmisen mieli ja henki edistyvät, kun häntä koetellaan kärsimyksillä. Mitä enemmän maata kynnetään, sitä paremmin siemen kasvaa, sitä parempi on sato oleva. Samoin kuin aura kyntää maata syvälti puhdistuen sen rikkaruohoista ja ohdakkeista, samoin kärsimykset ja koettelemukset vapauttavat ihmisen tämän maailmallisen elämän mitättömistä asioista, kunnes hän saavuttaa täydellisen irottautumisen tilan. Hänen elämänasenteensa tässä maailmassa on oleva jumalallinen onnellisuus. Ihminen on niin sanoakseni epäkypsä; kärsimisen tulen kuumuus on kypsyttävä hänet. Tarkastelkaa menneitä aikoja ja huomaatte, että suurimmat ihmiset ovat kärsineet eniten.”

”Tulisiko kärsimysten kautta kehitystä saavuttaneen ihmisen pelätä onnellisuutta?”

‘Abdu’l-Bahá: ”Kärsimisellä hän on saavuttava ikuisen onnen, jota mikään ei voi häneltä riistää. Kristuksen apostolit kärsivät; he saavuttivat ikuisen onnen.”

”Onko sitten mahdotonta saavuttaa onnellisuutta kärsimättä?”

‘Abdu’l-Bahá: ”Ikuisen onnellisuuden saavuttamiseksi on kärsittävä. Itsensä uhraamisen tilan saavuttaneella on todellinen ilo. Ajallinen onni on katoavaa.”

”Voiko poismennyt sielu keskustella jonkun vielä maan päällä olevan kanssa?”

‘Abdu’l-Bahá: ”Keskustelua voi olla, mutta ei siten kuin meidän keskustelumme. Ei ole epäilystäkään, etteivätkö korkeampien maailmojen voimat olisi vuorovaikutuksessa tämän tason voimien kanssa. Ihmissydän on innoitukselle avoin: tämä on henkistä tiedonvälitystä. Samoin kuin unessa voi keskustella ystävänsä kanssa suun pysyessä hiljaa, samoin on hengen keskustelussa. Ihminen voi keskustella oman minänsä kanssa sanoen: ’Voinko tehdä tämän? Onko minun viisasta tehdä tämä työ?’ Tällainen on keskustelua korkeamman minän kanssa.”

Neljänlaista rakkautta

97 Cadogan Gardens, Lontoo

Lauantaina, 4. tammikuuta 1913

Mikä voima rakkaus onkaan! Se on ihmeellisin, suurin kaikista elävistä voimista.

Rakkaus antaa elämää elottomalle. Rakkaus sytyttää liekin kylmään sydämeen. Rakkaus tuo toivoa toivottomalle ja ilahduttaa murheellisten sydäntä.

Olemassaolon maailmassa ei todellakaan ole mitään rakkautta suurempaa voimaa. Kun ihmisen sydän on rakkauden liekin sytyttämä, hän on valmis uhraamaan kaiken – jopa elämänsä. Evankeliumissa sanotaan, että Jumala on rakkaus.

On neljänlaista rakkautta. Ensimmäinen on rakkaus, joka virtaa Jumalalta ihmiselle: se koostuu ehtymättömistä suopeudenosoituksista, jumalallisesta loistosta ja taivaallisesta valaistuksesta. Tämän rakkauden kautta ihminen saa aineellisen olemassaolonsa, kunnes Pyhän Hengen hengähdyksen – tämän saman rakkauden – kautta hän vastaanottaa ikuisen elämän ja hänestä tulee elävän Jumalan kuva. Tämän rakkaus on luomakunnan maailman kaiken rakkauden lähde.

Toinen on rakkaus, joka virtaa ihmiseltä Jumalalle. Tämä on uskoa, kääntymistä Jumalan puoleen, elävöitymistä, edistystä, astumista Jumalan valtakuntaan, Jumalan armonosoitusten vastaanottamista, valaistumista valtakunnan valoilla. Tämä rakkaus on kaiken hyväntekeväisyyden lähde, tämä rakkaus saa ihmisten sydämen heijastamaan todellisuuden auringon säteitä.

Kolmas rakkaus on Jumalan rakkaus Jumalan minuutta eli ydinolemusta kohtaan. Tämä on hänen kauneutensa kirkastus, hänen itsensä heijastuma hänen luomakuntansa kuvastimessa. Tämä on rakkauden todellisuutta, ikiaikaista rakkautta, ikuista rakkautta. Tämän rakkauden yhden säteen kautta kaikki muu rakkaus on olemassa.

Neljäs rakkaus on ihmisen rakkaus ihmistä kohtaan. Uskovien sydänten kesken vallitseva rakkaus on henkien ykseyden ihanteen innoittamaa. Tämä rakkaus saavutetaan Jumalan tuntemisella siten, että ihmiset näkevät jumalallisen rakkauden heijastuvan sydämessä. Jokainen näkee Jumalan kauneuden heijastuvan toisen sielussa, ja löytäen tämän samanlaisuuden piirteen he kiintyvät toisiinsa rakkaudessa. Tämä rakkaus on tekevä kaikista ihmisistä yhden taivaan tähtiä ja yhden puun

hedelmiä. Tämä rakkaus on saava aikaan todellisen sopusoinnun toteutumisen, tosi ykseyden perustan.

Mutta rakkaus, joka joskus vallitsee ystävien välillä ei ole (todellista) rakkautta, koska se on muuttumisen alaista, se on vain ihastumista. Kun tuuli puhalttaa, hennot puut antavat myöten. Jos tuulee idästä, puu taipuu länteen, ja jos tuuli kääntyy länteen, puu taipuu itään. Tällainen rakkaus saa alkunsa elämän satunnaisissa olosuhteissa. Tämä ei ole rakkautta, se on ainoastaan tuttavuutta; se on muuttumiselle altista.

Tänään näette kaksi sielua ilmeisen läheisessä ystävytydessä; huomenna kaikki tämä voi muuttua. Eilen he olivat valmiita kuolemaan toistensa puolesta, tänään he välttävät toistensa seuraa. Tämä ei ole rakkautta, se on sydänten myöntymistä elämän satunnaisuuksiin. Kun se, mikä on aiheuttanut tämän ”rakkauden”, katoaa, myös rakkaus katoaa, tämä ei ole todellisuudessa rakkautta.

Rakkautta on vain näitä neljää lajia, jotka olen selittänyt:

a) Jumalan rakkaus Jumalan ydinolemuksesta kohtaan. Kristus on sanonut, että Jumala on rakkaus. b) Jumalan rakkaus lapsiaan - palvelijoitaan kohtaan. c) Ihmisen rakkaus Jumalaa kohtaan ja d) ihmisen rakkaus ihmistä kohtaan. Nämä neljä rakkauden lajia saavat alkunsa Jumalasta. Nämä ovat todellisuuden auringon säteitä, nämä ovat Pyhän Hengen hengähdyksiä, nämä ovat todellisuuden merkkejä.

Mietiskely

Ystävien kokoustalossa, St. Martin's Lane, Lontoo, W. C.

Sunnuntaina, 12. tammikuuta 1913

Noin tuhat vuotta sitten perustettiin Persiassa seura nimeltään Ystävien seura, joka kokoontui ollakseen äänettömässä yhteydessä kaikkivaltiaan kanssa.

He jakoivat jumalallisen filosofian kahteen osaan: toinen on sitä, josta tietoa voidaan hankkia luentojen sekä koulu- ja yliopisto-opintojen avulla. Toinen filosofian laji on ”Illuminati” eli sisäisen valon seuraajat. Tämän filosofian koulut pidettiin hiljaisuudessa. Nämä ihmiset mietiskelivät ja käänsivät kasvonsa valon lähdeksi kohden, ja tästä keskusvalosta Jumalan valtakunnan arvoitukset heijastuivat heidän sydämeensä. Tämä valaistumisen voima ratkaisi kaikki jumalalliset kysymykset.

Tämä Ystävien seura kasvoi suuresti Persiassa, ja näitä seuroja on vielä nykyäänkin. Heidän johtajansa ovat kirjoittaneet monia kirjoja ja muistioita. Kokoontuessaan kokoustalossaan he istuvat hiljaa ja mietiskelevät; heidän johtajansa avaa kokouksen jollakin tietyllä ehdotuksella ja sanoo läsnä oleville: ”Teidän on mietiskeltävä tätä ongelmaa.” Sitten vapauttaen mielensä kaikesta muusta he istuvat ja mietiskelevät, ja pian vastaus ilmaistaan heille. Monia vaikeatajuisia jumalallisia kysymyksiä ratkaistaan tällä valaistumisella.

Joitakin näistä kysymyksistä, jotka valkenevat ihmiselle todellisuuden auringon säteiden kautta, ovat: kysymys ihmisen hengen todellisuudesta, tämän hengen synnystä ja sen syntymisestä tästä maailmasta Jumalan maailmaan sekä kysymys hengen sisäisestä elämästä ja sen kohtalosta ruumiista irtautumisen jälkeen.

He myös mietiskelevät päivän tieteellisiä kysymyksiä, ja nämä ratkaistaan samoin.

Nämä ihmiset, joita kutsutaan ”sisäisen valon seuraajiksi”, saavuttavat mitä korkeimman voiman asteen ja vapautuvat täysin sokeista opinkappaleista ja jäljittelyistä. Ihmiset luottavat näiden ihmisten lausuntoihin: yksinään – itsessään – he ratkaisevat kaikki arvoitukset.

Jos he löytävät ratkaisun sisäisen valon avulla, he hyväksyvät sen ja tuovat sen julki; muutoin he pitäisivät sitä sokeana jäljittelynä. He menevät niin pitkälle, että miettivät jumaluuden, jumalallisen ilmoituksen ja Jumalan tässä maailmassa tapahtuvan ilmaisemisen perusluonnetta. He ratkaisevat kaikki jumalalliset ja tieteelliset kysymykset hengen voimalla.

Bahá'u'lláh sanoo, että jokaisessa ilmiössä on merkki (Jumalalta): ymmärryksen merkki on mietiskely ja mietiskelyn merkki on hiljaisuus, koska ihmisen on mahdotonta tehdä kahta asiaa samanaikaisesti – hän ei voi sekä puhua että mietiskellä.

On itsestään selvä tosiasia, että mietiskellessään ihminen puhuu oman itsensä kanssa. Tässä mielentilassa hän asettaa tiettyjä kysymyksiä hengelleen ja henki vastaa; valo murtautuu esiin ja todellisuus ilmaistaan.

Ei voida käyttää nimitystä ”ihminen” mistään olennosta, joka on tätä mietiskelykykyä vailla. Ilman sitä ihminen olisi pelkkä eläin, alhaisempi kuin villipedot.

Mietiskelykyvyn avulla ihminen saavuttaa ikuisen elämän. Sen kautta hän saa Pyhän Hengen hengähdysten – hengen lahja annetaan hänelle tutkiskelussa ja mietiskelyssä.

Ihmisen henki itse saa tietoa ja vahvistuu mietiskelyn aikana. Mietiskelyn kautta ihmiselle valkenee asioita, joista hän ei tiennyt aiemmin mitään, sen kautta hän saa jumalallista innoitusta, sen kautta hän saa taivaallista ravintoa.

Mietiskely on avain arvoitusten ovien avaamiseen. Siinä tilassa ihminen abstrahoi itsensä, siinä tilassa hän vetäytyy pois kaikesta ulkoisesta, siinä subjektiivisessa mielentilassa hän upottautuu henkisen elämän valtamereen ja voi paljastaa asioiden sisimmät salaisuudet. Valaistakseni tätä esimerkillä ajatelkaa, että ihmiselle on annettu kahdenlainen näkö; kun hän käyttää sisäistä näköään, ei hänen ulkoinen näkökykynsä toimi.

Tämä mietiskelykyky vapauttaa ihmisen hänen eläimellisestä luonnostaan, saa hänet huomaamaan asioiden todellisuuden ja antaa ihmiselle yhteyden Jumalaan.

Tämä kyky tuo näkymättömältä tasolta esiin tieteet ja taiteet. Mietiskelykyvyn kautta keksinnöt tulevat mahdollisiksi, valtavan suuria hankkeita toteutetaan, sen avulla hallitukset voivat toimia kitkattomasti. Tämän kyvyn avulla ihminen voi astua itse Jumalan valtakuntaan.

Kuitenkin jotkut ajatukset ovat ihmiselle hyödyttömiä, ne ovat kuin aaltoja, jotka lainehtivat meressä ilman mitään tulosta. Mutta jos mietiskelykykyä huuhdotaan sisäisellä valolla ja sille annetaan jumalallisia ominaisuuksia, tuloksista voidaan olla varmoja.

Mietiskelykyky on kuin kuvastin: jos asetat sen maallisten objektien eteen, se heijastaa niitä. Tästä syystä, jos ihmisen henki mietiskelee maallisia asioita, on hän saava tietoa niistä.

Mutta jos käännätte henkenne kuvastimen taivasta kohden, taivaalliset tähtikuviot ja todellisuuden auringon säteet heijastuvat sydämeenne, ja saavutatte valtakunnan hyveitä.

Pitäkäämme tämän vuoksi tämä kyky oikein – suunnattuna kohdistuen se taivaalliseen aurinkoon eikä maallisiin asioihin – jotta voisimme löytää Jumalan valtakunnan salaisuudet ja käsittää Raamatun vertaukset ja hengen arvoitukset.

Tulkaamme todellakin kuvastimiksi, jotka heijastavat taivaallisia todellisuuksia, ja tulkaamme niin tahrattomiksi, että voisimme heijastaa taivaan tähtiä.

Lähteet

1. Joh.14:11
2. Matt. 24:30, Matt. 16:27
3. Joh. 3:13
4. Joh. 18:11
5. 2. Moos. 3.2
6. 'Akkán kaupunki
7. Eräs mies, joka oli paikalla kun Badille ilmoitettiin, että hänen tulisi viedä kirje shaahille, näki Badin muuttuvan; hän alkoi säteillä.

8. Joh. 3:5

9. Matt. 3:11

10. so. kaikki hyvät teot tuovat oman palkintonsa.

11. Läheisellä pöydällä oleva pieni appelsiinipuu.

12. so. ”Jumalallista Ilmaisijaa”

13. ”Älä köyhyyttä, älä rikkautta minulle anna.” Sananl. 30:8

14. suom. huom.: Kitáb-i-Aqdas (”Lain kirja”) sisältää Bahá’u’lláhin antamat lait ja ohjeet.

15. Matt. 28:18

1. Joh. 14:11

2. Läheisellä pöydällä oleva pieni appelsiinipuu.

3. Bahá’u’lláhin ilmaisema Kaikkein pyhin kirja.